

دوسانی از معارف اسلامی

محمدی موعود

اثر حضرت آیت‌الله ... شیخ
سید عبدالحسین دستیغب

تنظيم و تصحیح و مقدمه از
استاد سید محمد ناشم دستیغب

اُنحضرت آیت ...

شید سید عبدالحسین دیوب

محمدی موعود

تنظيم و تصحیح و تقدیم مهارز

اساد سید محمد ہاشم دیوب

* مهدی موعود

* اثر: شهید سید عبدالحسین دستغیب

* تنظیم، تصحیح و مقدمه: استاد سید محمد هاشم دستغیب

* چاپ اول، ۵۰۰۰ جلد

* چاپ پیام

* حروفچینی و تنظیم صفحات: ۷ تیر

* لیتوگرافی: چهار رنگ

انتشارات حمید، ناصرخسرو، کوچه حاج نایب، پاساز حفظی

تفتدم به:

نایب لام زمان (عج)،

ولسر مر،

فیض پندہ دست شہید پور و

رہبر عزیزان قلب بکلار
حضرت لام سر مظلہ علی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱۵	پیشگفتار، بقلم استاد سید محمد هاشم دستغیب
۱۷	مصلح جهانی و موعود آسمانی
۱۸	منتقم حقیقی، دلخوشی ستمدیده‌ها
۱۸	اهتمام فراوان دربارهٔ مهدی (ع)
۱۹	وصیای محمد (ص) نیز دوازده‌نفرند
۱۹	همچون آفتاب شبیه جالب و جامع
۲۰	تابش از پس ابر نیز فایده ویژه دارد
۲۰	اعتقادی فراتر از حس
۲۱	جادبهٔ ولایت برای حفظ موجودات
۲۱	آنچه خوبان همه دارند، تو تنها داری
۲۲	طول عمر مهدی (ع) در جنب قدرت حق
۲۲	تولدش ابراهیم‌وار و غیبتش همچون موسی
۲۳	یوسف ناشناخته و عیسی مورد اختلاف
۲۳	نوایی که بحق سزاوار نیابت بودند
۲۴	دکان شیادها باید بسته شود

صفحه	عنوان
۲۵	منکر روئیت امام زمان نیستیم
۲۵	کتابهای حدیث و رجال در زمان غیبت
۲۶	متخصص، در هر علم باید اظهار نظر کند
۲۶	نیابت عام بفقهای عدول
۲۷	رواج فساد در آخر الزمان
۲۷	نشانه‌های ظهور و نزدیکی آن
۲۸	مواریث انبیاء و تکرار تاریخ
۲۹	مجھول بودن وقت ظهور و انتظار فرج
۲۹	جریابینات پیش از ظهور حضرت
۳۰	معجزات و تشرف خدمت مهدی (ع)
۳۱	زمانی ویژه و برکاتی خاص
۳۲	برکات خدا بر پرهیزگاران می‌بارد
۳۲	آرزوی درک زمان ظهور
۳۳	کتابی عظیم در حجم اندک
۳۴	جمهوری اسلامی زمینه‌ساز انقلاب مهدی (ع)
۳۵	آیا بگذاریم ظلم عالمگیر شود؟
۳۵	تکلیف هرکس محفوظ است
۳۵	نمونهٔ کوچکی از عدل جهانی بسازیم
۳۶	منطق زور برای طاغوتیان است
۳۶	عدل جهانی جز با ظهور مهدی (ع) نمی‌شود
۳۷	مزاحم ظهور حضرت نیست
۴۱	۱- هزاران روایت دربارهٔ حضرت مهدی (ع)
۴۲	آمدن مهدی (ع) حتمی است

صفحه	عنوان
۴۲	نمای خواندن مسیح با حضرت مهدی (ع)
۴۳	نهمن فرزند حسین، مهدی (ع) است
۴۴	برپا ساختن عدالت پس از نهایت جور
۴۵	فرقه ضاله و عدل جهانی !!
۴۶	شواهد وجود مهدی (ع) بیشمار است
۴۷	شفای اسماعیل هرقلی بدست حضرت مهدی (ع)
۴۸	کتابهای متعدد در معجزات مهدی (ع)
۲- روایتی شیرین در ولادت حضرت مهدی (ع)	
۴۹	حضرت مهدی پاسخ هفتاد مسئله را میدهد
۵۰	فشار دربار خلافت و غیبت صغیری
۵۱	چهارنفر نایب در ظرف هفتاد و چهار سال
۵۲	ادعای روئیت بهقصد نیابت
۵۳	وقت ظهور بر همه پنهان است
۵۴	خواہنامه و نشر اکاذیب
۵۵	معنی آفتاب از غروب طلوع میکند
۵۶	ظهور حضرت با خواب معین نمیشود
۵۷	ماله * شوق امام صادق (ع) برای مهدی (ع)
۵۸	پیغمبران پشت سر مهدی (ع) در نمای
۳- مردم را سرگردان نگذاشتند	
۶۱	رجوع به علماء در زمان غیبت
۶۲	عبدالتهای صفوان و رفقاًیش
۶۳	کتابهای اخبار در زمان غیبت

صفحه	عنوان
۶۴	بهر وايان مهذب رجوع کنيد
۶۴	ضرر عالم هوي پرست از لشکر بيزيد بيشر
۶۵	نهایت تقوی در فتوی دادن
۶۵	صفوان ریاست طلب نیست
۶۶	انتظار فرج برای خود امام زمان (ع)
۶۶	مقام والای مهدویت
۶۷	سقوط بنی العباس قبل از ظهور
۶۷	خروج سفیانی و دجال از علائم حتمی
۶۸	جنایات سفیانی قبل از ظهور مهدی (ع)
۶۸	خسف بیداء از نشانه های حتمی
۶۹	سید حسنی و گنج طالقان
۶۹	پیشرفت و پیروزی سید حسنی
۷۰	مواریث انبیاء نزد مهدی (ع)
۷۰	تاریخ خوارج تکرار می شود
۷۱	قتل نفس زکیه بین رکن و مقام
۷۱	صیحه آسمانی را همه می شنوند
۷۲	ظاهرشدن سرو سینه در خورشید
۷۲	علائم دیگر ممکن است واقع شود
۷۴	۴- زمین خالی از حجت نیست
۷۵	کشاندن بندگان بسوی خدا
۷۵	اول امام ، سپس ماموم
۷۵	اتصال امامت بروز قیامت
۷۶	بی نیازی به برکت سور ولایت

صفحه	عنوان
۷۷	خوشی به برکت قناعت
۷۷	وسائل سریع در خدمت امام زمان (ع)
۷۸	مهدی به اتفاق مورخین، حجه بن الحسن (ع) است
۷۸	تولد مهدی مطابق کلمه نور
۷۹	ملقات با مهدی (ع) در زمان غیبت
۹۷	نور ولایت در شب تار سورا فشانی میکند
۸۰	بیست سال سفر مکه بشوق دیدار مهدی (ع)
۵- مژده آمدن مهدی در کتب آسمانی	
۸۳	مقاصد اخلاقی از بشر برداشته میشود
۸۴	زمین گنجهایش را بیرون میریزد
۸۵	نیروی قوای بدن در زمان مهدی (ع)
۸۵	دعای امام صادق (ع) در تعجیل فرج
۸۶	ثواب شهادت برای منتظران مهدی (ع)
۸۶	جای شببه برای کسی نمانده است
۸۷	اصحاب مهدی (ع) بعدد اصحاب بدرا
۸۸	ظهورش از مکه و ملایکه یارش میباشد
۸۸	رفع حواچ مقدم بوسیله نواب اربعه
۸۹	عمل به احتیاط هم باید بنظر علماء باشد
۸۹	۱۱۵۶ حدیث درباره ظهر مهدی (ع)
۹۰	صیحه آسمانی در ماه رب و رمضان
۹۰	هیاهوی سفیانی پانزده ماه است
۹۱	دجال، ساحری شوم
۹۱	اهل ایمان را نمیتواند بفریبد

عنوان

صفحه

- ۹۲ عیسی (ع) در رکاب مهدی (ع)
- ۹۲ تبلیغات فرقه ضاله در دهات
- ۹۳ ابو راجح و عمر دوباره
- ۹۵ ۶- منافع امان غائب کدام است؟
- ۹۶ کتب روایی پادگار ائمه (ع)
- ۹۶ نزول رحمتها و دفع بلاها
- ۹۷ فایده آفتاب از پشت ابر
- ۹۷ ایمان به غیب و امتحان مردم
- ۹۸ سعی در عبادت و ترک معصیت
- ۹۹ حاجاتی که به برکت آنحضرت روا می شود
- ۹۹ سنت پیغمبران در حضرت حجت (ع)
- ۱۰۰ طول عمر شباhtی با آدم و نوح
- ۱۰۱ دنیا خانه دو در است
- ۱۰۱ اصحاب کهف موئید طول عمر مهدی (ع)
- ۱۰۲ داستان عزیر و الاغش با انگور
- ۱۰۲ جسد های مومیائی چطور میماند؟
- ۱۰۳ علم و قدرت بشر از خدا است
- ۱۰۳ چشم خفاش، نور آفتاب را نمی تواند ببینند
- ۱۰۴ آیا اینهمه شواهد کافی نیست
- ۱۰۵ ۷- پنهان ماندن ولادت چون ابراهیم (ع)
- ۱۰۶ بجهای که سلطنت نمروд را بهم میزند
- ۱۰۶ ابراهیم بت شکن متولد میشود

صفحه	عنوان
۱۰۷	ابراهیم تنها در غار رشد میکند
۱۰۷	حکومت طاغوتی را سرنگون میکند
۱۰۸	فرمایش حضرت مهدی (ع) به شیخ صدوق
۱۰۹	اختلاف مردم در سرنوشت عیسی (ع)
۱۰۹	قیام بهسیف و استقرار توحید
۱۱۰	ناشناس ماندن همچون یوسف
۱۱۰	سالیان متمامی ناشناخته ماند
۱۱۱	یوسف خودش را معرفی کرد
۱۱۱	مؤمنین به مهدی (ع) یقین دارند
۱۱۲	کافران، محمد (ص) را ندیدند
۱۱۳	وهابیه، سید صاحب تفسیر کبیر را ندیدند
۱۱۴	تا خود امام نخواهد، او را نمی‌شناسند
—	
۱۱۶	مدعیان دروغین در زمان غیبت
۱۱۷	نشانه‌های غیر حتمی متعدد است
۱۱۷	میگساری و رباخواری علنى در آخر الزمان
۱۱۹	جنگ سوم جهانی و ذهاب ثلثین
۱۱۹	تسلط زنها بر امور اجتماعی
۱۲۰	نمایندهٔ مهدی (ع) را می‌کشند
۱۲۰	صیحه‌های متعدد آسمانی
۱۲۰	چگونگی صیحه بحسب روایات
۱۲۱	لذت منتظران از ندای آسمانی
۱۲۱	دعا، برای تعجیل ظهور لازم است

صفحه	عنوان
	امامت برترین مقامات (مقالاتی دربارهٔ مهدی موعود)
	از فرزند شهید، و پدر شهید؛
	استاد سید محمد هاشم دستغیب
۱۲۳	امامت برترین مقامات
۱۲۴	خلیفهٔ خدا بودن و همهٔ کمالات
۱۲۵	باید معارف را بمردم برساند
۱۲۵	امامت بهستگر و گنکهار نمیرسد
۱۲۶	حکومت علوی (ع) و امامت حقیقی
۱۲۶	ولایت تکوینی در امام معصوم
۱۲۸	رب الارض، امام عصر است
۱۲۸	تحولات در کرهٔ خاک
۱۲۹	همهٔ موجودات برای امام خاضعند
۱۳۰	ولایت مهدی (ع) بر همه آشکار می‌شود
۱۳۰	آشکارکنندهٔ آیات انفسی امام است
۱۳۱	مردگان کافر به ولایت زنده می‌شوند
۱۳۲	علوم را ظاهر می‌فرماید
۱۳۲	استعداد نفوس در فراکیری علوم
۱۳۳	بیرون آوردن بیست و هفت حرف
۱۳۳	حیات مال علم و جهل موت حقیقی است
۱۳۴	علم الكتاب نزد ولی عصر (ع) است
۱۳۵	علم کامل به کتاب تکوینی و تشریعی
۱۳۶	آصف، دانشی از کتاب داشت
۱۳۶	سابق بخیرات امامان معصومند
۱۳۷	قرب کامل در تبعیت از معصوم
۱۳۸	

صفحه	عنوان
۱۳۸	حکومت، رشته ^۰ مختصری از ولایت
۱۳۹	دلال بندگان بسوی خدا
۱۴۰	همه ^۰ موجودات از امام بهره میبرند
۱۴۰	بسوی خداوند واسطه بگیرید
۱۴۱	علم خداست اما با واسطه
۱۴۱	بحکم عقل، وجود امام لازم است
۱۴۲	اسم اعظم تکوینی، امام است
۱۴۲	احاطه ^۰ امام، نمودار احاطه خدا است
۱۴۳	آب معرفت را به تشنگان میرساند
۱۴۴	نشاندهنده ^۰ همه ^۰ آیات الهی
۱۴۵	قدرت فوق طبیعی را بکار میبرد
۱۴۵	قدرت موسی در عصا برای آنحضرت است
۱۴۶	آرزوی اولیای خدا برآورده میشود
۱۴۶	حقیقت توحید را در ولایت بجوئیم
۱۴۷	توحید خیالی در غیر ولایت
۱۴۸	وجه خدا که اولیاء به آن متوجهند
۱۴۸	جمهوری اسلامی و ولایت فقیه
۱۴۹	نایب الامام را در پایانید
۱۴۹	حوادث واقعه، موضوعات خارجی است
۱۵۰	حکومت دین با زور نمیشود
۱۵۰	پس مردم خودشان میخواهند
۱۵۱	تحول عجیب در انقلاب اسلامی ایران
۱۵۱	آیات آفاقی و انفسی در انقلاب

مخدّره از:

استاد سید محمد هاشم دستغیب

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتار

مصلح جهانی و موعود آسمانی

در این کتاب صحبت از شخصیتی والا است که از اولین و آخرین منحصر است و دارای ویژگیهایی است که خداوند او را به آن امتیاز داده است.

آن آقائی که علاوه بر جهات ولایت تکوینی و خلافت الهی دارای سلطنت حق و حکومت مطلق بزرگره، خاک خواهد شد و دولتی جهانگیر تشکیل میدهد که در آن جز صدق و راستی، صفا و صمیمیت، گذشت و فداکاری، دوستی و احسان وجود ندارد.

شخصیتی والا گهر که همه، آشوبها و فتنهها؛ نیرنگها و خود—

خواهی‌ها را محو می‌فرماید و بعنوان "مصلح جهانی" از اول آفرینش بشر، موعود آسمانی بوده و همهٔ پیغمبران، امت خود را به مقدم شریف‌ش مژده میدادند.

منتقم حقیقی، دلخوشی ستمدیده‌ها

ستمدیده‌ها به‌این دلخوش بودند که بالاخره روزی منتقم حقیقی می‌آید و داد ستمدیده‌ها از ستمگران خواهد گرفت و با انقلاب جهانی خود؛ مستضعفین را بر مستکبرین چیره خواهد کرد. متذینین هم که از بیدینی‌ها؛ فسق و فجورها رنج می‌برند با یادآوری زمان ظهورش بخود تسلی میدهندور استی چه مولود مسعودی است که یادش تسکین بخش آلام دردمدان است.

در شخصیتش همین بس که در همهٔ کتابهای آسمانی به‌آمدنش مژده داده شده و خداوند دولتش را صالحین وارث زمین شمرده است و آنرا مقدر حتمی خوانده است.

اهتمام فراوان دربارهٔ مهدی (ع)

سروری عظیم الشأن که از جدش خاتم الانبیاء (ص) واز آباء عظامش صدها روایت در نام و لقب و کنیه و شکل و اخلاق و خصوصیات زندگیش و غائب و ظاهرشدنش رسیده است و چه اهتمام زیادی که بد آن سرور داده‌اند و چه عظمتی دارد که اینقدر درباره‌اش بحث فرموده‌اند.

آری هرگز نمی‌شود زمین از حجت خدا خالی باشد زیرا غرض از آفرینش، آشنا ساختن مردم به یکتاپرستی است. این همه دستگاه عظیم خلقت برای این است که افرادی پیدا شوند و از روی معرفت

به یکتائی خداوند اقرار نمایند و از شوق محبتش او را بپرستند.

وصیای محمد (ص) نیز دوازده نفرند

راهنمایی مردمان به این وظیفه و کیفیت پرستش را حجت خدا عهده داراست؛ چگونه می‌شود زمین خالی از حجت باشد و حال آنکه حجت چنین وظیفه‌ای که زمین و آسمان بخاطر آن آفریده شده‌اند دارد.

خداوند چنین مقدار فرموده که تعداد وصیای حضرت خاتم الانبیاء (ص) همچون بعضی از انبیاء سلف دوازده نفر باشند و چون دین اسلام ابدی و تاقیام قیامت پایدار^۱ و پساز آن هرگز دینی نخواهد آمد، لذا راهنمایی که باید مردمان را رو به خدا بکشند اینطور مقدر فرموده که عمرش طولانی و به طرز ویژه‌ای زندگی نماید.

همچون آفتاب، تشییه جالب و جامع

اینجا است که این سؤال پیش می‌آید پس فائدۀ امام غائب چیست؟ همانطور که جابر از پیغمبر (ص) پرسید و پاسخی که شنید او را ساكت کرد که همچون آفتاب از پس ابر.

و راستی چه تشییه جامع و جالبی!! مگر منافع آفتاب به تابش مستقیم بر روی کره^۲ خاک منحصر می‌شود؟

۱- مدارک این مطالب مشروحاً در بحث نبوت شهید آیت‌الله دستغیب چاپ رسیده است.

تابش از پس ابر نیز فایده ویژه دارد

بطوری که حساب کرده‌اند مقدار انرژی که از آفتاب به منظومه‌اش که زمین ما یکی از آنهاست میرسد دو میلیاردم انرژی است که از آفتاب صادر می‌شود.

حال اگر بر بخشی از کره، خاک نورش مستقیماً "تابید بلکه از پس ابر نور افشاری کرد، از هزاران خاصیت و فایده دیگرش نمی‌توان چشم پوشید حتی همین تابش از پس آفتاب نیز منافعی در بردارد که در تابش مستقیم نیست.

به برکت همین غیبت وجود شریف‌ش، به‌این معنی که مردمان او را نمی‌شناسند چه بهره‌های که به آنها میرسد.

اعتقادی فراتر از حس

ایمان به غیب که نهایت ارزش را دارد برای آنانکه اهل ایمانند حاصل می‌شود چقدر باور داشتن بدون دیدن ارزشمندتر است و راستی اسباب امتحان برای مدعیان ایمانست. آنانکه اعتقادشان از حس، دیده و گوش، فراتر نمی‌رود ضعف استعدادشان آشکار گردد و آنانکه عقلشان فراتر از حس‌شان است نیز معلوم گردند.

آیا برکتی از این بهتر که معتقدین به قرآن که باورشان است اعمالشان را گواهی چون امام عصر (ع) است از ارتکاب معصیت چشم می‌پوشند و به اعمال شایسته روی می‌آورند.

منفعتی از این پربارتر که با توجه به علم و قدرتش که رشته‌ای از علم و قدرت حق است در شدائد و مشکلات به‌او متول می‌شوند و رفع شدت و سختیشان را از خداوند به‌واسطه او می‌خواهند و

تمنایشان را از او مسئلت مینمایند.

جادبهٔ ولایت برای حفظ موجودات

"اصلًا" وجود آفتاب برای حفظ منظومه‌اش لازم است اگر آفتاب نباشد، کجا زمین و مریخ و مشتری، زهره و زحل، عطارد و نپتون و شاید بعضی کرات دیگر و اقمارشان برقرارند؟ اگر آفتاب وجود مبارک مهدی (ع) نباشد، کی این نفوس بشر و انواع موجودات در کرهٔ ارض میتوانند باشند در حالیکه جادبهٔ ولایتش آنها را نگهداشته است.

چه رحمتها که به برکتش نازل و چه زحمتها که از تصدق وجود مبارکش برداشته میشود.

و راستی هر چه بیشتر در تشبیه جدش پیغمبر (ص) فرومیرویم، به حقایقی گسترده‌تر آشنا می‌شویم و این تعبیر را از جملهٔ "جوامع الكلم" آن حضرت می‌توان بشمار آورد که در لفظ اندک معانی بسیاری که از مبد وحی سرچشمه گرفته است گنجانیده است.

اینها مطالبی است که صفحاتی چند از این کتاب را شامل می‌شود.

آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

در بخش دیگری از این کتاب روایتی از حضرت سجاد (ع) موردنبحث قرار می‌گیرد که برای حضرت مهدی (ع) سنتهایی از انبیاء گذشته ذکر میفرماید.

از آن جمله در طول عمر، با حضرت نوع تشبیه میشود که عمری دو هزار ساله داشت و به مناسبت اهمیت مطلب و دفع پاره‌ای از

"شبهات واشکالاتی که کم و بیش مطرح می‌شود این بحث را مشروحاً مطرح مینماید.

طول عمر مهدی (ع) در جنب قدرت حق

از اصحاب کهف و زنده ماندن شان به نص قرآن مجید بعده سیصد و نه سال و سیس باقیماندن شان بحسب روایات تایید می‌آورد.

از داستان عزیر و یکصد سال مردنش و زنده شدن الاغش و تازه ماندن انگورش در ظرف یکصد سال حسب قرآن مجید برای جوان ماندن حضرت مهدی (ع) شاهد می‌آورد.

از جسد های مو میائی شده فرعون و تازه ماندن شان بخاطر دانشی که از خواص موجودات پیدا کرده استفاده مینماید که خداوند آفریننده بشر و موجودات که همین دانش بشر نیز از او است بهر چیزی دانا و تواناست و هیچ چیزی در جنب قدرتش مشکل نیست.

تولدش ابراهیم وار و غیبتش همچون موسی

سیس پنهان ماندن ولادتش را همچون تولد حضرت ابراهیم خلیل الرحمن میداند که نمrod، طاغوت زمان خواست از پیدا شدن ش جلوگیری کند و نتوانست و در غاری رشد کرد و عاقبت بتها را شکست و طاغوت را درهم کوبید.

غائب شدنش از انتظار را به قضاایی حضرت موسی (ع) تشبيه می‌کند که غیبتهای متعدد کوتاه و طویل داشت و بطور کلی از غیبت هر پیغمبری یاد می‌کند که شیخ صدوقد در کتاب "غیبت" خودش که به اشاره آن حضرت نوشته است یاد آور شده است.

یوسف ناشناخته و عیسی مورد اختلاف

ناشناخته ماندنش را در میان مردم به یوسف تشبیه میکند. میدانیم که یوسف صدیق سالیان متماضی در میان مردم مصر و مدتی نیز با برادرانش بود با آنها آمیزش و گفتگو داشت، اورا میدیدند و با او سخن می‌گفتند اما اورا نمی‌شناختند.

حضرت مهدی (ع) نیز این سنت را از یوسف دارد و مرویست پس از ظهر آن حضرت مردم می‌گویند شگفت این همان آقائی است که در میان ما بود، با او نشست و برخاست می‌کردیم و می‌گفتیم و می‌شنیدیم ولی اورا نمی‌شناختیم.

و همچون عیسی که مردم در سرنوشتش مختلف شدند گروهی اورا به دارزده می‌پنداشتند و برخی معتقد به زنده بودنش شدند درباره آن بزرگوار نیز مردمان به اختلاف افتادند و جز آنان که خداوند دل‌هایشان را به‌ایمان امتحان فرموده باشد و برآنها منت گذاشته و نعمتشان داده باشد بر اعتقادش ثابت نمی‌مانند.

برای شاهد مطلب مواردی نیز نقل می‌نماید از آن جمله کافرانی که می‌خواستند پیغمبر (ص) را بکشند اوراندیدند و در زمانی نه چندان دور که وها بیهوده بکربلا سیریزند و سید بزرگوار صاحب تفسیر کبیر را می‌خواهند قلعه کفند اورا نمی‌بینند.

نوایی که بحق سزاوار نیابت بودند

در بیشتر روایات مربوط به آن بزرگوار از دو غیبت کوچک و بزرگ آن حضرت سخن می‌رود.

در مدت هفتاد و چهار سال غیبت صغیری، چهار نفر از بهترین افراد و موشق‌ترین شیعیان فرامین آن سرور را به دوستدارانش می-

رساندند و در خواستهای آنان را به سمع مبارکش عرضه می‌داشتند.
این شخصیت‌ها عبارتند از جناب عثمان بن سعید و محمد بن
عثمان و حسین بن روح و محمد بن علی سمری که هر کدام دارای
کرامات و فضائل بسیاری می‌باشند که بحق شایسته نیابت از آن
وجود گرامی بودند.^۱

دکان شیادها باید بسته شود

طبق آخرین نامهٔ حضرت مهدی (ع) به نایب چهارمش، نایب
خاص و سفارت از طرف حضرتش برای همیشه منتفی شده و به اصطلاح
غیبت کبری که شروع شد دیگر کسی آن حضرت را بعنوان نمایندگی
و ابلاغ دستوراتش به دیگران، نمی‌بیند.

"مخصوصاً" در این موضوع، شهید بزرگوار آیت الله دستغیب
تاكيد فراوانی می‌فرماید: مبادا افراد ساده لوح فریب شیادها را
بخورند و باید راه مذهب سازی و دکان بازکردن بسته شود.
خوابنامه‌هایی که یک کاه ارزش ندارد موجب این نشود که
برای آریامهرها کشف و کرامت درست شود و به نام امام زمان (ع)
را بکویند.

(۱) در سخنرانی‌های جالبی که شهید محراب حضرت آیت الله سید عبدالحسین دستغیب داشت گرامات و خوارق عاداتی که از هر یک از این چهار نایب خاص حضرت ولی‌عصر (ع) دیده و شنیده شده مطرح فرموده ولی متاسفانه نوشته‌های مذبور مفقود است، امید است با پیدا شدن آنها در تجدید چاپ این اثر نفیس از آنها نیز استفاده گردد.

منکر رؤیت امام زمان نیستیم

البته بهیچوجه منکر رؤیت حضرت صاحب الامر (ع) نیستیم و نمیگوئیم هیچکس خدمت امام (ع) نمیرسد یا آقا را هم اگر دید نمیشناسد بلکه معکن است اورا ببینند و بشناسند و با او سخن بگویند واز ایشان استفاده نمایند همانطور که دیده و شنیده و گفته واستفاده‌ها کرده‌اند و خود همین افرادی که خدمت حضرت رسیده و گواهی داده‌اند و از صالحین روزگار نیز میباشند یکی از دلیلهای محکم بر وجود آن سرور عزیز است.

آنچه مورد نظر و تاکید است؛ دعوی ملاقات بعنوان سفارت و نیابت و تبلیغ دستور بهشیعیان است که طبق نص توقيع مبارک آن حضرت این موضوع منتفی است و مدعیش دروغگو و مفتری است. مدعیان دروغین نیز بسیار و جاهطلبان و شهرت پرستان که همیشه بوده‌اند از این موقعیت سوء استفاده‌ها کرده و احياناً خواهند کرد. خود مردم باید هشیار باشند و به گزاره‌گوئیهایشان گوش ندهند.

کتابهای حدیث و رجال در زمان غیبت

در زمان غیبت کبری از نظر وظائف شرعی و تکلیف حرام و حلال چیزی فروگذار نشده است.

"ولا" مدارک احکام که از طرف اهل‌بیت (ع) بهیادگارگذاشته شده در ظرف چندین قرن بحث و تحقیق کافی درباره‌اش انجام گرفته است. روایات صحیح از سقیم، جدا و احادیث قوی از ضعیف ممتاز شده است راویان خوب از دروغگویان تشخیص داده شده و با نوشتن کتاب رجال قدمی شایسته در این زمینه برداشته شده است.

لذا از جهت مدارک فقهی رفع نیاز جامعه و اتمام حجت به آنها شده است.

متخصص، در هر علم باید اظهار نظر کند.

چیزی که مهم است این است که هر کس نباید بخود این حق را بدهد که از متن روایات استفاده فقهی نماید.

آیا هر یک از ما که به علم طب وارد نیستیم بخود اجازه نسخه نویسی و طبابت میدهیم؟ هر چند بتوانیم نام بعضی از بیماریها و داروی آنرا بخوانیم و چیزی هم سر در بیاوریم.

علم دین و رشته فقه از این قاعده مستثنی نیست و هر کس نباید بخود این حق را بدهد که هر چه در کتابهای اصولی دید فوراً "به فهم ناقص خودش مطلب را پیاده نماید بلکه برای غیر متخصصین رجوع به متخصصین واجب است.

نیابت عام به فقهاء عدول

چون برداشت هر کس از مدارک نمیتواند راهنمایشان باشد لذا به فقهاء عظام مردم را حواله داده اند آنها که متخصص این فن میباشند و عمری را در راه فهم اخبار آل محمد (ص) گذرانیده اند. باز هم نظر ژرف و عاقبت نگری اهل بیت وحی و عصمت را در این حواله دادن مینگریم، مبادا گرگهائی به لباس چوپان در آیند و با مارک فقاوت مردم را به دنیا پرستی و ریاست طلبی و شهرت - خواهی و خلاصه شرک حقيقی سوق دهند به جای اینکه مردم را از خدا ترس و مومن و موبد به اخلاق اسلامی بار بیاورند، آنان را خودخواه و پول پرست تربیت کنند لذا شرائط ویژه‌ای برای آن عالم

ذکر فرموده‌اند.

از آن فقیهی باید پیروی کرد که به تمام معنی وارسته باشد، خود نگهدار و دیندار، مخالف هوای نفس و پیرو امر مولایش باشد؛ اصلاً "تقلید از عالم بدون تقوی بھاین معنی ذکر شده جایز نیست تا چه رسد بھاین که صحیح باشد و در این کتاب میخوانیم که زیان عالم هوی پرست از لشکر یزید که آن جنایت را در کربلا مرتكب شد برای اجتماع اسلامی بیشتر است.

لذا نهایت تقوی را در فتوی شرط میداند و از قول حضرت صادق (ع) در تعریف از صفوان میگوید که او ریاست طلب نیست.

رواج فساد در آخرالزمان

در بخش دیگر این کتاب از بعضی از علائم آخرالزمان که در هنگام غیبت‌کبری واقع می‌شود خبر میدهد، از رواج فحشاء و فساد در زمین، از میگساری آشکار و رباخواری رسمی نقل میکند، مطالبی که برای پیشینیان از عجائب و باورنکردنی بوده‌است اما برای کسانی که در این دوره زندگی میکنند، امری عادی بشمار می‌رود.

نشانه‌های ظهور و نزدیکی آن

دربارهٔ نشانه‌های آخرالزمان در جاهای متعدد این کتاب و در هرجایی بخشی از آن نقل می‌شود بطوریکه تکراری نیست و مطلب تازه‌ای یادآوری می‌گردد.

از قضایائی که قبل از ظهور آن حضرت واقع می‌شود که آنرا به دو نوع تقسیم نموده‌اند علائم حتمی و غیرحتمی بحث میکند. ازانفرض بنی عباس به عنوان یک مژده برای شیعیانی که منتظر

دولت حق بوده‌اند خبر میدهد.

نشانه‌های حتمی ظهور آنحضرت را صحنه‌های آسمانی و خروج
دجال و سفیانی و خسف بیداء و قتل نفس زکیه بین رکن و مقام
و خروج سید حسنی را مقارن با ظهور آن حضرت شرح می‌دهد و
مخصوصاً "پاد آور می‌شود که هیچیک از علائم حتمی قریب الوقوع
به‌زمان ظهور آن بزرگوار واقع نشده است هرچند از نشانه‌های غیر
حتمی تعداد قابل ملاحظه‌ای تحقق یافته است.

مواریث انبیاء و تکرار تاریخ

از نکته‌های جالب که در این کتاب شریف به‌چشم می‌خورد
تذکر بها این دو مطلب برای شناسائی بیشتر مقام مهدی (ع) است
یکی آنکه مواریث انبیاء و ائمه هدی نزد آن حضرت می‌باشد عصای
موسی که آنهمه معجزات از آن آشکار می‌شد هم اکنون با آن حضرت
است و مردمی است که در زمان ظهورش آن را به‌سنگی می‌زند و نان و
آب همراه‌هایش را به‌اعجاز تأمین می‌فرماید.

عمامهٔ محمد (ص) و ذوالفقار علی (ع) زرهٔ داود از جملهٔ
مواریث انبیاء و اولیاء است که نزد آن بزرگوار می‌باشد.

نکتهٔ دوم تکرار تاریخ صدر اسلام در زمان آن حضرت می‌باشد
همان‌ظرر که یزید پلید لشکریانی به‌مدینه و مکه فرستاد مدینه را غارت
وقتل عام کرد و در صدد خراب‌کردن کعبه برآمد نواده‌اش سفیانی
نیز در زمان قریب به‌ظهور آن حضرت چنین جنایاتی را مرتکب
می‌شود.

از طرف دیگر همان‌طور که از لشکریان جدش حضرت امیر-
المؤمنین عده‌ای بعنوان خوارج شورش کردند و جز اندکی بسزای

جنایتشان رسیدند گروهی از لشکریان سید حسنی که در حدود چهار هزار نفر به عدد خوارج نهروان هستند بر حضرت مهدی (ع) خروج میکنند و بدست آن حضرت بهلاکت میرسند و راستی تاریخ تکرار میشود.

مجھول بودن وقت ظهور و انتظار فرج

از نکات جالب دیگر که در این کتاب شریف جلب توجه می‌کند مجھول بودن وقت ظهور آن حضرت است که احدی از وقت دقیق آن اطلاع ندارد.

مطابق بعضی از روایات برخود آن حضرت نیز وقت آن معلوم نیست و از علوم ویژه خداوندی شمرده شده است و چه جالب در این کتاب علتش را احتمال داده است.

انتظار فرج از بزرگترین عبادات است که شخص همیشه و در هر حال دل به لطف خدا بیندد و به رحمت و فرجش امیدوار باشد. این عبادت بزرگ نیز برای حضرت صاحب الامر (ع) میباشد که منتظر فرج الهی به ظهور خودش باشد.

جریانات پیش از ظهور حضرت

در بخشهاei از این کتاب از وقوع فجایعی پیش از قیام مهدی (ع) خبر میدهد از خروج سفیانی و جنایاتی که در شامات و و عراق و حجاز مرتکب میشود از قتل و غارت و حشتناک شیعیان و فسادی که در این منطقه حکمفرما می‌شود خبر می‌دهد.

از دجال، این ساحر شوم که جز مومنین ثابت قدم دیگران در دام سحرش اسیر می‌شوند و نعمه‌های شیطانیش یاد می‌کند. از خسف بیداء به زمین فرو رفتن لشکر سفیانی در سرزمین

بیداء مابین مکه و مدینه و خصوصیات آن را شرح می‌دهد.

از قیام سید حسنی از قزوین و پیشرفت کارش در راه اصلاح و مسلط شدنش بربسیاری از بلاد و تسلیم حضرت مهدی (ع) شدنش خبر می‌دهد.

از گنج طالقان و افراد زنده‌ای که با سید حسنی و سپس با حضرت مهدی (ع) هستند و از سیصد و سیزده نفر افراد نخستین که خود را به آن وجود مبارک میرسانند و به عدد اصحاب پیغمبر (ص) در جنگ بدر می‌باشند صحبت می‌کند.

از فساد بسیار و کشتار فوق العاده‌ای که از آن به موت احمر تغییر می‌شود و ذهاب ثلثین یعنی دو سوم افراد بشر از بین می‌روند و احتمالاً "جنگ سوم جهانی با اسلحه‌های مخرب روز" خبر میدهد.

معجزات و تشرف خدمت مهدی (ع)

از معجزات حضرت مهدی (ع) در ضمن داستان شیرین ابو راجح حمامی و همچنین اسماعیل هرقلی که در کتابهای معتبر نقل شده بحث می‌کند و با عنوان کردن این قبیل داستانها معجزات آن حضرت را در ضمن حلوات داستان با بیانی جذاب میرساند که شنونده و خواننده را نه تنها ملال نمی‌گیرد بلکه با شوق بیشتر آنرا می‌شنود و می‌خواند و دوستی آن حضرت در دلش شکوفاتر می‌شود.

از شوق پسر مهیار اهوازی به زیارتنش که بیست سفر حج به این قصد می‌رود و عاقبت به هدف میرسد؛ شیرین سخن می‌گوید.

از حدیث شیرین ولادت آن حضرت و داستان مادرش نرجس خاتون صحبت می‌کند و از پاسخ دادن به هفتاد مسئله در کودکی

در زمان پدرش خبر می‌دهد.

زمانی ویژه و برکاتی خاص

زمان ظهور از برکات خاصی برخوردار است و به فرموده شهید بزرگوار ما "خداؤند این قطعه از زمان را به این ویژگیها اختصاص داده است" که به بعضی اشاره می‌شود.

از برکات ظهور موفور السرور امام مهدی (ع) مفاسد اخلاقی از بشر برداشته می‌شود چون عقول رشد می‌کند و به مضمون فرمایش حضرت باقر (ع) هنگامی که قائم ما ظاهری شود خداوند دست لطفش را بر سر بندگانش می‌گذارد (نظر رحمت خاصی به بندگان می‌فرماید) و عقل‌هایشان کامل می‌گردد.^۱

در نتیجه وقتی فنای دنیا را پیش چشم داشت و بقاء آخرت را متوجه بود وقتی موهوم بودن و اعتباری بودن تجملات وشهوات دنیوی را فهمید و حقیقت داشتن آخرت را باور کرد، کجا به این زرق و برقه‌ها دل می‌افکند؟

لذا به برکت ظهور آن حضرت که خداوند عقلها را کامل می‌گرداند، مفاسد اخلاقی بخودی خود ریشه‌کن می‌شود از حقد و حسد، کینه و عداوتها دیگر خبری نیست.

اخوت اسلامی و برادری ایمانی جای دشمنی‌های بیجازا می‌گیرد و همکاری و صمیمیت، فداکاری و محبت جای درگیری‌های واهمی را.

۱- اصل حدیث و شرح آن در ضمن نوشته‌های شهید آیت‌الله دستغیب در آخر کتاب ۸۲ پرسش چاپ چهارم به بعد که پس از شهادت آن بزرگوار منتشر گردید آمده است.

برکات خدا بر پرهیزگاران می‌بارد

در این شرایط است که به مضمون آیهٔ شریفه: "وَاكُرَّ أَهْلَ قُرْيَةٍ هُوَ الْإِيمَانُ بِهَا وَرَبُّنَدٌ وَتَقْوَىٰ بُورَزَنَدٌ؛ درهای (برکات) آسمانها را بروی آنان باز می‌کنیم ."

خداوند توسعهٔ فوق العاده‌ای که تا آنروز در کرهٔ زمین سابقه نداشته است؛ برای آنان فراهم می‌فرماید.

اینجا است که به مضمون بسیاری از روایات پی میریم که می‌فرماید زمین گنجهایش را به تمام بیرون میریزد و گوشاهای از زمین بدون سبزی و کشت و زرع نمی‌ماند، مردمان در آن روزگار از قوای بیشتر و نیروی خدادادی برخوردارند، چشمها و گوشها خیلی حساس‌تر می‌شود، با دست قطعه کوه را می‌کنند و از این قبیل مطالب چون تقوای فردی و اجتماعی را بر آنان نازل می‌فرماید.

"مخصوصاً" به برکت قناعت: دیگر حرص نمی‌زنند و به آنچه خداوند برایشان خواسته، راضی و دلخوشند لذازند گیشان را به خوشی می‌گذرانند.

آرزوی درک زمان ظهور

اینک پی به آرزوی بزرگان و خوبان برای درک چنین روزگاری می‌بریم، چه روزگار سعادتی که از هر طرف بنگری؛ نور امام (ع) می‌تابد و آثار وجودی ولایتش عالم را فرا گرفته است "اللهم انا

(وَ لَوْا نَ أَهْلَ الْقُرْيَىٰ أَمْنَا وَ اتَّقُوا لَفْتَحَنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٌ مِّنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ
سورةٌ اعرافٌ ۷، آیهٔ ۶۶).

نرغب الیک فی دولة کریمة تعزبها الاسلام و اهله و تذل بہا النفاق و اهله" خداوندا ما خدمت حضرت اظهار میل میکنیم نسبت به آن دولتی که به برکت آن، اسلام و مسلمین را عزیز میگردانی و نفاق و منافقین را ذلیل میسازی. خداوندا ما آرزوی درک زمان ظهور حضرت مهدی (ع) موعود آسمانی و منقتم حقیقی را داریم.

و راستی چه خوش فرموده است شهید محراب که چقدر برای منتظران آن حضرت لذتبخش است هنگامی که منادی الهی و صیحه آسمانی بلند میشود که این مهدی (ع) است، پسر امام حسن عسکری است، چه نشاطی پیدا میکنند آنان که آرزوی شنیدن چنین نغمهٔ مسوت بخشی را داشتند.

بیخود نیست که امام صادق (ع) نالهٔ شوق سر میدهد و دعا برای تعجیل ظهورش میکند و بما میآورد که حتماً "برای تعجیل فرجش دعا کنید و نگوشید" "المقدار کائن" آنچه خداوند تقدیر فرموده است میشود؛ بلکه چه بسا به برکت دعای مومنین، نالهٔ مشتاقان، خداوند فرجش را نزدیکتر فرماید.

کتابی عظیم در حجم اندک

اینک خوانندهٔ عزیزی که تا اینجا ما را همراهی میکردی، خودت انصاف بدء با این تحلیل مختصری که از مطالب این کتاب خواندی، چقدر مطلب جالب و شیوا در حجم اندک در این کتاب نهفته است و راستی کتابی عظیم را تشکیل میدهد که نور ولایت مهدی (ع) را در دلها میتابد.

روانش شاد که خدا چه برکتی به عمرش داد که از سخنانی که در نزدیک سی سال قبل گفته، امروز اینگونه مردم بهره‌مند می‌شوند

و چه اخلاصی در عملش نهفته بوده که خداوند این چنین به گفته‌ها و نوشته‌هایش ترتیب اثر می‌دهد.

آنچه ملاحظه می‌فرمایید در تحت هشت عنوان از سخنرانی‌های آن بزرگوار جمع آوری شده در حالی که شاید یکدهم آنچه آن بزرگوار درباره حضرت مهدی (ع) سخنرانی فرموده نیست و ای کاش رفقایش به‌فکر بودند گوهرهایی که از دهان مبارکش بیرون می‌آمد جمع آوری می‌کردند و نگه می‌داشتند. باشد که نسلهای آتیه از این خرمن پر بهره ببرند.

جمهوری اسلامی زمینه‌ساز انقلاب مهدی (ع)

سخن بدر ازا کشید ولی یک مطلب را نمی‌توانم ناگفته بگذرم. چند روز قبل یک نفر می‌پرسید مگر نه روایات متعدد داریم که حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه وقتی ظهور می‌فرماید که زمین پراز ظلم و جور شده باشد آنوقت حضرت زمین را پر از عدل و داد می‌کند؟ گفتم چرا، اما مهلتش ندادم دنباله، پرسش خود را بیاورد، زیرا این سؤال از پیش از پیروزی انقلاب نیز از حلقومهایی که معلوم بود از کجا تغذیه می‌شود؛ بیرون می‌آمد. آنان که در کوری گرفتارند و حاضر نیستند دستشان را بچشم داری بدھند تا آنها را ببرد بلکه خودشان را بینا تراز دیگران می‌بینند. حالا که گفته شده امام زمان در وقتی که زمین پر از ظلم و جور است ظهور می‌کند تا عدل را برقرار کند آیا معنیش این است که ما دست روی دست بگذاریم و تماشاگر جنایت جنایتکاران باشیم در حالی که به فرموده شهید، آیت الله دستغیب جمهوری اسلامی زمینه‌ساز حکومت مهدی (ع) است.

آیا بگذاریم ظلم عالمگیر شود؟

با بگفته آن جاهل باید کار را خرابتر کرد تا حضرت زودتر بسیارد، پس چرا به عنوان طرفداری از مذهب حق با حزب منفور ضاله خود در ضلالت و دیگران را نیز به ضلالت بکشانند و کار را خرابتر بکنند شاید حضرت زودتر آمد.

آیا وظیفه ما این است که بگذاریم ظلم عالمگیر شود تا امام زمان (ع) زودتر ظهور بفرماید؟

تکلیف هر کس محفوظ است

آیا امر بمعروف و نهی از منکر در زمان غیبت بخاطر آمادگی برای ظهور حضرت باید متروک بماند و وظیفه در زمان غیبت خرابتر کردن وضع است؟ یا تکالیف الهی سر جای خودش محفوظ بوده هر کس موظف است به وظیفه شرعی خود عمل کند و به بجهانه آمادگی برای ظهور، از زیر بار بسیاری از تکالیف شانه خالی نکند.

بلکه علاوه بر انجام وظائف فردی با همیاری دیگران حکومت اسلامی تشکیل دادن و نمونه عدل اسلامی را پیاده کردن و با این کار الگو برای سایرین باشد وظیفه است چرا از قطب مشبت تعیین وظیفه نمی‌کنید؟!

نمونه کوچکی از عدل جهانی بسازیم

هیچکس ادعا نکرده که جمهوری اسلامی حکومت صد درصد عدل الهی را پیاده کرده یا بتواند پیاده کند اما این را می‌توان ادعا نمود که بحسب ظاهر تا آنجا که ممکن است می‌شود با درست

پیاده کردن احکام اسلام نمونه و الگوئی برای سایر ممالک گردید و آنها را به حقانیت و قابل اجرا بودن این احکام در این شرایط زمانی آشنا ساخت تا مردم دنیا خودشان با شوق رو به مصلح جهانی بیاورند و با دل و جان اطاعت شن را گردن نهند.

منطق زور برای طاغوتیان است

اشتباه این آقایان در این است که خیال کرده‌اند حضرت مهدی (ع) با زور بر جهانیان سلطه می‌شود، نه چنین است بلکه جهانیان عاقل‌می‌شوند، خودشان درک‌می‌کنند حکومت عدل مهدی برایشان از حکومتی بهتر است لذا بطبع و رغبت زیر پرچمش می‌روند و حضرت تنها گردنشان و طاغوتها و یاورانشان را که خار سر راه اسلام و مسلمین هستند و به هیچ زبانی حاضر به همکاری با توده^۴ مردم نمی‌ستند از میان بر میدارد.

عدل جهانی جز با ظهور مهدی (ع) نمی‌شود

ما میدانیم که عدل جهانی جز با ظهور حضرت حجت برپا نمی‌شود و هیچکس چنین ادعائی نکرده که می‌تواند عدل اسلامی را در جهان حکم‌فرما سازد.

آنچه در توان ما است این است که بکوشیم احکام قرآن را پیاده کنیم اینقدر توسری خور آریامهر و اربابش نباشیم اما دیگر بر دلها تسلط‌داریم که حتماً "نور ایمان را در آنها بتابانیم یا در گوش و کنار، خلوت و جلوت از ستم ستمگران جلوگیری کنیم".

مزاحم ظهور حضرت نیست

خاطر این قبیل آقایان جمع باشد که جمهوری اسلامی مزاحم ظهور حضرت مهدی (ع) نیست بلکه پیشتاز و زمینه‌ساز آن است آیا ما توانسته‌ایم در این مدت عدل را درکشور خودمان برقرار کنیم که آقایان دلشان برای تأخیر ظهور می‌سوزد چقدر خونها که در این چهار سال بناحق ریخته شده از آنجمله خون شهید مؤلف محترم این کتاب وحدود چهل کتاب دیگر و هزاران شهیدی که کشته‌های منافقین یا کفار بعثی در جبهه‌ها و خراب شدن هزاران خانه در مناطق جنگی و آواره شدن میلیونها نفر در اطراف.

آیا هنوز ما گرفتار ظلم ظالمین نیستیم که آقایان می‌ترسند این جمهوری مزاحم ظهور حضرت باشد؟ ظلم آمریکا بر ما بیشتر شده و ظلم شوروی بر افغانستان و ظلم هردو بر عراق و ظلم ابر جنایتکاران بر دنیا.

در داخل کشورمان از دست بعضی از قضات و عاملین اجزاء چه ستمهایی که از روی عمد یا سهو، علم یا جهل رزده و میزند.

شیراز بتاریخ فروردینماه ۱۴۰۶

سید محمد هاشم دستغیب

ضدی موعود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱

هزاران روایت، درباره حضرت مهدی (ع)

در موضوعهای دینی کمتر موضوعی چون اثبات وجود و ظهور حضرت حجت بن الحسن عجل الله تعالى فرجه مطرح شده و درباره اش روایت رسیده است.

از طرق مختلف بیش از یک هزار حدیث بطريق شیعه از پیغمبر اکرم (ص) نقل شده و بیش از این مقدار، از طریق سنی رسیده است به قسمی که بعضی از علمای عامه کتابهایی در این مورد نوشته‌اند، از آن جمله محمد بن طلحه شافعی کتاب البيان را در اخبار آخر الزمان و امام عصر عجل الله تعالى فرجه نوشته است. همچنین ابن صباح مالکی کتاب فصول المهمه و دیگری تذکره الائمه و غیره را نوشته‌اند و روایات متعددی را نقل نموده‌اند که به بعضی اشاره می‌شود:

آمدن مهدی (ع) حتمی است

روایت شریفی که اکثر مؤلفین عامه نقل کرده‌اند این است که پیغمبر اکرم (ص) فرمود: اگر از عمر دنیا جز یک روز باقی نماند
باشد، هر آینه خداوند آن روز را طولانی می‌فرماید تا بیرون شود فرزندی از اولاد من که نامش نام من است و زمین را پر از عدل و داد کند پس از آنکه پر از ظلم و جور شده باشد.^۱

نمایخواندن مسیح با حضرت مهدی (ع)

در حدیث دیگر که نزد عامه نیز معتبر است فرمود: ای مسلمانها چگونه اید هنگامی که عیسی بن مریم در میان شما باشد در حالی که امامتان میان شما است.^۲

از جمله مطالب قطعی در زمان ظهور حضرت مهدی (ع) نزول مسیح از آسمان‌ها است که در رکاب حضرت حاضر می‌شود و پشت سر آن حضرت نماز می‌گذارد و مروی است که بسیاری از نصاری پس از نصاری پس از این ماجرا مسلمان می‌شوند چون می‌بینند پیغمبر شان با امام مسلمین نماز می‌گذارد.

۱- لَوْلَمْ يَبْقَى الْدَّهْرُ إِلَيْوْمٍ وَاحِدٌ لِطُولِ اللَّهِ ذَلِكَ الْيَوْمُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ
مِنْ وَلْدِي أَسْمَهُ أَسْمِي يَعْلَمُ الْأَرْضَ قَسْطًا " وعدلاً ". " بَعْدَ مَالْئَتِ ظُلْمًا " وجوراً ".
" نقل بمضمون در ۱۳ بحار و کشف الغمة و غیره .

۲- كیف انتم و عیسی بن مریم فیکم و امامکم بینکم . " مدارک متعدد در کتب مربوطه " .

نهمین فرزند حسین، مهدی است

از جمله روایاتی که از رسول خدا (ص) در مورد حضرتش رسانیده آن است که فرمود: مهدی از اولاد حسین (ع) است. و در روایت دیگر تصریح میفرماید که نهمین فرزند حسین (ع) است؛ برای او دو غیبت است، پنهان شدن کوچک و پنهان شدن بزرگ. در زمان غیبت کراپش زمین پر از ظلم و جور میشود.

هنگامی که ظهر میکند، ابری بالای سر او است و ندا میکند این است "مهدی موعود" و بر روی زمین نمیماند مگر موئمن و اهل تقوی.

برپا ساختن عدالت پس از نهایت جور

نکته‌ای که در نوع روایات مربوط به حضرت مهدی (ع) به آن اشاره شده است، برپا ساختن عدالت جهانی توسط آن حضرت پس از فراغیری ستم در سراسر عالم است.

میفرماید: در زمان آن حضرت زن جوان زیبا، جعبه‌جواهر را با خود بر میدارد و تنها از شام به بغداد میرود و کسی به او و جواهراتش نکاه نمیکند.

اینقدر عدل‌گستردگی میشود که دزدی یانکاه خیانت به زن بیگانه از میان مردمان برداشته میشود، مردم همه عادل میشوند.

تعبیر جالبی در این زمینه است که میگویند "گرگ و میش با هم زندگی میکنند".

فرقه ضاله و عدل جهانی !!

آن دروغگویانی که ادعای امام زمان بودن کردند و ساده‌لوح

هائی که فریب دعوی بیجایشان را خورده رسوایند. کسی که پس از این ادعای واهمی او، دو جنگ بین‌المللی و جهانی واقع شد که میلیونها نفر بیخود کشته شدند و میلیونها نفر اهضاء بدن خود را از دست دادند، چه افرادی که آواره شدند و چه اموالی که ضایع شد و چه نوامیسی که هتک شد و خلاصه چه ظلم و جنایت روز بروز افزوده گردید. آیا این حقائق برای رسوایی این مدعیان دروغین کافی نیست؟

امام زمان که در بیشتر روایات رسیده درباره‌اش بعنوان برپا کننده عدل و بردارنده استم از او یاد شده‌است هنوز ظهور نفرموده است.

شاهد وجودی مهدی (ع) بیشمار است

غرض مسئله‌اثبات وجود امام عصر (ع) که عرض کردم کتابهای که علمای سنی در این زمینه نوشته‌اند فراوان است از قبیل فصول المهمة و تذكرة الائمه و غیر این دو کتاب که درباره آن حضرت و معجزاتش وکسانی که به خدمتش مشرف شده‌اند قلمفرسائی شده‌است. از این گذشته از روز ولادت حضرت تاکنون افراد زیادی به خدمتش مشرف شده و می‌شوند آنهم از قبیل: مقدس اردبیلی‌ها و سید بحر العلوم‌ها که از زاهدترین و عادل‌ترین و با تقواترین افراد زمان خود بودند و آنچه در این قبیل کتابهای ثبت شده، قطره‌ای است از دریا و نمونه‌ای از خروارها است خدا داند که در گوش و کنار چه افرادی خدمتش مشرف می‌شوند و به زیارت‌ش نائل می‌گردند.

شفای اسماعیل هرقلی بدست حضرت مهدی (ع)

برای تنوع درکلام، داستان اسماعیل هرقلی را عنوان نمایم.
صاحب کتاب "کشف الغمہ" و دیگران این قضیه را که در زمان سید
بن طاووس اتفاق افتاده است نقل کرده‌اند.

اسماعیل بن حسن هرقلی خدمت سید بن طاووس رسید در
حالیکه در رانش بیماری کوفت پیدا شده بود بسیار سخت بود،
هنگام بهار ترک میخورد خون و چرک می‌آمد و از زحمت ناراحتی
و درد آرزوی مرگ میکرد.

سید بن طاووس اطبای حله را حاضر کرد، همگی گفتند این
بیماری "کوفت" علاج ندارد و چون روی رگ اکحل است، اگر
پا را قطع کردند بیمار میمیرد.

سید بن طاووس به او فرمود من میخواهم به بغداد بروم تو را
نیز با خود میبرم، آنجا اطبای حاذق دارد؛ شاید خداوند سبب
معالجهات را فراهم فرماید.

در بغداد، اطباء را جمع کرد؛ آنها نیز گفتند این کوفت علاج
ندارد و سید خیلی کسل شد.

اسماعیل گفت جناب سید پس به من اجازه دهید سفری به
"سامرا" بکنم و قبور مطهر سامرا (حضرت هادی و حضرت عسکری
و حلیمه خاتون علیهم السلام) را زیارت کنم.

اسماعیل به سامرا رفت، پس از تشرف به حرم و سردار مقدس
خانه شخصی امام زمان علیه السلام رفت و نماز خواند و زیارت کرد.
خودش تعریف میکند: فردا صبح با خودم گفتم اول کنار شط
بروم و خود را شستشو کنم، خون و چرکها را بشویم و غسل زیارت
کنم و به حرم مطهر مشرف شوم شاید خداوند ترحمی بفرماید.

همین کار را کردم؛ لباسم را شستم، بدنم را شستشو داده،
غسل کردم که ناگاه چهار سوار، یکی جداگانه و سه نفر دیگر با هم
در حالی که پیر مردی وسط دو نفر دیگر بود رو بهمن آمدند.

آن آقائی که جداگانه بود به من نزدیک شد و مرا صدا کرد:
اسماعیل، نام را که برد وحشت کردم، بمن فرمود پایت را که زخم
است بیاور.

به خیال مگذشت شاید این شخص دستش احتیاط داشته باشد
و من تازه غسل کرده‌ام، کمی مسامحه کردم؛ خود آقا جلو تشریف
وفشار مختصری داد.

آن پیر مرد گفت اسماعیل رستگار شدی، منهم گفتم شما هم
rstگار شدید. پیر مرد گفت اسماعیل این آقا امام تو است.
فوراً "رو به سمت آقادویدم خواستم رکابش را بگیرم والتماش
کنم، فرمود برگرد.

رفتم باز نتوانستم خودم را بگیرم و به سرعت برگشتم فرمود
برگرد. مرتبه سوم آقا را قسم دادم که لحظه‌ای درنگ کنید.
حضرت ایستاد؛ آن پیر مرد (که به احتمال قوی حضرت خضر
بود) فرمود اسماعیل حیا کن، امام تو که فرمود برگرد، برگرد.
ایستادم، حضرت رو به من کرد و فرمود اسماعیل حالا که به
بغداد بر می‌گردی، المستنصر خلیفه عباسی بن توپول میدهد از او
نپذیر، به فرزندمان سید بن طاووس بگو که سفارش ترا به علی بن
عوض کند، ما هم سفارش ترا به او می‌کنیم. و ناگهان از نظرم پنهان
شدند.

سپایم نگاه کردم هیچ اثری از زخم ندیدم، گفتم شاید آن پای
دیگر بوده است.

اطرافم جمع شدند؛ جریان را که شنیدند، روی من ریختند
و لباس‌هایم را قطعه قطعه کردند و بعنوان تبرک برداشتند.

زیارتی کردم و دیگر درنگ نکردم و از سامرا به بغداد بازگشتم،
وقتی میخواستم وارد شهر شوم؛ عده‌ای به استقبالم آمدند بودند و
میپرسیدند اسماعیل هرقلی کیست؟ در میانشان سید بن طاووس
بود، پرسید اسماعیل این هیا هو راجع به تو است؟

گفتم آری. فرمود پایت را نشانم بده. جای دست حضرت را
نشانش دادم، سید غش کرد، او را بحال آوردند.

سید بن طاووس اسماعیل را نزد وزیر خلیفه عباسی که قمی
بوده است آورد، وزیر گفت باید اطباء ببایند و تصدیق کنند.

سید دنبال طبیب‌هایی که قبله "پای اسماعیل را دیده بودند
فرستاد. در حضور وزیر از آنها پرسید چند روز قبل شما پای اسماعیل
را دیدید؟ گفتند ده روز قبل.

پرسید زخم چطور بود؟ گفتند علاج نداشت.

سید پرسید اگر میخواست معالجه شود، چند روز طول میکشد
تا محل زخم درست شود.

گفتند بفرض اگر هم خوب میشد، دو ماه طول میکشد تا
گوشت بروید و پس از آن در جای زخم هم پوست می‌پیچد و در آن
محل مو نمی‌روید.

پس از گرفتن این اعترافات از اطباء، سید به اسماعیل فرمود
حالا جای زخم را نشانشان بده.

همه مشاهده کردند جایش خوب شده و هیچ چروکی هم ندارد
و موی تازه هم نیز در محل زخم درآمده است.

یکی گفت شاید پای دیگرش بوده است، آن پا را نیز نشان

داد، یکی از اطباء که مسیحی بود گفت به خدا سوگند عیسی او را نجات داده است.

سید بن طاووس فرمود: مولای عیسی او را نجات داد است، کسی که عیسی بن مریم پشت سرش نماز میخواند.

خبر به خلیفه عباسی رسید، المستنصر هزار اشرفی برایش فرستاد، اسماعیل گفت من نمیتوانم در این پول تصرف کنم. پرسیدند چرا؟ گفت همان آقائی که مرا شفا داد سفارش فرمود پول خلیفه را نگیرم.

خلیفه ناراحت شد و گفت معلوم می شود پول ما قابل این درگاه نیست و بعد اسماعیل هم دارای شروت و مکنت گردید.

کتابهای متعدد در معجزات مهدی (ع)

از این قبیل معجزات و تشریف خوبان خدمت حضرتش بسیار است. مرحوم حاجی نوروزی در کتاب النجم الثاقب که به فارسی نوشته شده است، تعدادی از این موارد را آورده است. همچنین در جلد ۱۳ بحار الانوار و کتاب دارالسلام.

"اخیرا" هم مرحوم نهادنی اسماء بعضی از خوبان را که خدمت حضرت مهدی (ع) رسیده‌اند، داستان‌هایشان را نوشته است و ماهم انشاء الله در ضمن بحثهای مربوطه برای تنوع در مطالب و شواهد عرض و خسته نشدن شنوندگان بعضی را عنوان خواهیم کرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

روایتی شیرین در ولادت حضرت مهدی(ع)

در باب ولادت باسعادت امام دوازدهم حجه بن الحسن العسكري(ع) بنا به روایتی که شیخ طوسی و شیخ صدوق در کتابهای خود و مسعودی در کتاب اثبات الوصیه و دیگران نیز نوشته‌اند، بطور خلاصه عرض می‌شود:

بشر بن سلیمان از نواده‌های ابو ایوب انصاری است (ابو ایوب از اصحاب محترم پیغمبر اکرم است و رسول خدا در مهاجرت به مدینه نخست در خانه او منزل فرمود و مورد احترام اهل بیت نیز می‌باشد). در همسایگی حضرت هادی(ع) امام دهم ما است. روزی حضرت هادی(ع) دنبالش می‌فرستد، کافور، خادم حضرت او را می‌طلبد و خدمت امام مشرف می‌شود. خودش ناقل حدیث است

که وقتی خدمت حضرت‌هادی (ع) رسیدم بهمن فرمود جدت به جد ما خدمتها کرد و من میخواهم خدمتی بتو واگذارم که موجب سعادت تو شود.

آن وقت حضرت نامه‌ای به‌زبان رومی نوشت و مهر مبارکش را پائین نامه زد، کیسه‌زری در آورده در آن دویست و بیست اشرفی بود فرمود به‌بغداد بروکنار شط در محلی که برده فروشان جمع می‌شوند منتظر باش عمروابن یزید را که دیدی کنیزه‌هایی برای فروش می‌آورد درین آنها کنیزی با این وصف و به‌زبان رومی می‌نالد و هر کس میخواهد او را بخرد حاضر نمی‌شود و به‌مشتری می‌گوید بیجا مال خودت را هدر نده، در این اثنا یک‌نفر پیدا می‌شود سیصد اشرفی بددهد و او را بخرد ولی کنیز حاضر نمی‌شود و می‌گوید اگر مثل سلیمان هم بشوی تسلیم تو نخواهم شد.

برده فروش می‌گوید ای کنیز پس تکلیف من چیست؟ من می‌خواهم ترا بفروشم؟ کنیز گوید عجله نکن هر کس را خواستم می‌گویم. آنوقت این نامه مرا نزد آن کنیز ببرو بداو بده. بشر گوید همین کار را کردم و کنیز نامه را گرفت خواند بوسید و بر دیده گذاشت و به صاحب‌ش گفت مرا به همین شخص بفروش.

خلاصه به همان مبلغی که حضرت‌هادی (ع) داده بود معامله تمام شد او را با خود بمنزل آوردم مرتباً "نامه را می‌بوسید" پرسیدم از کجا صاحب این نامه را نمی‌شناسی؟ گفتم چرا گفت ای کم معرفت آیا صاحب نامه را نمی‌شناسی؟ گفتم چرا او امام من است. گفت:

من دختر زادهٔ قیصر روم هستم، در سن سیزده سالگی جدم در صدد برآمد مرا به عقد برادر زاده‌اش در آورد مجلس عقد مفصلی

فراهم آورد، سیصد نفر از کشیشها و هفتصد نفر از امراء و چهار هزار نفر از اعیان و اشراف دعوت شدند تخت بزرگی هم برای جلوس داماد زدند. کشیشها مشغول خواندن انجیل شدند که ناگاه زمین لرزه‌ای شد و پایه‌های تخت لرزید و شکست. صلیبیها افتاد، کشیشها این مطلب را به فال بدگرفتند و به جدم گفتند از این داماد صرفنظر کن. چون این مطلب که اتفاق افتاد نشانهٔ از بین رفتن دین مسیح است.

قیصر پذیرفت و مجلس دیگری فراهم آورد تا مرا به عقد برادرزادهٔ دیگرش درآورد باز هم همان جریان تکرار شد و از دومی هم صرفنظر کرد.

شب در خواب حضرت مسیح و وصیش شمعون الصفا که از حواریین وجد من بشمار می‌رود مشاهده کردم. حضرت خاتم الانبیاء (ص) هم همراه آقائی تشریف آورده بود و رو به حضرت مسیح کرده و فرمود می‌خواهم بادختر شمعون وصی شما وصلت کنم برای فرزندم حسن.

مسیح گفت زهی شرف برای ما است آنگاه پیغمبر (ص) بر تختی قرار گرفت و خطبهٔ عقد را قرائت فرمود.

از خواب بیدار شدم ولی جرات نکردم خواب را برای کسی نقل کنم، شوق حسن عسکری که در خواب همراه پیغمبر اورا دیده بودم در من روز افزون شد به قسمی که از اشتیاق بیمار شدم. پدرم صلیبیها را حاضر کرد انواع داروهایی که تجویز نمودند فایده نکرد. روزی قیصر نزد من آمد و گفت دخترکم چه میل داری؟ گفتم:

چیزی میل ندارم. گفت: چه آرزوئی داری؟

گفتم: اگر اسرای مسلمانان را آزاد کسی ممکن است حال من

بهرتر شود.

خدم دستور دادگروهی از اسرای مسلمین را آزاد کردند و در وضع بقیه نیز توسعه‌ای داد، منهم قدری خوراک خوردم تا نشان دهم حالم بهرتر شده است.

شب درخواب دیدم حضرت زهرا و مریم (ع) به سراغم آمدند شکایت حالم را با مریم کردم گفت: خدمت مادر شوهرت بگو - تا حضرت زهرا (ع) را شناختم از فرزندش حسن عسکری (ع) گله کردم که از آن شب که جدش رسول خدا (ع) مرا به او تزویج فرمود به سراغ من نیامده است.

فرمود چگونه به سراغت بیاید در حالی که مسلمان نیستی. بگو "اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد رسول الله" در همان عالم روئیا به دست فاطمه زهرا (ع) مسلمان شدم آنگاه فرمود از این پس هرشب فرزندم را خواهی دید.

و من هم از آن به بعد هرشب آن حضرت را در خواب میدیدم تا آنکه چندی قبل به من فرمود وصال ما نزدیک است به همین زودی جنگی میان مسلمانان و رومیان برپا میشود. تو از فلان راه خودت را در میان اسیران بیندار بقسمی که ترا نشناشد.

لذا بر حسب امر امام خودم را در میان اسراء انداختم و مرا آوردند هرشب، امام را در خواب می‌بینم تا اینجا رسیدم.

بشرگوید اورا به سامرا خدمت امام‌هادی (ع) آوردم. حضرت به او فرمود ده هزار اشرفی به تو بدهم یا یک مژده که سعادت تو در آن است.

گفت آقا، بشرط را بدھید.

فرمود: مژده باد برای تو که خداوند از رحم تو بیرون می-

آورد آن آقائی که زمین را پر از عدل و داد خواهد کرد . آنگاه حضرت هادی (ع) او را به خواهرش حکیمه خاتون دختر حضرت جواد و عمه^۱ حضرت عسکری می‌سپارد . بانوئی مجلله و عالمه، نا معارف دین را به او بیاموزد، واجبات و محرمات و احکام عبادات و غیره را تعلیمش دهد .

حضرت عسکری در سن ۲۲ سالگی است که با مخدره نرجس خاتون ازدواج می‌فرماید .

روز چهاردهم ماه شعبان ۲۵۶ یا ۲۵۵ هجری قمری است که حکیمه خاتون به منزل حضرت عسکری می‌آید . هنگامی که می‌خواهد به خانه‌اش برگردد حضرت می‌فرماید عمه کجا می‌روی؟ امشب مهدی موعود (ع) به دنیا می‌آید . پرسید از چه کسی؟ فرمود از نرجس . حکیمه خاتون گفت اشی از حمل در او آشکار نیست . فرمود: مثلش مثل^۱ موسی بن عمران است (موسی که در شکم مادر بود، اشی از حمل نداشت زیرا فرعون در صدد بود هر چنین را در شکم مادرش از بین ببرد لذا خداوند موسی را حفظ فرمود . حضرت مهدی (ع) نیز دشمنان فراوانی داشت که از آنجمله دستگاه خلافت در کمین بود و خداوند نیز او را چنین حفظ فرمود) .

حکیمه خاتون آن شب ماند، پرسید چه وقت متولد می‌شود؟ فرمود نزدیک اذان صبح .

روایت از خود مخدره حکیمه خاتون است که نزدیک فجر دوم

(در روایتی گه بعدا) " در این کتاب نیز مورد بحث قرار می‌گیرد از هر پیغمبری خصوصیتی در حضرت مهدی (ع) است و از آنجمله این مطلب است که از جهت مخفی ماندن، در رحم مادر همچون حضرت موسی می‌باشد .

ناگهان دیدم نرجس و حشتناک از خواب برخاست. پرسیدم چیزی
حس میکنی؟ گفت آری.

شروع به خواندن قرآن کردم. سوره^۱ حم سجده و پس را
خواندم، حضرت از اطاق دیگر صدای زد سوره^۲ قدر را بخوان.
حکیمه خاتون می فرماید: در این هنگام سنتی عارض من شد
و بی حس شدم. در روایت دیگر است که می فرماید بین من و نرجس
پرده‌ای واقع شد که پشت پرده را ندیدم.

طولی نکشید که پرده بر طرف شد، چهره^۳ نرجس می درخشید
و از نورانیت خاصی برخوردار بود به قسمی که چشم مرا خیره کرد.
دیدم مولود عزیز سر به سجده گذاشته و چنین می خواند. "اشهد
ان لا اله الا الله و اشهد ان جدی محمد رسول الله و اشهد ان ابی
امیر المؤمنین وصی رسول الله والحسن والحسین... حجج الله".

آنوقت این آیه^۴ شریفه را تلاوت فرمود: "ونريد ان نمن
على الذين استضعفوا في الأرض و يجعلهم ائمة و يجعلهم الوارثين".
سپس عرض کرد خدایا آنچه بهمن وعده فرمودی عمل فرماد
زمین را بوسیله^۵ من پر از عدل و داد فرما.

بدن شریفش چون نقره و بلور و هر بازویش نوشته شده بود.
حق آمد و باطل رفت بدرستی که باطل رفتنی است.".

صدای حضرت عسکری بلند شد که فرزندم را بیاور، وقتی او
را بردم بر پدرش سلام کرد.

۱- سوره^۶ قصص ۲۸، آیه^۷ ۵.

۲- اللهم انجزلی ما وعدتني وأملا بي الأرض عدلاً و قسطاً.

۳- جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقاً "سوره^۷ اسراء ۱۷، آیه^۸ ۱۰.

در دوران شیرخوارگی کسانی چند خدمتش رسیدند و ولادتش را تبریک و تهنیت کفتند. اسامی آنان در کتاب اکمال الدین و اتمام النعمه شیخ صدوq ذکر شده است.

حضرت مهدی (ع) پاسخ هفتاد مسئله را می دهد

در دوران کودکی، اسعد بن عبدالله اشعری هفتاد مسئله داشت، نزد حضرت عسکری (ع) رفت و حضرت فرمود از فرزندم بپرس و حضرت مهدی (ع) همه را پاسخ فرمود.

"این مطلب مشروحا" در جلد ۱۳ بحار الانوار ذکر شده است و این نکته را می افزاید که در آن زمان اموالی را بعنوان سهم امام آورده بودند، حضرت اموال را جدا نمودند و صاحب هریک را نام بردند.

فشار دربار خلافت و غیبت صغیر

هنگامی که در سال ۲۶۰ هجری قمری حضرت عسکری رحلت فرمود و منصب امامت به آن بزرگوار رسید و بر جنازه^۱ پدرش نماز خواند، از طرف خلیفه عباسی فشار آوردند تا فرزند حضرت امام عسکری را بازداشت نمایند چون میدانستند (برحسب روایات کثیرهای که رسیده بود) حضرت حجت فرزند امام حسن عسکری است.

لذا به اذن خداوند آن حضرت غائب شدند و ایشان را نیافتنند بعضی از کنیزهای را تا یک سال و دو سال حبس کردند تا معلوم شود آیا از آن حضرت حمل دارد یا نه؟

مقصود از غیبت آن حضرت این است که مردم او را نمی‌شناسند هر چند می‌بینند مانند برادران یوسف که با او نشست و

دارم و دستور از او می‌گیرم و به مردم ابلاغ می‌کنم، دروغ می‌گوید.
البته منافات ندارد که اشخاصی هم‌آن حضرت را ببینند اما
ادعائی نداشته باشد؛ آنچه مهم است دانستن این مطلب است که
دعوى نیابت خاص و مشاهدهء امام به‌این عنوان که به‌من مأموریت
ابلاغ دستوراتش را داده است، دروغ است.

هرکس گفت من نایب خاص امام زمان هستم، به‌فرمودهء خود
امام زمان دروغ می‌گوید.

عین نامهء حضرت در کتاب اکمال الدین صدق و "اثبات
الوصیه" و جلد ۱۳ بحار الانوار ثبت است.

وقت ظهور بر همه پنهان است

با این ترتیب جلو نیرنگ اشخاص حقه باز گرفته می‌شود تا هر
شیادی به دعوى دیدن امام زمان و پیغام امام زمان دکانی باز نکند
و مردم را نفریبد.

مدت غیبت کبری را نیز خدا میداند و بس؛ لذا هرکس وقت
تعیین کند و بگوید امام زمان در فلان سال ظاهر می‌شود، دهی
بیجایی کرده است بلکه مورد لعن نیز هست و حسب بعضی از روایات،
بر خود امام زمان نیز پنهان است.

خواب نامهها و نشر اکاذیب

هر از چندی بعضی از شیادها خواب نامه‌های منتشر می‌کنند
و عده‌ای ساده لوح را تحت تأثیر قرار میدهند. مثلاً "چندی قبل
نوشته بودند شیخ احمد نامی متولی مسجد مدینه منوره در خواب
دیده که چنین و چنان می‌شود ایها الناس توبه کنید تا شش سال

دیگر امام زمان ظاهر می‌شود.

در حالی که در مدینه چنین کسی نبوده و نیست و برفرض هم که باشد، از کجا چنین خواہی دیده باشد و مگر هرخواہی قابل اعتناء است.

عجب این است که همزمان در چندین نقطه از مملکت نیز پخش می‌شود، لای قرآنها و مفاتیح در حرم‌های مطهر می‌گذارند و قسم هم میدهند این خواب نامه را چند مرتبه بنویسد که چقدر اجر دارد.

چه بسا دستهای خیانتی هم در کار باشد که این اکاذیب را شردید و مردم را به این چیزها سرگرم کند تا از معارف و واقعیات باز بمانند و اینطور وانمود کنند که این ملت چقدر خواب است؛ با یک خواب‌نامه می‌شود آنها را فریفت، با یک تکه کاغذی می‌شود آنها را از میدان بدر برد.

زنهای بیشتر در معرض خطرند، اشخاصی پیدا می‌شوند که به بهانه دعای اولاد و ظلم و غیره آنها را می‌فریبد. داروی محبت کدام است؟ بهترین اسباب برای جلب محبت شوهر، اطاعت او است.؛ بدون رضایتش از خانه بیرون نرو.

معنى آفتاب از غروب طلوع می‌کند

روایتی رسیده که هنگام ظهور حضرت حجه بن الحسن (ع) آفتاب از مغرب طلوع می‌کند.

بعضی از بزرگان ظاهر این روایت را گرفته و گفته‌اند گردش آفتاب (ودر حقیقت گردش زمین بدور خودش) تغییر می‌کند. ولی در کتاب کفاية المحدثین روایت را اینطور نقل می‌کند:

در ضمن فرمایشات امیر المؤمنین (ع) هنگامی که حضرت نشانه‌های ظهور مهدی (ع) را ذکر می‌فرماید این جمله‌را بیان می‌کند "آفتاب از مغرب طلوع می‌کند" یعنی مهدی (ع) از مکه ظاهر می‌شود.

مکه^ءمعظمه نسبت به عراق جنوب غربی است و نسبت بموقعیت مکانی آن حضرت مکه معظمه این‌طور تعبیر می‌فرماید که آفتاب حقيقی یعنی مهدی علیه السلام از مغرب یعنی مکه معظمه طلوع می‌فرماید.

ظهور حضرت با خواب معین نمی‌شود.

ظهور حضرت ولی عصر عجل الله تعالى فرجه بقدرتی مهم است که همه^ء انبیای سلف آن زمان را بشارت داده‌اند (برای مزید اطلاع به کتاب انیس الاعلام مراجعه شود) زمین باید پس از قرنها ستم، از عدل پر شود، باید بجای ستمگرها و متاجوزین، کسی روی زمین نباشد. آیا موقع چنین مطلب مهم و بیسابقه‌ای به خواب درست می‌شود؟

ناله^ء شوق امام صادق (ع) برای مهدی (ع)

هنگام ظهور زمانی است که امامان ما مشتاق چنین زمانی بودند.

در شب ماه مبارک رمضان حضرت صادق پس از نماز صبح سر به سجده گذاشت و دعای فرج برای حضرت مهدی (ع) خواند. خدا یا تعجیل فرما در ظهور آن آقا^ء که ظهورش سبب نجات اولیاء تو است، ظهورش موجب عزت مؤمنین است.

پس از سر برداشتن از سجده، از او پرسیدند این آقا کیست؟ فرمود فرزند زاده‌ام، پسر حسن عسکری (ع) است.

پیغمبران پشت سر مهدی (ع) در نماز

در دعای ندبه می خوانید: آیا می شود عمر ما این روزگار
مبارک را دریابد (هل یتصل یومنا منک بعده...) ای آقا کی
میشود که تو جلو بهایستی و ما پشت سرت نماز بخوانیم.
آری در جماعتی که در صف نخستین آن عیسی بن مریم و خضر
والیاس پیغمبران خدایند و خدا آنها را نگهداشته است و در رکاب
مهدی (ع) حضور دارند.

اللهم عجل فرجه و سهل مخرجه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳

مردم را سرگردان نگذاشتند

در بحث گذشته کلام رسید بهاینجا که در زمان غیبت صغیری
حضرت چهارنفر را بترتیب بعنوان نایب خاص معین فرمود تا به توسط
ایشان مردم مطالب و مقاصد خودشان را به امام برسانند و دستورات
امام نیز توسط ایشان به مردم ابلاغ گردد.

چهارمین ایشان، علی بن محمد سمری، چندروز بمرگش مانده
نامه‌ای از طرف حضرت به او میرسد که نزدیک شدن مرگش را به او
یادآوری می‌فرمایند و تصریح می‌فرمایند که از این پس بعنوان نیابت
کسی معین نمی‌شود.

اما تکلیف بندگان چیست؟ مردم را حیران و سرگردان نگذاشتند

۱۰۷۰ سال از زمان غیبت کبری می‌گذرد^۱ و خدا داند چقدر دیگر طول بکشد اما حضرت به‌وظیفه خودش عمل کرد و شیعیانش را سرگردان نگذاشت.

رجوع به علماء در زمان غیبت
و اما الحوادث الواقعه فارجعوا الى رواة احاديثنا فانهم
حجتتی عليکم".

هرچند امام زمان (ع) از نظر ما غائب شد؛ اما شکر خدای را که سخنان او و اجدادش که همان احادیث و روایات باشد؛ در میان ما است.

سالیان متتمادی می‌گذرد اما کتب اخبار آل محمد (ص) در هر دوره‌ای در میان مردم بوده و حجت تمام گردیده است.

در هر دوره‌ای راویان روایات از میان اشخاص بر جسته و مورد اعتماد برخاستند، از عادلترین و موثق‌ترین افراد زمان بودند، از قبیل زراره بن اعین‌ها و صفوان بن یحیی‌ها و محمد بن مسلم‌ها و ابوبصیرها و غیر ایشان.

نمونه‌ای از بزرگواری یکی از ایشان را عرض کنم:

۱- فراموش نفرمائید که سخنان آیت‌الله شهید دستغیب در سال ۱۳۳۴ هجری شمسی مطابق ۱۳۵۷ قمری است و اکنون که این کتاب منتشر می‌شود سال ۱۳۶۳ شمسی و ۱۴۰۳ قمری یعنی درست ۲۸ سال قبل است و تاریخ مذبور مربوط به آن زمان می‌باشد.

عبادتهاي صفوان و رفقايش

در حالات صفوان بن يحيى نوشته‌اند که روزانه یکصد پنجه رکعت نماز میخواند و سالی سه ماه روزه می‌گرفت و سه مرتبه زکوه مالش را می‌داد.

بادو نفر از رفقايش پيلهوری می‌کرد، با هم به مکه معظمه آمدند، در مسجد الحرام با هم قرار گذاشتند که هر کدام بیشتر در دنیا ماند، اعمال خیر دیگری را به نیابت او انجام دهد.

آن دو نفر رفیق مردند و صفوان شبانه روز پنجه و یک رکعت نمازو جب و نافله خودش را میخواند و برای هر کدام از دو رفیقش نیز میخواند، پنجه و یک رکعت برای ابن نعمان و پنجه و یک رکعت برای ابن جندق؛ ماه رجب و شعبان را برای آن دو نفر روزه می‌گرفت و ماه رمضان را برای خودش و سه مرتبه هم مالش را تزکیه می‌کرد، دومرتبه به نیابت از دو رفیقش و یکبار هم برای خودش.

كتابهاي اخبار در زمان غيبت

اینها چنین مردمانی بودند که از حیث ایمان و عمل در دوره خودشان زبانزد و شناخته شده بودند و خداوند توفیق جمع آوري اخبار اهل بیت را به ایشان عنایت فرمود. چهار صد نفر از اصحاب ائمه (ع) سرگرم تدوین اخبار شدند به اشاره خود اهل بیت، روایات را ضبط و ثبت کردند تا در مثل چنین زمانی بدرد مردم بخورد. مرحوم کلینی بیست سال در خانه نشست و روایات اهل بیت را جمع آوری نمود. صدق و طوی نیز هر کدام رحمات فراوانی را در جمع آوری روایات متحمل شدند.

به روایان مهذب رجوع کنید

خلاصه حضرت مهدی (ع) در آخرین نامه^۱ خود به چهارمین نایش می‌نویسد دز زمان غیبت کبری به روایان این روایات رجوع کنید – یعنی به کسانی که روایت صحیح را از دروغ و ضعیف تشخیص می‌دهند رجوع کنید.

به آن علمائی که حلال و حرام را می‌فهمند و بعلاوه هواي نفس هم ندارند رجوع کنید.

جايز نیست که از هر مجتهدی تقلید شود بلکه باید "حافظا" لدینه "باشد" "مخالفا" لهواه باشد از حیث تقوی کاملاً دیندار و از حیث تهذیب نفس، مخالف هوی و هوس باشد، خودخواهی، تعصب، خودبینی در او نباشد.

ضرر عالم هوی پرست از لشکر یزید بیشتر

مرویست که ضرر عالم هوی پرست برای دین مردمان از لشکریان یزید بیشتر است علمائی که هوی پرست و طالب جاه و شهرت باشند مورد لعن می‌باشند هر ریاست پرستی ملعون است.

بلی اگر "صائنا" لنفسه بود خودداری کننده از هوی پرستی بود حتماً جا هل باید رجوع به عالم کند از چنین عالمی کسب علم و فضیلت نماید.

در هر رشته‌ای و هر کاری کسی که وارد نیست به اهلش مراجعه مینماید برای دانستن حلال و حرام نیز باید به اهلش مراجعه کرد.

نهایت تقوی در فتوی دادن

شرط اساسی مفتی یعنی کسی که میخواهد فتوی دهد این است که در مرتبه^۱ کامل تقوی باشد مبادا در اثر هوای نفس حلالی را حرام و حرامی را حلال کند، خون مظلومی را بریزد یا مال ناحقی را بیرد یا به غیر اهلش بسپارد.

همان ولایت امام اولی الامر که اولی به تصرف است^۱ مرجع تقلید نیز دارا است پس باید ذرہ‌ای حب دنیا در دلش نباشد و گرمه تقلید کردنش جایز نیست چه بسا به واسطه^۲ حب دنیا حلالی را حرام یا حرامی را حلال کند.

صفوان ریاست طلب نیست

از صفوان بن یحیی سخن گفته‌یم. این شخص کسی است که خضرت صادق (ع) تعریفش را می‌فرماید "انه لا یحب الریاسه" صفوان ریاست را دوست نمی‌دارد. خوش نمی‌آید که بالانشین و محترم باشد تعریفش را بکنند.

امام که غائب شد تکلیف ما را معین فرمود و ما را حیران و سرگردان نگذاشت و برای تشخیص نایب عام و مجتهد عادل باید

۱- خوب دقت بفرمائید مسئله^۳ ولایت فقیه و اولی به تصرف بودنش که پایه^۴ جمهوری اسلامی بر آن است چگونه در سی سال قبل به زبان شهید بزرگوار جاری می‌شود همانگونه که با طرد خوابنامه و خرافات دیگر، بهانه برای فریب خوردن از خواب آریامهری و تظاهر به دین گردن را از ساده لوحان می‌گیرد.

به اهل خبره و اطلاع مراجعه کرد.

انتظار فرج برای خود امام زمان

ظاهر بعضی از روایات آن است که بر خود حضرت مهدی (ع) نیز هنگام ظهور مخفی است.

از پیغمبر خدا (ص) مرویست که موقع ظهور امام زمان دو علامت برای خودش هست یکی شمشیر از غلاف خارج می‌شود و به نطق درمی‌آید و میگوید مهدی خروج کن و به وسیلهٔ من زمین را بر از عدل و داد کن.

علامت دیگر بیرقی است که با آقا است و آنهم به نطق در می‌آید.

شاید رازش هم این باشد که خود امام زمان (ع) هم در انتظار فرج باشد که افضل عبادات است.

کسی که مسافر عزیزی دارد چطور منتظر است که بباید اگر کسی این حالت برایش نسبت به امام زمان واقع شد این حال خودش عبادت بلکه افضل عبادات است.

انتظار فرج الهی توسط امام زمان برای خودش نیز از افضل عبادات است.

مقام والای مهدویت

چون منصب مهدویت مقام شامخ منحصر بخودش می‌باشد و لازمه‌اش سلطنت بر شرق و غرب عالم است؛ منصبی است که انبیاء و ائمه به آن مزده داده‌اند و ناراحتی مومنین را به آن تسکین می‌دادند، شیادها مخصوصاً "در زمان غیبت‌کبری به طمع چنین مقامی

و رسیدن به چنین ریاستی منتظر فرصتند و تاکنون بیش از یکصد و پنجاه نفر دعوی مهدی بودن را کرده‌اند و خداوند همه را رسوا ساخت.

لذا برای مشتبه نشدن مطلب بر کسی؛ از همه، امامان ما روایاتی راجع به صفات مهدی (ع) و نشانه‌های خروج و نزدیکی زمان ظهرورش ذکر شده است.

بعضی از نشانه‌ها به عنوان علامت‌های حتمی ذکر شده که تا این نشانه‌ها واقع نشود حضرت هم ظهور نمی‌فرماید.

سقوط بنی العباس قبل از ظهور

یکی از علائم حتمی قبل از ظهور حضرت را انقراض دولت مقتصدر و ریشه‌دار بنی عباس دانسته‌اند که این نشانه در هفت‌صد سال قبل به دست هلاکوخان و خواجه نصیر الدین طوسی تحقق پذیرفت. این نشانه‌های حتمی دیگر که شاید حدود نه نشانه می‌شود هنوز واقع نشده است هر چند تعداد زیادی از نشانه‌های غیر‌حتمی واقع شده است.

خروج سفیانی و دجال از علائم حتمی

از نشانه‌های حتمی که مقارن با ظهور حضرت نیز می‌باشد (نه

۱- تذکر به سقوط خلافت عباسی پیش از قیام قائم علیه السلام شاید بخاطر تسکین دل شیعیان از ناراحتی‌هایی که از این دولت غاصب می‌دیدند باشد، و گرنه با این فاصله زمانی آنرا از نشانه‌های ظهور مهدی (ع) دانستن وجه دیگری بنظر نمیرسد.

مثل سقوط خلافت بنی العباس که قرنها قبل بوده) خروج دجال و سفیانی است.

در روایتی که از این فتنه سخن میرود، راوی به امام عصر (ع) عرض میکند آقا از خداوند بخواهید این بلا پیش نیاید. امام در جوابش می‌فرماید: حتمی است، باید واقع شود.

جنایات سفیانی قبل از ظهرور مهدی (ع)

سفیانی ازاولاد بیزید بن معاویه است و بین شام و مکه از صحرای خشک بیرون می‌آید و از همانجا لشکر تهیه کرده و پنج مملکت را تصرف مینماید. دمشق، حمص، فلسطین، اردن و قنسرين را تسخیر میکند و لشکر بسیاری تشکیل میدهد و به اطراف برای قتل و خرابی می‌فرستد.

اگهی میکند اگر کسی سر یکی از دوستان علی (ع) را بیاورد یکهزار درهم به او میدهم. به طمع مال خیلی از دوستان علی (ع) کشته می‌شوند.

خسق بیداء از نشانه‌های حتمی

لشکر دیگری می‌فرستد به سمت مدینه و آنجا را قتل عام میکند سپس همین لشکر را برای خراب کردن مکه می‌فرستد و در بین مکه و مدینه صحیحه‌ای بلند می‌شود که زمین آنها را فرو برد.

زمین تمام این لشکری که به سیصد هزار نفر میرسند فرومیبرد، جز دو نفر را که ملکی صورتشان را بر می‌گرداند و به یکی امر میکند برو به مکه و صاحب الامر (ع) را بشارت بده که در سر زمین بیداء (همان وادی میان مکه و مدینه) لشکریان سفیانی به زمین فرورفتشند

و بدیگری امر میکند بهشام برو و سفیانی را از این ماجرا باخبرکن و بترسان.

این ماجرا که بهنام خسف بیداء یعنی فرورفتن در سرزمین مزبور است ولشکریان سفیانی بهاین بلا میافتد از نشانه‌های حتمی مقارن ظهور حضرت شعرده شده است.

سید حسنی و گنج طالقان

از دیگر علائم حتمی؛ خروج سید حسنی است. سیدی از سادات حسنی که نسب شریفش به حضرت مجتبی حسن علیه السلام میرسد. از قزوین ظهور میکند در حالی که نه دعوی نبوت دارد نه امامت و نه مهدویت و نه نیابت از مهدی (ع) و تنها برای برپا داشتن حدود الهی و اصلاح امور مسلمین و رفع ظلم قیام میکند.

سید حسنی حرکت میکند، عده‌ای از قزوین به او میگرند و گنج طالقان به او میپیوندند.

گنج طالقان که در روایت اینطور تعبیر شده، کنایه از افراد نیک و برجسته و پایدار هستند که از طالقان حرکت میکنند و به سید حسنی میپیوندند.

پیشرفت و پیروزی سید حسنی

کم کم اطرافیاش زیاد می‌شوند و پیروان و همراهانش پیشرفت بسیاری می‌نمایند و از قزوین تا حدود عراق را یکپارچه مسخر میکند و حکومت عدل را برپا میدارد.

این پیشرفت مقارن با خروج حضرت مهدی (ع) از مکه معظمه می‌گردد که حضرت به کوفه تشریف می‌آورند.

به سید حسنی خبر میدهند حضرت مهدی (ع) به کوفه می‌آیند، به لشکر دستور میدهد به استقبالش برویم ببینیم آیا درست است یا نه.

وقتی به حضرت میرسند؛ سید حسنی آقا را می‌شناسد ولی برای اطمینان بیشتر لشکریانش؛ از آن حضرت مواریث پیغمبران را مطالبه می‌نماید.

مواریث انبیاء نزد مهدی (ع)

حضرت می‌فرماید بیاورید عصای موسی (ع) را و آنرا به سنگ میزنند و آب جاری می‌شود.

آری مقام مهدی (ع) فوق العاده عظیم است، مواریث همه انبیاء نزد اوست؛ انگشت سلیمان بن داود و عمame حضرت خاتم الانبیاء محمد (ص)، ذوالفقار علی (ع) و مواریشی از آباء عظامش به او رسیده است.

پس از نشان دادن مواریث انبیاء، سید حسنی دست آن حضرت را می‌بود و می‌گوید شما را شناختم ولی برای اینکه لشکریان به شما معتقد شوند مواریث انبیاء را مطالبه کردم.

تاریخ خوارج تکرار می‌شود

تمام لشکر او که یکصد هزار نفر هستند، همه بیعت می‌کنند جز چهار هزار نفر از آنان که مانند خوارج که در برابر علی (ع) ایستادند. اینها هم بر مهدی (ع) خروج می‌کنند و همانطور که حضرت امیر المؤمنین (ع) خوارج را کشت این چهار هزار نفر هم بدست حضرت مهدی (ع) کشته می‌شوند.

و راستی عجیب است همانطور که جریان تاریخی حره را که قتل عام اهالی مدینه و سپس اقدام به خراب کردن خانه‌های خدا بود انجام داد، نواده‌اش سفیانی نیز چنین کاری را میکند.

و همانطور که خوارج دربرابر حضرت علی (ع) ایستادند، خوارج از لشکر سید حسنی دربرابر حضرت مهدی (ع) می‌ایستند و تاریخ تکرار می‌شود.

قتل نفس زکیه بین رکن و مقام

از نشانه‌های حتمی مقارن ظهور حضرت، قتل نفس زکیه است در مکه معظمه در مسجد الحرام، شریفترین مکانها بین رکن و مقام ابراهیم.

سیدی که از طرف حضرت‌ماموریت داشته‌که حاجاج را به حضرت مهدی (ع) بخواند می‌گیرند و در چنین مقامی او را سر می‌برند.

صیحه آسمانی را همه می‌شنوند

از دیگر نشانه‌های حتمی صیحه آسمانی است که حتمی‌الوقوع است و همه افراد شرق و غرب این صدا را در یک زمان می‌شنوندو هر کس مطابق زبان خودش آنرا می‌شنود و می‌فهمد "ازفت الازفة" و عده‌های خدا نزدیک شد "الا لعنة الله على القوم الظالمين" هر آینه دوری از رحمت خدا برای قوم ستمگران است.

و جبرئیل صدا میزند نزدیک شد ظهور مهدی پسر حسن و اجداد آن حضرت را تا علی بن ابیطالب برمی‌شمرد.

ندای دیگر جبرئیل این است که "الحق مع علی ذریته"، حق با علی و فرزندان علی است.

این قسم نداها به عربی است لکن هر کس به زبانی که به آن سخن می‌گوید می‌شنود به هرگوشی طبق لغت خودش میرسد.

ظاهرشدن سروسینه در خورشید

از نشانه‌های حتمی الواقع که حتماً "باید واقع شود تا حضرت مهدی (ع) ظهر کند، پیدا شدن سروسینه در خورشید است. سروسینه و کفی در قرص خورشید پیدا می‌شود و از آن صورت صدا بلند می‌شود که حق با علی و فرزندان او است.

از علائم حتمی دیگر گرفتن آفتاب در پانزدهم رمضان و گرفتن ماهتاب در آخر ماه است. برخلاف قواعد علم نجوم، این خسوف و کسوف واقع می‌شود.

علام دیگر ممکن است واقع شود

علامات متعدد دیگری نیز ذکر شده که متدرج "واقع می‌شود و بسیاری از آن نیز واقع شده‌است آنها از علائم حتمی نیست یعنی ممکن است زیداً "در آن واقع شود.^۱

۱- "بد" بمعنی آشکارشدن و در اصطلاح دگرگونی مقدرات را گویند؛ آنچه باید واقع شود نشود و آنچه بنا بود واقع شود بشود.

از ضروریات مذهب شیعه مسئله بد است که از آیه شریفه "یمحموالله ما یشاء و یثبت" استفاده می‌کنند یعنی خدا هرچه را بخواهد (از مقدراتی که فرموده) محو و آنچه را بخواهد ثبت می‌فرماید.

البته اشکالاتی به‌این مسئله شده و شباهاتی پیش می‌آید که در ضمن شوالات ۸۲ پرسش از شهید آیت‌الله دستغیب مطرح شده و با پاسخهای کافی شافی آن بزرگمرد مکرر به چاپ رسیده است. برای دانستن آن به کتاب ۸۲ پرسش مراجعه فرمائید. (ناشر).

در جلد ۱۳ بحار الانوار و نجم الثاقب حاجی نوری و دارالسلام
نیز که به فارسی نوشته شده، دربارهٔ علائم غیر حتمی مشروحاً
بحث شده است و راستی سزاوار است علاقمندان از این کتابها بهره
برند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴

زمین خالی از حجت نیست

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُرِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرَثُهَا عِبَادُ الْصَّالِحِينَ

از مطالب مسلم که در مذهب شیعه ضروری است و علاوه بر
برهانهای عقلی که بر آن اقامه شده است دلیلها نقلی و روایات
متعدد نیز رسیده این است که از ابتدای آفرینش تا قیام قیامت،
هیچ وقت زمین از حجت خدا خالی نیست، خواه پیغمبر یا وصی او
یعنی امام .

اگر زمین از حجت خالی بماند، دستگاه آفرینش بهم می-
خورد .

کشاندن بندگان بسوی خدا

زیرا غرض از آفرینش کشانیدن بندگان بسوی خدا است و لازمه آن وجود حجت الهی میباشد. اگر پیغمبر یا امام نباشد که خلائق را بسوی خدا سوق دهد، نقض غرض می شود یعنی وقتی راهنمای الهی در میان خلق نباشد مردم روبه گمراحتی و شهوت می روند و از معنویات و روحانیت باز می مانند، حجت الهی هم بر آنها تمام نیست دنیا را یکپارچه شهوت و مادیات فرا می گیرد.

اول امام، سپس ماموم

لذا فرمود اگر روی زمین بیش از دو نفر وجود نداشته باشد یکی از آنها امام است و دیگری ماموم. هنکامی که خداوند میخواهد خلائق را بیافریند نخست آدم، نماینده و خلیفه خود را می آفریند، آنگاه از نسل او آدمیان را. نخست باید راهبر و راهنمای معین شود، سپس کسانی که برای رو به خدا آمدن و سوق الی الله آفریده میشوند ابتدا باید مدیر و مدبر مشخص گردد، بعد دستگاه.

از نسل اول تازمان خاتم الانبیاء رشته نبوت و امامت متصل بوده است. هر کس شرح مفصل آنرا مایل است به کتاب اثبات الوصیه مسعودی علیہ الرحمه مراجعه نماید.

اتصال امامت بروز قیامت

از رسول خدا (ص) تا حجه بن الحسن العسكري (ع) نیز در دین مقدس اسلام مشخص است و تا قیام قیامت این امامت متصل

است.

هیچ وقت امام از دنیا نمیرفت مگر اینکه امام پس از خودش را تعیین کرده بود. در کتابهای روایت این معنی از مسلمات است. هریک از امامان ما نص صریح دربارهٔ جانشین خود داشته‌اند. بویژه حضرت مهدی علیه السلام که از انبیای گذشته و از خاتم الانبیاء و هریک از آباء عظامش بر امامتش و خاتم الاوصیاء بودنش روایات متعدد رسیده است و همه مژده به‌آمدن آن‌قائی داده‌اند که وعدهٔ الٰهی بدست او انجام می‌گیرد که غیر از کوپنده لا اله الا الله محمد رسول الله (ص) نیاشد، آن وعده‌ای که خدا به همهٔ انبیاء داده که زمین را روزی از لوث شرک پاک می‌کنیم زمین را به‌بندگان صالح می‌سپارم^۱ عملی شدنش بدست حجۃ بن الحسن (ع) است، فسق و فجور از زمین ریشه‌کن می‌شود و جز خیر و خوبی، عدل و احسان نمی‌ماند. شهوت‌رانی، حرص و حسد، کینه و بخل کنار می‌رود معنویت و روحانیت جایش قرار می‌گیرد، در آن زمان است.

بی‌نیازی به برکت نور ولایت

زمان عجیب و بی‌نظیری است که همهٔ انبیاء و اولیاء انتظار مقدمش را می‌کشیدند و آرزوی درک چنین زمانی را داشتند.

از جمله اموری که در زمان حضرت واقع می‌شود؛ به برکت نور ولایت، بی‌نیازی نصیب مومنین می‌شود یعنی چنان دلشان روشن می‌گردد که ظلمت حرص از آنها بیرون می‌رود، هر کس که خوراک

۱- و لَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ.

سورهٔ انبیاء ۲۱، آیهٔ ۱۰۵.

معمولی خودش را داشته باشد، دیگر حرص نمیزند و خودش را نیازمند نمی‌بینند.

خوشی به برکت قناعت

مروی است کسی که میخواهد رکوهه را جیش را بپردازد بدنبال مستحق می‌گردد، جار میزند؛ اعلان میکنند، تا یک هفته عقب نیازمند می‌گردد کسی پیدا نمی‌شود زکوهه او را بگیرد. چون به برکت نور علم و ولایت، همه خودرا بی‌نیاز می‌بینند لذا قانعند و راستی قناعت به آنچه خدا عنایت فرموده است موجب دلخوشی می‌شود و روزگارشان را به خوشی می‌گذرانند چه روزگار مبارکی است.

وسائل سریع در خدمت امام زمان (ع)

خداآوند، حجه بن الحسن (ع) را برای آن زمان خاص، ذخیره فرموده است تامقتضیات ظهورش فراهم گردد، مردم استعداد درک آن وجود مقدس را داشته باشند.

حسب روایات شریف و مستفاد از اخبار آن است که خداوند برای پیشرفت ظاهري آن حضرت وسائل سریعه را در اختیار او قرار میدهد که مقدمات آن از ماشین و هواپیما فراهم شده است.

و به سرعت نور عدل را در جهان می‌گستراند به قسمی که دیگر جنگونزای پایان می‌پذیرد حتی حیوانات متضاد دیگر باهم درگیری ندارند.

مهدی بهاتفاق مورخین حجۃ بن الحسن است

آن بزرگوار که مژده آمدنش را پیغمبران و امامان داده‌اند و خصوصیات زمان پربرکتش را نقل کرده‌اند، بهاتفاق بسیاری از مورخان و راویان، شخص حجۃ بن الحسن العسكري (ع) است.

ابن صباغ مالکی در کتاب فصول المهمہ اش و کنجی شافعی در کتاب البيان فی اخبار صاحب الزمان و حافظ ابوونعیم در کتاب اربعین و محبی الدین اعرابی در کتاب فتوحات مکیه‌اش مخصوصاً تصریح مینماید که آن حضرت محمد بن الحسن بن حسین بن علی بن ابیطالب علیهم الصلوٰۃ والسلام میباشد.

حاجی نوری در کتاب النجم الثاقب نام علمائی را که درباره آن حضرت تالیفات دارند ذکر کرده است.

تولد مهدی مطابق کلمهٔ نور

آن بزرگوار بنا بر اشهر در سال ۲۵۶ هجری قمری متولد گردید که بحساب ابجد تاریخ تولدش مطابق کلمهٔ نور میشود.

پدرش حضرت امام حسن عسکری (ع) او را مخفی داشت مگر نزد خواص اصحابش.

پس از فوت آن حضرت معتضد خلیفهٔ عباسی جاسوس‌هائی به خانهٔ آن حضرت فرستاد تا اگر فرزندی از آن جناب باشد دستگیر سازند در همان روز حضرت از انتظار غائب گردید و هرچه گشتند او را نیافتدند.

در مدت ۷۴ سال غیبت صغیری چهار نفر بعنوان نایب خاص آن حضرت معین شدند که قبلًا "تذکر داده شد.

ملاقات با مهدی (ع) در زمان غیبت

دیدن حضرت حجۃ در زمان غیبت کبری تا خود آن حضرت نخواهد محال است اگر خود حضرت صلاح بداند خودش را به کسی نشان بدهد یا بشناساند و گرنہ غیر ممکن است.

البته بزرگان و صالحانی بوده و هستند که به این فضیلت و شرافت مفتخر شده و می‌شوند.

آنچه مسلم است کسی بعنوان سفارت و نیابت خاص از طرف آن حضرت بهایشان ملاقات نخواهد کرد و هر کس دعوی چنین ملاقاتی را بکند دروغگو است.

اما برای مصالح متعدد و از آنجمله اعتقاد بیشتر اهل تقوی و شیعیان آن حضرت برای بزرگانی در هر زمان این سعادت پیش می‌آید.^۱

نور ولایت در شب تار نورافشانی می‌کند

از جمله کسانی که در اوائل غیبت کبری به این سعادت نائل شدند ابراهیم بن مهریار یا علی بن مهریار اهوازی است در جلد

۱- در کتاب داستان‌های شگفت اثر بینظیر شهید محراب آیت‌الله دستغیب داستان‌های واقعی متعددی از این قبیل بزرگان در زمان حاضر نقل شده است که توسط حضرت مهدی (ع) چه بیمارها که شفا یافتند و چه درمان‌گانی که رفع گرفتاریشان گردید و چه حاجتمندانی که نیازشان برآورد شد و راستی همان‌طور که آن شهید در مقدمه‌اش نوشته این کتاب برای زیادتی ایمان به غیب و امید به خدا و توسل به اهل بیت بسیار نافع است.

۱۳ بحار الانوار و اکمال الدین و اتمام النعمه صدوق و الغیبہ شیخ طوسی ذکر کردہ‌اند.

ابن مهزیار از طایفه‌ای است که آباء و اجدادش با اهل بیت ارادت خاصی داشتند همه پیروان ولایت بودند.

جدهش خدمت حضرت هادی (ع) مشرف می‌شد شبی در بیابان تاریک جهت پیدا کردن آب برای وضو می‌گشت ناکهان از مساواکی که در دست داشت نوری تابید و منظره آب را بوسیله این نور پیدا کرد.

نخست وحشت کرد بعد متوجه شد این نور طوری نیست که سوزش داشته باشد وضو گرفت و نمازش را خواند و پس از مدتی آن نور خاموش گردید.

وقتی خدمت حضرت حضرت هادی (ع) رسید جریانش را گفت و سئوال کرد این نور چه شد؟

حضرت فرمود این نور ولایت ما اهلیت میباشد غرض ابن مهزیار پسرزاده چنین بزرگواری است که ولایت را بهارت از آبائش برده است.

بیست سال سفر مکه به شوق دیدار مهدی (ع)

پس از آنکه غیبت کبری شد ابراهیم یا علی بن مهزیار بیست سال از خودش سلب آسایش کرد و همه ساله مکه مشرف می‌شد، از نخستین افرادی بود که به مکه می‌آمد و از آخرین افرادی بود که از مکه خارج می‌شد چون میدانست که ولیعصر عجل الله تعالی فرجه الشریف هر ساله در مراسم حج مخصوصاً "در موقف عرفات حضور خواهد داشت تمام شوقش در این بیست سال دیدار آن حضرت بود.

کوشش بسیار نمود، تضرع زیاد کرد، به درگاه خدا نالید، پس از بیست سال شبی ڈر خواب به او گفتند امسال به حج برو که به مقصد خودت میرسی.

بیدارشد وسائل سفر را آماده کرد به کوفه آمد و از آنجا راهی مدینه و سپس مکه گردید.

شبی قبل از تاریک شدن هوا در حال طواف جوان زیبائی را دید که نور عبادت از پیشانیش آشکار است و دو حله سفید پوشیده است به ابن مهزیار رسید و با هم مصافحه کردند.

از ابن مهزیار پرسید اهل کجایی؟ گفت اهواز.

پرسید از ابن خضیب چه خبر داری؟ (ابن خضیب از مخلسان اهل بیت و مردی مجتهد، سحرخیز و شبازنده داربود) این مهزیار گفت فوت شده سه مرتبه فرمود رحمت خداوند براو باد. چه شباهی که بر میخاست و رو به درگاه خدا می آورد رحمت خدا براو باد. آنگاه پرسید از ابن مهزیار چه خبر داری؟

گفت من هستم. فرمود توئی؟ ابن مهزیار گفت آری. فرمود امانتی که از ابا محمد حسن العسكري (ع) باقی مانده، کو؟ انگشتی که بهارث به او رسیده بود به آن بزرگوار داد، بوسید و گریه کرد. آنوقت فرمود: رستگار شدی، به چه قصد آمدی؟

ابن مهزیار گفت: بیست سال است به امید دیدار امام محجوب (در حباب غیبت) می آیم.

فرمود امام که محجوب نیست؛ شما محجوب هستید، اعمال بد شما باعث شده که از او محجوب شوید.

آنوقت فرمود به من اذن داده شده که ترا خدمت امام برسانم. امشب وقتی که ستارگان کاملان "روشن شدند، نزد کوه صفا بیا تا تو

را خدمت آن حضرت بیرم .

گوید آن جوان سر موعد آمد ، همراه آن بزرگوار به راه افتادیم .
مقداری از پستی و بلندیها گذشتم . فرمود وقت سحر و موقع نماز
شب است . دونفری ایستادیم و نماز شب خواندیم ، باز حرکت کردیم
طلیعه ؛ فجر طالع گردید ، فرمود پیاده شو ، نماز صبح را اول وقت
بخوانیم .

سپس حرکت کردیم به یک وادی رسیدیم که نور از دور ساطع
بود و بوی مشک و عطر به مشام میرسید .

وسط وادی خیمه‌ای برپا بودکه از آن نور به آسمان برمیخاست ،
اینجا که رسیدیم فرمود پیاده شود مرکبت را رها کن ، اینجا وادی
امن است .

مقداری که نزدیک شدیم ، فرمود اینجا بایست تا برایت اذن
دخول بگیرم ، رفت و برگشت و گفت موفق بهر خیری شدی .

دامن خیمه را بالازدند ، نور چهره ؛ مبارکش چشم را خیره
کرد ، نزدیک بود مدھوش شوم ، عرض ادب و ارادت کردم حضرت
احوال شیعیان عراق را پرسید .

فرمود من در گوشہ وکنار که آبادی ؟ و رفت و آمد مردم نباشد
زندگی میکنم .

همیان زر را تقدیم امام (ع) میکند . میفرماید ما را احتیاجی
نیست ؛ خودت بردار که به آن نیاز پیدا میکنی و همینطور هم شد .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵

مُرْدَهُ آمِدَنْ مَهْدَى در كتب آسمانى

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُها عِبَادُى الصَّالِحُونَ

مسئلهٔ امامت و خلافت امام دوزادهم حضرت مهدی علیهٔ سلام وغایب شدن و سپس ظاهرشدن و جهان را پر از عدل کردن بقدرتی مهم است که در کتابهای آسمانی از آن خبر داده شده و پیغمبران گذشته امتهای خود را مزده می‌دادند که در آخر الزمان آقائی داعی البهی ظهور می‌کند و جز اهل صلاح بر زمین باقی نمی‌ماند.

در آیهٔ شریفهای که تلاوت شد صریحاً می‌فرماید: در "زبور"

* * *

نوشتم که زمین را بندگان صالح من وارث می‌گردند. ۱
در این آیه از زمان مهدی (ع) خبر می‌دهد که زمین یکپارچه
عدل و داد است و دیگر از کفر و فسق و فجور خبری نیست.
در صحف ابراهیم و تورات موسی و انجیل عیسی و چندجای
قرآن مجید از این جریان خبر می‌دهد.
واراده‌کردیم به کسانی که در زمین مستضعف شدند منت‌گذاریم
و آنان را پیشوایان قرار داده و وارشین‌شان گردانیم. ۲

مفاسد اخلاقی از بشر برداشته می‌شود

خداآوند و عده فرموده است که زمین را پر از عدل و داد کند
جمعیت ملل عالم را خبردار کرده است که این کره زمین عاقبت بخیر
خواهد شد. غیراز موئمن صالح بر روی آن نخواهد بود، ظلم و جور،
فساد و نفاق، حسد و کینه دیگر نمی‌ماند.

مروری است از ابتدای آفرینش بشر که قابیل بر هابیل حسد
برد و او را کشت تا زمان ظهور حضرت حجت بن الحسن العسكري
(ع) این مرض در میان بشر خواهد بود.

اما با ظهور حضرت، بقدرتی علم قوی و ایمان محکم می‌گردد
که در دلی ذره‌ای کینه و حسد نمی‌ماند؛ همه برادروار می‌گردند،
مثل اعضای یک بدن بدرد هم می‌خورند و با هم دوستی می‌ورزند،

۱- و لَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثِهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ.
سوره آنیاء آیه ۲۱، ۹۰، ۱۵۵.

۲- وَنَرِيدُ أَنْ نَمْنُ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلُهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلُهُمْ
الوارشین. سوره قصص آیه ۲۸، ۹۰، ۱۵۵.

لذا برکات ظاهری نیز بر آنها نازل می شود و بهبرکت حضرت حضرت وفور نعمت بحد نهایت میرسد از آنجمله:

زمین گنجهایش را بیرون می ریزد

حسب روایاتی که در این زمینه رسیده است زمین گنجهایش را بیرون می دهد، نمیماند گنجی در جوف زمین مگر اینکه آنرا بیرون می ریزد. آری زمانی است که نور حجه بن الحسن (ع) جهان را اداره میکند^۱ بشر مستغنى می شود، هرجا برود نور مهدی (ع) است، مثل سایر زمانها نیست، قطعه‌ای خاص از زمان است که خداوند چنین اراده فرموده است.

نیروی قوای بدن در زمان مهدی (ع)

مرоی است که در آن زمان جمیع قوای بدن افراد تغییر میکند، چشم و گوش قوی می شود، بقدرتی بینائی قوی میشود که تا چهار فرسخ را به آسانی میبیند و اگر حضرت حجه بن الحسن (ع) بر سر چهار فرسخی سخن بفرماید گوشها می شنود و چشمها جمالش را می بینند. نسبت به قوای بدنی مثل دست و پا مروی است به قدری قوی می شوند که کوهها را با دست جدا می کنند.

راستی که حقیقت بهشت در روی کره^۲ زمین در آن زمان تحقق پیدا می کند.

بی خود نیست که انبیاء و اولیاء آرزوی چنین ایامی را میکردند و برای تعجیل آن دعا می نمودند.

دعای امام صادق (ع) در تعجیل فرج

در کتاب اقبال سید بن طاووس از جناب محمد بن مسلم روایت میکند که گفت شب قدر (بیست و سوم ماه مبارک رمضان) رفتم خدمت حضرت صادق (ع) تا آحیاء به عبادت را در خدمت حضرت بگذرانم از اول شب تا آخر حضرت دعا و نماز میخواند من هم پشت سر آقا بودم، هر کاری میکرد من هم میکردم.

پس از نماز صبح حضرت دعائی طولانی با حالت تضرع خواند از آن جمله در ضمن دعا چنین خواند: خدا یا شتاب کن در فرج کسی که به فرج او برای دوستانت گشایش است. ۱

پس از آن پرسیدم آقا او کیست؟

فرمود فرزند زاده من، نام او نام جدم است (یعنی خاتم الانبیاء) محمد (ص) مهدی موعود است که در زمان او عدل برپا میگردد. ظلم و جور، فسق و فجور از بین میرود.

لذا در شب بیست و سوم در هر حال مستحب است دعای فرج حضرت ولی عصر (ع) خوانده شود. ۲

ثواب شهادت برای منتظران مهدی (ع)

باید شب و روز چشم برآهش بود همانطور که شیوه اخیار و

(۱) اللهم عجل في فرج من بفرجه فرج أوليائك . کتاب اقبال .

(۲) اللهم كن لوليک حجة بن الحسن صلواتك عليه و على آباءه في هذه الساعه وفي كل ساعه ولیا " و حافظا " و قائدنا " و ناصرا " و دليلا " و عينا " حتى تسکنه ارضك طوعا " و تتمتعه فيها طويلا " . مفاتیح الجنان ، اعمال روز جمعه .

اپرار بوده است.

اگر کسی جدا "آرزوی ولیعصر (ع)" را داشته باشد و به این آرزو
بمیرد مثل این است که در خیمهٔ ولیعصر است.

کسی که با این تمنا بمیرد مثل کسی است که در راه خدا در
رکاب ولیعصر شهید شده است.

جای شبہه برای کسی نمانده است

رسول خدا (ص) و ائمهٔ هدی علیهم الصلوات والسلام بقدرتی
در بارهٔ آن حضرت سخن فرموده‌اند در مکانهای متعدد و بمناسبتهای
مختلف در بارهٔ مهدی (ع) بیان فرموده‌اند که جای شبہهای برای
کسی باقی نمانده است.

اسمش را بیان فرمود که هم اسم من است (محمد) و کنیه‌اش
کنیهٔ من یعنی ابوالقاسم است و فرمود نهمین فرزند این حسین (ع)
است و اشاره به حضرت ابی عبد‌الله الحسین کرد "یملأ الارض قسطاً"
و "عدلاً" بعد ما ملئت ظلماً" و "جوراً" زمین را پر از عدل و داد
خواهد کرد پس از آنکه پر از ظلم و جور شده باشد.

خصوصیاتش را بیان فرمود بقسمی که هیچ‌گونه ابهام و اجمالی
در کار نیاشد از آنجمله:

اصحاب مهدی، بعد اصحاب بدر

عدد اصحابش را سیصد و سیزده نفر بیان می‌فرماید البته
این افراد نخستین هستند و بعدها "به آنها ملحق می‌گردند بعد
اصحاب بدر در رکاب خاتم الانبیاء (ص).

و این هم لطیفه‌ای است که یاران نخستین اسلام و کسانی که

در ابتدای ظهور اسلام در رکاب پیغمبر (ص) حاضر به فداکاری شدند به همان تعداد در رکاب فرزندش مهدی (ع) نیز برای تجدید حیات اسلام و اجراء احکام قرآن جمع گردند.

ظهور از مکه و ملائکه یارش میباشد

محل ظهورش از مکه معظمه خواهد بود و سلطنتش عالمگیر می شود حکومتش تمام کره زمین را فرا خواهد گرفت . هنگامی که ظهور می فرماید حبرائیل طرف راستش و میکائیل طرف چپش، اسرافیل در پیش و عزرائیل در عقبش روان اند و ملائکه یارانش میباشند .

در این زمینه در کتابهای تالیف شده درباره آن حضرت زیاد قلمفرسائی شده است .

رفع حوائج مردم بوسیله نواب اربعه

در زمان غیبت صغیری هفتاد و چهار سالی که بود و عرض شد چهار نفر بترتیب عهده دار نیابت از حضرت بودند عثمان بن سعید و محمد بن عثمان و حسین بن روح و علی بن محمد سمری که اکنون قبر شریف ایشان در کنار بازار بغداد موجود و مزار میباشد ، در زمان نواب اربعه از اطراف و اکناف هر کس از شیعیان مطلبی داشت بوسیله نواب با امام (ع) تماس میگرفت و رفع مشکلش می گردید .

پس از غیبت کبری و رجوع به علماء عاملین حسب فرمایش خود امام بشرحی که قبله " گذشت عذری برای کسی باقی نمی ماند باید در عبادات و احکام دینی به فقهاء عدول مراجعت نمایند .

عمل به احتیاط هم باید بنظر علماء باشد

کسی نمی‌تواند بگوید من به علماء کاری ندارم و در مسائل شرعی عمل به احتیاط می‌کنم یا خودم رجوع به اخبار می‌کنم و از روایات تکلیف را می‌فهم.

باید دانست که فهمیدن تکلیف شرعی از روی روایات و قرآن مجید کار همه‌کس نیست هر چیزی را اهلی است و در هر کاری عقلاء به اهلش مراجعه می‌کنند و در فقه نیز باید به‌أهل خبره مراجعه کرد. عمل به احتیاط کار هر کس نیست اصلاً "شناختن راه احتیاط را باید خود علماء معین نمایند پس در خود عمل به احتیاط نیز احتیاج به رجوع به علماء است چه بسا کارهای می‌کند و بنظرش خوب و مطابق احتیاط است در حالی که احتیاط در ترک آن کار بوده است یا کارهای را ترک می‌کند به خیالش احتیاط کرده در حالی که احتیاط در بجای آوردنش بوده است.

۱۱۵۶ حدیث درباره ظهور مهدی (ع)

اینک اشاره‌ای هم از علائم حتمی ظهور حضرت بکنم علاماتی که در اخبار از آن یاد شده و مقارن با ظهور آن حضرت است ولازم است همه آنرا بدانند تا دروغ بودن ادعای مدعیان باطل برایشان واضح‌تر گردد، قبلًا" نیز اشاراتی شده و در ضمن صحبت‌های روز گذشته از بعضی سخن رفت، اینک به‌دلیله آن.

از طریق اهل بیت قریب یک هزار حدیث با سلسله سند امامی مذهب و یکصد و پنجاه و شش حدیث به‌طریق عامه راجع به علائم ظهور وزمان حضرت حجت و کیفیت غیبت و ظهور آن حضرت رسیده است و راستی کمتر موضوعی است که اینقدر به‌آن اهتمام داده

باشد.

در تعداد علائم حتمی مختلف ذکر شده ده و نه و هفت و پنج نیز ذکر کرده‌اند.

صیحهٔ آسمانی در ماه رجب و رمضان

از نشانه‌های حتمی، صیحهٔ آسمانی در ماه رجب است که سه مرتبه صدا از آسمان بلند می‌شود "ازفت الازفه" بطوری که همه می‌شنوند.

دیگر در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان منادی در آسمان ندا می‌کند موقع ظهر مهدی آل محمد (ص) است.

نیست کسی که این ندارا نشنود، هرکس به زبان و لغت خودش آنرا می‌شنود، از آسمان اعلان ظهر حضرت بلند می‌شود.

هیاهوی سفیانی پانزده ماه است

از علائم حتمی قبل از ظهر که قبلًا" نیز اشاره شد، خروج سفیانی است، پانزده سال قبل از ظهر حضرت حجه بن الحسن (ع) سفیانی ظاهر می‌گردد. اسمش عثمان و اسم پدرش عنیسه است، نسبش هم به یزید بن معاویه میرسد در وادی "یابس" حدود شام آشکار می‌گردد خیلی زشت رو است. آبله رو و یک چشمی (اعور) است، سرش بزرگ و بداندازهٔ سر گاو است.

سه شبانه‌روز در مدینه همچون جدش یزید، قتل و غارت می‌کند، از حضرت مهدی (ع) تجسس می‌کند که در بیابان بیداء لشکریانش به زمین فرو می‌روند.

مدت سلطنتش ششماه است و هیاهو و فتنه‌اش پانزده ماه می—

باشد.

دجال، ساحری شوم

از دیگر علائم حتمی الواقع، خروج دجال است. در کتاب بحار جلد ۱۳ تفصیلش را ذکر کرده است بطور مجلل، انسانی است مهیب و به حسب خلقت یک چشم بیشتر ندارد و جای چشم دیگرش صاف است نه اینکه کور است بلکه جای چشم دیگرش پوست است. آن یک چشم هم در پیشانیش قرار گرفته است و در داخل چشمش قطعه‌خونی نمایان است.

دجال ساحری‌ماهر و شوم است، از جمله سحرهایش نشاندادن آب و نان به مردم است، انواع نمایشات به همراه دارد که به هر نقشی عده‌ای را می‌فریبد.

اهل ایمان را نمیتواند بفریبد

هر کافر و منافق وضعیف الایمانی پیرو دجال می‌شود اما مؤمن فریب او را نمی‌خورد و در روایت چنین رسیده که مومن تا به دجال رسید، سوره‌ای از قرآن می‌خواند و آب‌دهان به صورتش می‌اندازد و رد می‌شود. شر و سحر او به اهل ایمان ضرری نمی‌زند و کارگر نخواهد بود.

البته کسی که تکیه‌اش به خداست هیچکس نمی‌تواند ضرری به او بزند مگر آنکه خدا مقدرش فرموده باشد و آنچه هم خدا مقدر بفرماید خیر شخص در آن است.

عیسی (ع) در رکاب مهدی (ع)

در کتاب صحیح بخاری و صحیح مسلم و مسند ابی داود وغیر اینها از کتب معتبر عامه روایت از رسول خدا نقل نموده‌اند که هنگام ظهور حجۃ بن الحسن (ع) عیسی بن مریم از آسمان نازل می‌شود و عقب سر امام زمان (ع) نماز می‌خواند فرمود:

چگونه‌اید شما "مسلمانان" هنگامی که عیسی بن مریم در میان شما (به نماز ایستاده است در حالیکه) امام جماعت شما مهدی آل محمد (ص) است.

و همچنین فرمود گمراہ نشود امتنی که اولش من و آخرش مهدی و وسطش عیسی است.

در روایت صحیح دیگر است که عیسی دست حضرت مهدی (ع) را می‌گیرد (و با آن حضرت بیعت مینماید) حضرت به او می‌فرماید جلو بایست (تا با تو نماز گذاریم) عیسی (ع) عرض می‌کند شما سزاوار تریپد به‌امامت.

تبلیغات فرقه ضاله در دهات

"مخصوصا" در علائم حتمی ظهور امام زمان تاکید نمودم تا صدای من بگوش بیخبران برسد مخصوصا" در دهات که کمتر با کتاب و مجالس وعظ و علماء سروکاردارند لذا فرقه ضاله هم بیشتر تبلیغاتش را در این دهات می‌کند.

البته من و شما هم مقصریم باید افراد کتاب‌خوان و جوانان متعدد برومند این حقایق را نشر دهند بگوش این بیچاره‌های بیخبر برسانند کتابهای مناسب دربارهٔ حضرت مهدی (ع) منتشر نمایند. به‌اینها برسانند که هیچیک از علائم حتمی ظهور آقا هنوز

واقع نشده است .^۱

ابوراجح حمامی و عمر دوباره

ختم کنم عرایضم را بذکر معجزه‌ای از حجت بن الحسن (ع) که در حله واقع گردید داستان ابوراجح حمامی که مشروحاً در جلد ۱۳ بحار الانوار و کتاب کشف الغمہ و غیره ذکر گردیده است و بنده بطور اجمال و خلاصه عرض میکنم .

ابوراجح حمامی از شیعیان مخلص اهل بیت در حله و از ارادتمندان حضرت ولیعصر عجل الله تعالی فرجه الشریف بود بواسطهٔ جریانی مورد غصب حاکم حله واقع گردید دستور داد او را بزنند تا بمیرد .

بسختی اورا زدند تمام دندانهایش ریخت و سرتاپایش زخم گردید آنوقت گفت دماغش را سوراخ کردند و بنده ازمو در آن گردند سپس گفت بدن نیمه جانش را در کوچه و بازار بکشند در اثناء راه بحال مرگ افتاد ، حاکم گفت همانجا او را بکشد .

عده‌ای جمع شدند و گفتند این بیچاره خودش در حال مرگ است چکارش دارید بگذارید خودش بمیرد وبالاخره او را رها کردند همه منتظر مرگش بودند .

خانواده‌اش خبردار شدند و بدن نیمه‌جان و در حال مرگش را

(۱) البته در صفحات قبل خواندید بنا بر بعض روایات انقراض سلسله خلفای عباسی قبل از ظهور مهدی (ع) از نشانه‌های حتمی شمرده شده‌گه قرنها قبل واقع شده‌است و بر فرض که اینطور بکیریم منظور علام حتمی مقارن و نزدیک ظهور آن حضرت میباشد .

بخاره آوردند.

با مداد ملاحظه کردند ابوراجح بر روی سجاده نشسته صحیح و سالم سرگرم تعقیب نماز است.

اطرافش را گرفتند جریانت چیست؟ بدنش مثل نقره فام شده از آثار زخم دیروز اصلاً "خبری نیست، دهان و دندانهایش درکمال سلامتی است بسیار زیبا و جوان شده است.

گفت دیشب در همان حال بیچارگی خواستم به حجۃ بن الحسن (ع) استغاثه کنم. دیدم زبان ندارم دلم شکست، با دل شکسته به مولایم توجه کردم که دیدم هوا منور گردید آقا تشریف آوردند و با دست مبارک سرتاپای من کشیدند و مرا شفا دادند. ابوراجح آبله رو هم بود ولی پس از این ماجرا صورتش صاف و بسیار زیبا میگردد به قسمی که اهل حلہ مرتباً "برای دیدارش میآمدند.

خبر به حاکم دادند. از رعب برخود لرزید و توبه کرد و از این به بعد رو به مقام مهدی (ع) مؤدب می‌نشست.^۱ خداوند علاوه بر عمر دوباره که به ابوراجح داد چندین فرزند ذکور نیز به او عنایت فرمود.

۱- مقام مهدی (ع) هم اکنون در حلہ عراق موجود است و محل زیارت و عبادت اخیار میباشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۶

منافع امام غائب کدام است؟

خلاصه، بحثهای گذشته درباره، مهدی علیه السلام این شد که مصلحت الهی اقتضا، مینمود امام دوازدهم مدتی از انتظار غائب بماند و پس از مدت معلوم نزد پروردگار اور آشکار سازد و زمین را از سم پاک سازد و خداپرستی را رایج فرماید و هر کس هنگام ظهور امام زمان را معین کند دروغ گفته است و این دانش ویژه، خداوند است.

همچنین پس از غیبت صغیری دیگر نیابت خاص تمام شده و هر کس بعنوان سفارت و نیابت از آن حضرت دعوی دیدن حضرت را بکند و پیغام آقا را به این و آن برساند، او نیز دروغگو است. اما مطالبی که باید اکنون عنوان شود فائدہ امام غائب است

در زمان غیبت کبری چگونه خلق از او بهره میبرند در حالیکه او را نمی بینند و نمی شناسند.

كتب روائي يادگار ائمه (ع)

"ولا" نسبت به تکاليف بندگان، آنان را سرگردان نگذاشتند و همانگونه که مشروحا گذشت شیعیان را به فقهای عدول حواله فرمودند.

دیگر آنکه كتب اخبار كه يادگار ائمه هدی عليهم السلام است در میان ما است که اهلش میتوانند از آنها بهره هائی کافی ببرند نیست مشکلی مگراینکه پاسخش را در كتابهای روایت می توان یافت. در رشته های مختلف دینی انواع شباهات را پاسخ فرموده اند در باب اصول عقائد و مشکلاتی که ممکن است پیش بیاید این همه روایت رسیده است که در كتابهای احتجاج که بزرگان دین ما تالیف کرده اند معظمی از آنها نقل شده است.

نزول رحمتها و دفع بلاها

اما منافع وجود مبارکش قطع نظر از حضور یا غیبتش را نباید از نظر دور داشت. "اصلا" وجود امام (ع) موجب نزول رحمتهاي الهي وواسطه درفيض است. هر خيری به هر کس که ميرسد به بوکت و وسطيت آقا است و برکات عمومي نيز بواسطه او است.

همانطوری که هر بلائي از هر کس دفع ميشود یا بلاهای عمومی که مرتفع میگردد، آنهم به شفاعت و وسطيت آن بزرگوار است چه حاضر باشد یا غائب.

از حيث روایت، نخستین کسی که این پرسش را نمود جناب

جابر بن عبدالله انصاری بود:

فایدهٔ آفتاب از پشت ابر

جابر از صحابهٔ خاص رسول‌خدا (ص) است، پس از آنکه پیغمبر (ص) خبرداد که وصی دوازدهمین من دارای دو غیبت است غیبت صفری و غیبت کبری و خلق از دیدارش محروم‌نمد، جابر پرسید یا رسول‌الله (ص) آیا مردم در زمان غیبتش از او بهره می‌برند؟ فرمود: قسم به‌خدائی که مرا به‌پیغمبری برگزید، همهٔ مردم از وجودش بهره می‌برند مانند بهره‌بردن‌شان از آفتاب در روز ابری.. این تشبيه رسول خدا (ص) است که پردهٔ غیبت را همچون ابر در برابر نور افشاری آفتاب ذکر می‌فرماید:

در روز ابری درست است که خورشید نمایان نیست ولی روشنی که هست مردم از دیدن قرص خورشید محروم‌نمد ولی منافعش به آنها میرسد.

نکتهٔ دیگر تعبیر به‌استفاده همهٔ مردمان می‌فرماید چه مؤمن و چه کافر، چه شیعه و چه سنی همه از وجود مبارکش بهره‌مند می‌گردند که واسطه در فیض بودنش هست نزول رحمتها و دفع بلaha چه شخصی و چه اجتماعی از برکات وجودی آن بزرگوار است.

ایمان به‌غیب و امتحان مردم

از منافع غیبت امام (ع) امتحان مردم در ایمان به‌غیبت است، اساس دین عقیده به‌غیبت است. در اول سوره البقره می‌فرماید: این قرآن اسباب هدایت برای پرهیزگاران است آنان که

به غیب ایمان می آورند .^۱

ایمان به غیب یعنی ایمان به چیزی که از حس خارج است کسانی که به امام زمان (ع) ایمان می آورند با اینکه او را به چشم نمی بینند بلکه بواسطه آیات و روایات و اخبار بزرگان که بوجود آن بزرگوار خبر داده‌اند یقین پیدا می‌کنند .

همانطور که نسبت به مبد و معاد چنین است لذا خود این غیبت و سیله‌ای برای ترقی مومنین است تا بهره‌مند شوند و ایمان محکم و قوی پیدا نمایند .

سعی در عبادت و ترک معصیت

از جمله منافع وجود مبارکش، خودداری مردم است از گناه و روی آوردن به اطاعت حق بهایش شرح :

پس از آنکه مومنین به حکم قرآن مجید باور کردند که اعمالشان به نظر امام زمان میرسد لذا سعی می‌کنند گناهی از آنان سر نزند بلکه در نامه اعمالشان عباداتی باشد که موجب خوشنودی ولیعصر گردد .

قرآن مجید می‌فرماید :^۲ بگو عمل کنید پس بزودی خداوند می‌بیند کارتان را و پیغمبرش و مومنین .

مومنین در آیه شریفه مطابق تفسیری که رسیده است ائمه مومنین در آیه شریفه مطابق تفسیری که رسیده است ائمه

۱- الْمَذْكُورُ الْكِتَابُ لَأَرِيبٍ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يَوْمَئِنُونَ بِالْغَيْبِ .

سوره البقره ۲، آیات ۱ تا ۳ .

۲- وَ قُلْ أَعْمَلُوا فَسِيرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ . سوره توبه ۹، آیه ۹ .

هدی علیهم السلام و امام در هر زمان است.

حاجاتی که به برکت آن حضرت روا میشود

از جمله منافع وجودی امام (ع) قضاء حواچ حاوای برکت آن بزرگوار است، خدا داند چه اشخاصی در هر وقت او را میان خود و خدای خود واسطه قرار داده و از خداوند به برکت او حاجت خود را می طلبند و خداوند نیز حاجتشان را روا می فرماید. چه دعاهاشی که به برکت توسل به آن بزرگوار مستجاب میشود.

آنچه در کتب نوشته شده، قطره‌ای است از دریای بی پایان کرامات آن بزرگوار.

نمای استغاثه به آن بزرگوار مشهور و مجبوب نیز میباشد تا شیعیان بهره‌مند گردند.

قضیه، ابو راجح حمامی را عرض کردم که به برکت توسل به آن بزرگوار عمر دوباره یافت و خداوند او را جوان و زیبا کرد و چند فرزند پسر نیز به او عنایت فرمود.

"قبلًا" نیز قضیه‌ای را که صاحب کشف الغمہ نقل نمود و در زمان خودش حدود ۶۳۵ هجری قمری واقع گردید گفتم. می‌نویسد: در تمام عراق این قضیه مشهور شد و آن قضیه، اسماعیل بن حسن هرقلى است که در زمان ریاست جناب سید بن طاووس در حله واقع گردید و خلاصه اش گذشت.

سنت پیغمبران در حضرت حجه (ع)

شیخ صدوq در کتاب اکمال الدین و اتمام النعمه روایتی به سند صحیح از حضرت سجاد علیه السلام نقل نموده که می‌فرماید

در قائم ما یعنی حضرت مهدی (ع) سنتی از آدم و نوح و سنتی از ابراهیم و سنتی از موسی و سنتی از عیسی و سنتی از یوسف و خلاصه سنتی از پیغمبران گذشته است هر کدام را ذکر میفرماید ما هم در این ایام مبارک^۱ روایت مذبور را عنوان میکنیم، شbahت‌هائی که در حضرت حجه از انبیای گذشته است. راستی به مضمون این شعر لطیف:

حسن یوسف، دم عیسی ید و بیضا داری
آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری.

طول عمر شbahتی با آدم و نوح

سنتی که از آدم و نوح در حضرت مهدی (ع) است، طول عمر است. در میان پیغمبران حضرت نوح لقب شیخ الانبیاء دارد یعنی پیر مرد پیغمبران. پیرترین انبیاء ظاهرًا "ایشان" است حسب نص قرآن مجید مدت پیغمبریش پیش از جریان طوفان نهصد و پنجاه سال بوده است^۲ اما مدت عمرش از یکهزار و پانصد سال کمتر نوشته نشده است، دو هزار سال نیز نوشته‌اند.

۱- این سخنرانی در تاریخ ۱/۱/۳۶ شمسی مطابق ۱۹ شعبان بوده و متأسفانه چندین سخنرانی قبل از آن در نیمه شعبان و تولد حضرت حجه علیہ السلام بدست نیامده امید است نوشته‌های مذبور پیدا شود و در تجدید چاپ این اثر تغییس شهید محراب آیت الله دستغیب از آن استفاده گردد.
(ناشر).

۲- فلبت فیهم الف سنة الا خمسین عاماً "فاخذهم الطوفان . . . سوره عنكبوت، ۲۹، آیه ۱۶.

دنیا خانهٔ دو در است

مروی است هنگامی که عزرائیل خواست جان نوح را بگیرد،
کفت ای شیخ الانبیاء، ای کسی که عمرت از همهٔ پیغمبران بیشتر
بوده است دنیا را چگونه یافته؟
فرمود دنیارا چون خانه‌ای دو در یافتم که ازیک در وارد شدم
و از در دیگر میخواهم خارج گردم.

در حالاتش نیز ذکر کرده‌اند خانه‌اش کوخی بوده بطوری که
وقتی در خانه‌اش می‌ایستاد سر و گردنش بیرون بود یعنی به‌اندازه
قامتش نبود.

اصحاب کهف موئید طول عمر مهدی (ع)

غرض طول عمر حضرت نوح است که امام سجاد (ع) سنت نوح
در حضرت مهدی (ع) را طول عمر آن حضرت دانسته است.
خداوندی که قادر است دو هزار سال نوح را نگه دارد میتواند
حضرت مهدی (ع) را نیز هر مقدار بخواهد نگهدارد.
همانگونه که به‌نص قرآن مجید اصحاب کهف سیصد و نه سال
در آن غار ماندند^۱ بدون اینکه تغییری در لباسشان واقع شود.
سیصد سال یکنواخت خوابیدن و بعد بیدار شدن و برای مرتبهٔ دوم
خوابیدن تا زمان حضرت خاتم الانبیاء محمد (ص) که به‌امر رسول
خدا (ص) علی (ع) بر بساطی نشست و در تَهْف مذبور رفت و بر

۱- فلَبَّيْتُمْ فِي كَهْفٍ ثَلَاثَ مَائَةً سَنِينَ وَأَزْدَادُوا تَسْعَا". سورهٔ کهف ۱۸، ۹۴

ایشان سلام کرد و ایشان جواب دادند و برای سومین مرتبه به خواب رفتهند تا زمان ظهر حضرت مهدی (ع) و فرج او حسب روایات در رکاب حضرت باشند.

آیا کسی که چنین قدرت نمائی می‌کند، چه مانعی دارد آن حضرت را سالیان متعددی جوان و قوی نگهداشد.

داستان عزیر و الاغش با انگور

از این شکفت‌تر داستان جناب عزیر و الاغ و انگورش می‌باشد که در قرآن مجید بیان فرموده است^۱ یکصد سال خوشۀ انگور لطیف را نگهداشت و بدن عزیر را نیز در این یکصد سال بدون هیچگونه تغییری حفظ کرد^۲ اما الاغش به حسب جریان طبیعی مرد و بدنش پوسید.^۳

انگور را یکصد سال ترو تازه و سالم نگهداشتن مهمتر است یا بدن حجۃ بن الحسن را دو هزار سال مثلًا.

جسد‌های مومنائی چطور می‌مانند؟

مرحوم آقای سید محسن عاملی مشهور به علامه از علمای بزرگ

۱- در کتاب معاد از بیانات شهید آیت‌الله دستغیب مشروحه "در این آیات صحبت شده است به‌این کتاب بی‌نظیر مراجعه شود:

۲- بل لبیث مأة عام فانظر الى طعامك و شرابك لم يتتسه . سوره البقره ۲۵۹، آيه ۹۰.

۳- و انظر الى حمارك ... گیف ننسزها ثم نکسوها لحما "... سوره البقره ۲۵۹، آيه ۹۰.

متاخرین و چند سالی است بهرحمت خدا واصل شده است، کتابی دربارهٔ حضرت حجۃ علیہ السلام دارد بنام البیان فی برهان صاحب الزمان و در این کتاب نظائری برای این مطلب (طول عمر و بقاء حضرت مهدی ع) ذکر نموده است.

از آن جمله‌های نویسد: اجساد فراعنهٔ مصر پس از گذشت هزاران سال کشف گردید در حالی که این بدنها کامل‌اً سالم مانده بود. از جمله در کشفی که خودم حضور داشتم و مشاهده کردم، جسدی بود که در صندوقی گذاشته بودند با سفرهٔ خوراک و میوه‌هایی که مشغول خوردن آن بود.

تاریخ این بدن قبل از ولادت حضرت مسیح است که بطور حتم تاکنون دو هزار سال بیشتر است.

علم و قدرت بشر از خداست

می‌فرماید: جائی که بشر عادی با پی بردن به خواص گیاهان می‌تواند هزار سال جسدی را نگاه دارد با موادی یا مواد شیمیایی میوه را هزاران سال سالم نگهدارد آیا خداوند رب العالمین و آفریدگار بشر و آن گیاهان و خواص آنها نمی‌تواند کسی را سالیان سال و قرنها سالم و جوان و تیرومند نگهدارد؟ با اینکه علم و قدرت و کمال بشر و هر خاصیتی در هر موجودی از خداست و بس.

چشم خفash نور آفتاب را نمی‌تواند پیگیرد

آن که در این مسئله در شکنده، چون غرق در کثافت ماده و طبیعت‌اند، لذا حقائق بھاین واضحی را نمی‌توانند درکنمایند. به تعبیر دیگر خفash صفتانند که در مقابل نور حقیقت غیر از

اظهار عداوت چیزی ندارند اظهار کنند، نقص در بینندگان است نه در حقیقت.

آیا این همه شواهد کافی نیست؟

این همه اخبار و روایات از پیغمبر اکرم و ائمهٔ هدی درباره وجود مقدس مهدی (ع) و غیبت صغیری و کبری و این همه خوبانی که هر کدام در روزگار خود نمونه بودند و اظهار همهٔ خوبانی که هر کدام در روزگار خود نمونه بودند و اظهار داشتند به خدمتش رسیده‌ایم و او را زیارت کرده‌ایم کافی نیست. این همه گرفتارهایی که با تسلی به او، رفع گرفتاریشان شد و حاجت‌شان برآورده گردید برای اثبات وجودش کافی نیست؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۷

پنهان ماندن ولادت چون ابراهیم

صحبت دربارهٔ حدیث شریفی از حضرت سجاد (ع) بود که فرمود در قائم ما یعنی حضرت مهدی (ع) از پیغمبران گذشته‌ستی است که سنت آدم و نوح طول عمر بود که گذشت.

اما سنت ابراهیم پنهان ماندن مولدش بود همانگونه که تولد حضرت ابراهیم خلیل الرحمن مخفی نگهداشته شد، ولادت حضرت مهدی (ع) نیز مستور و خود آنحضرت نیز از انتظار مخفی بود و جز به صالحین از اصحاب و خواص یاران، امام عسکری (ع) او را نشان نمیدارد.

بچه‌ای که سلطنت نمروز را بهم میزند

در کیفیت آن چنین ذکر شده که به سلطان وقت خبر دادند
که پسری متولد می‌شود و بساط سلطنت ترا بهم میزند.

دستور داد در آن ایامی که منجمین خبر داده بودند نطفهٔ
شبچه منعقد می‌شود، هیچ مردی نزدیک همسرش نشود.
اما در آن شب به او خبر دادند بالاخره نطفهٔ آن پسر منعقد
گردیده است.

لذا در صدد برآمد هر بچه‌ای که پسر متولد شود اورا بکشد
لذا جاسوسهای معین کرد که اگر زنی پسر زاید، اورا بکشند و
قابل‌ها هم ماموریت یافتند گزارش بدھند.

ابراهیم بت‌شکن متولد می‌شود.

خدای تعالیٰ ابراهیم را در شکم مادر حفظ کرد تا وقتی هنگام
وضع حمل شد، قابل‌های برای کمک آمده بود تا ابراهیم متولد شد،
مادرش لرزید قابل‌ه پرسید چه بر سرت آمد؟

مادر گریه کرد و گفت پس از نه ماه رنج و زحمت این پسر را
می‌کشند.

خداوند دل آن زن قابل‌ه را گردانید بقسمی که ترحم کرد و
قول داد گزارش ندهد.

تاریخ پدر ابراهیم به مادرش گفت هر چند این زن قابل‌ه خبر
نداد، اما بودن این پسر در خانهٔ ما خطرناک است.

ابراهیم تنها در غار رشد می‌کند

مادرش گفت او را در کهفی به خدا می‌سپارم . بچه را در کوه آورد در غاری گذاشت ، پس از چند روز به دیدارش رفت ببیند چه برسرش آمد هاست . دید ابراهیم انگشت ابهامش را در دهان گذاشته و شیر مینوشت .

بلی همان کس که از پستان مادر شیر میدهد ، از انگشت ابهام نیز میتواند هنگام نبودن اسباب شیر بدهد .

ابراهیم را در بر گرفت و شیر داد سپس با یک عالم حسرت ، همانجا او را گذاشت و اطرافش را سنگچین کرد و رفت .

حکومت طاغوتی را سرنگون میکند

بهر حال سنتی که در حضرت قائم (ع) از ابراهیم خلیل است ، خفی بودن ولادت آن جناب میباشد . چون خلیفه عباسی کامل "در صدد یافتن واژبین بردن آن بزرگوار بود و جاسوسهای نیز برای خبر گرفتن از آن حضرت معین نموده بود و علتش هم روایاتی که بخد تواتر از پیغمبر (ص) و ائمه (ع) رسیده بود که آقائی ظاهر میشود و طاغوتها را از بین میبرد و حکومت حق و عدل برپا میدارد لذا هر طاغوتی با او درستیز است از همان اول میخواهد نگذارد چنین آقائی پیدا شود همانگونه که نسبت به ابراهیم چنین بود .

سنت موسی غائب شدنش از انتظار

اما نسبت به سنت جناب موسی غائب شدنش از میان قومش میباشد که چندین مرتبه واقع گردید .

پکبار از میان قومش بیست و هشت سال غائب شد به قسمی که بنی اسرائیل اصلاً "ازحال او خبر نداشتند و جرات نداشتند اسمش را بیرون د، در گوش و کنار، گاهی در بیابان گرد می‌آمدند و عالمی که داشتند اوصاف موسی را برایشان می‌خواند و به آنها مزده میداد آن پیغمبری که خدا برای نجاتشان خواهد فرستاد چنین اوصافی دارد.

هنگامی که پس از بیست و هشت سال موسی (ع) در میان قومش پیدا شد ا جریان قتل قبطی و نزاعش با دیگری پیش آمد که به او خبر دادند دستگاه حکومتی فرعون در صدد دستگیری تو است، هرچه زودتر فرار کن.

لذا موسی (ع) مجدداً "غائب شد و به مدین رفت و ده سال نیز در آنجا ماند و از انتظار بنی اسرائیل غائب بود.

فرمایش حضرت مهدی (ع) به شیخ صدق

شیخ صدق علیه الرحمه در اول کتاب اکمال الدین و اتمام - النعمه می‌نویسد : در عالم روئیا دیدم به مسجد الحرام مشرف شدم و با حالت احرام طواف خانهٔ کعبه می‌کنم ، در طواف چهارم چشم به جمال عدیم المثال حضرت مهدی (ع) روشن شد . حضرت به من فرمود : ای شیخ چرا کتابی دربارهٔ من و غیبت من نصی نویسی تا سبب تقویت قلوب و ایمان مردم گردد ؟ عرض کردم کتابهای متعدد دربارهٔ شما نوشته‌ام .

۱- قال يا موسى ان الملاء يا تمرون بـ لـ يـ قـ تـ لـ وـ فـ اـ خـ رـ جـ اـ نـ يـ لـ كـ مـ نـ النـ اـ صـ حـ يـ

سورهٔ قصص ۲۸، آیهٔ ۳۵

حضرت فرمود: می‌دانم ولی کتابی بنویس و در آن غیبت انبیای سلف را بیان کن تا مردم بدانند غیبت من تازگی ندارد. لذا شیخ علیه الرحمه در کتاب اکمال الدین و اتمام النعمه از غیبت آدم تا حضرت خاتم الانبیاء (ص) را ذکر کرده است که هر پیغمبری مدتی از میان قومش غائب بوده است.

اختلاف مردم در سرنوشت عیسی (ع)

اما سنتی که از حضرت مسیح (ع) در حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه است اختلاف خلق در او است. همانطوری که درباره مسیح اختلاف واقع شد برخی گفتند عیسی را بدار زدند و کشتند، بعضی دیگر گفتند نه چنین است بلکه شبیه او را بدار زدند.^۱ همچنین درباره حضرت مهدی (ع) عده‌ای منکر و کافرشدند و گروهی مومن و ثابت ماندند. برخی گفتند اگر مهدی (ع) بود تاکنون پوسیده شده و از بین رفته بود و جمعی گفتند در جنب قدرت حق، پایدار ماندنش شگفتی نیست.

قیام به سیف و استقرار توحید

اما سنتی که از جدش خاتم الانبیاء محمد (ص) دارد این است که پیغمبر اکرم (ص) با قوه الهی قیام کرد و شرک را از شبه جزیره

۱- و حسب قرآن مجید قول دوم صحیح است آنجا که می‌فرماید "وما قتلوا وما صلبوا ولكن شبه لهم وان الذين اختلفوا فيه لفی شک منه ما لهم به من علم الا اتباع الظن و ما قتلوا يقينا" بل رفعه الله اليه و كان الله عزيزا "حکیما". سوره نساء ۳، آیه ۱۵۷ و ۱۵۶.

العرب برد، سیصد و شصت بنت را از کعبه کند و همه را نابود ساخت و صدای اشهد ان لا اله الا الله طنین انداز شد.

همچنین وقتی مهدی (ع) ظاهر می شود بتدريج شرك را از روی زمين برمیدارد و هر صدای شرك آمیزی خفه می شود، وعده خدا بر جهانگیر شدن اسلام و پیروزیش بر همه ادیان تحقق خواهد یافت.^۱

ناشناس ماندن ، همچون یوسف

اما سنتی که از یوسف پیغمبر در مهدی علیه السلام است، ناشناس ماندش برای مردم است خلق او را می دیدند ولی نمی شناختند برادرانش مدتی با او آمیزش داشتند ولی او را نمی شناختند بر بساطش قدم می گذاشتند و او نیز بر آنها وارد می شد اما کسی او را نمی شناخت.

سالیان متعددی ناشناخته ماند

کنعان جزء فلسطین است و تا مصر در آن روزگار ۱۸ روز مسافت بود که با سرعت میتوانستند نه روزه آن را طی نمایند با این کمی مسافت مع الوصف بیست و هشت سال یوسف در مصر بود و پدر و برادران در کنعان اهالی مصر اصلاً او را نمی شناختند خیال میکردند غلام عزیز است.

از این شگفت تر چند مرتبه آمد و رفت برادران یوسف به مصر و رسیدنشان خدمت یوسف بود که او را شناختند داستانش را قرآن

۱- هوالذى أرسله رسوله بالهدى و دين الحق ليظهره على الالدين كله .

سوره توبه ۹، آيه ۳۳ و سوره فتح ۴۸، آيه ۲۸.

مجید در سوره^۴ یوسف بیان فرموده است.

یوسف خودش را معرفی کرد

شنیده‌اید هفت سال در مصر باران فراوانی آمد و ارزاق زیاد شد، یوسف دستور داد گندم‌ها را ذخیره کنند و پس از آن، هفت سال قحطی شد.

از جمله‌کسانی که در هفت سال قحطی محتاج به یوسف شدند و به خدمتش آمدند برادرانش بودند نخست "بن‌یامین" برادر مادری یوسف را نمی‌آوردند بعد که یوسف او را طلبید، بن‌یامین را نیز آوردند.

هیچکدام حتی بن‌یامین، یوسف را نشناختند تا خودش را به برادر مادریش معرفی کرد.

پس از ماجراهایی، آنوقت به‌سایر برادرانش فرمود آیا دانستید که با یوسف و برادرش هنگامی که جاهم بودید چه کردید؟ اینجا بود که ناگهان دانستند خودش یوسف است.

مومنین به مهدی (ع) یقین دارند

صدق می‌فرماید تنها پدرش یعقوب به الہام خداوندی می‌دانست که یوسف زنده است اما دیگران باور نمی‌کردند لذا کفت ای فرزندانم بروید و از یوسف جستجو کنید و از رحمت خداوند نویمید

۱- قال هل علمتم ما فعلتم بیوسف و اخیه اذا انتم جاهلون قالوا انک لانت یوسف قال انا یوسف وهذا اخی ... سوره^۴ یوسف ۱۲، ۶۹، ۱۱

نباشد.^۱

حال مومنین در زمان غیبت حضرت مهدی (ع) نیز چنین است، مومنین یقین به وجودش دارند مانند یعقوب نسبت به یوسف هر چند اورا نمی بینند.

وقتی خداوند بخواهد کسی را از انتظار مخفی بدارد برایش کاری ندارد و نظائری نیز دارد.

کافران محمد (ص) را ندیدند

در ضمن تفسیر آیه^۱ شریفه: "و هنگامی که قرآن خواندی قرار دادیم میان تو و کسانی که به آیات ما ایمان نمی آورند حجاب پوشیده شده‌ای را"^۲ ذکر شده که شبی ابو جهل و رفقایش تصمیم گرفتند به مسجد الحرام بروند و پیغمبر (ص) را از بین ببرند. وقتی که آمدند رسول خدا (ص) را ندیدند، هر چند گشتند اورا نیافتنند

۱—قال يا بني اذهبوا فتحسوا من يوسف و أخيه ولا تيأسوا من روح الله.
سوره^۳ یوسف ۱۲، آیه^۴ ۸۸.

۱—اینکه بیست سال از ماجرای خرداد ۵۲ میگذرد، هنوز افراد بسیار هستند که در ماجرای شب ۱۶ خرداد آن سال در گنار منزل شهید آیت الله دستغیب ناظر ماجرای حیرت آوری بودند. با اینکه اطراف منزل محاصره و کماندوهای گارد سلطنتی و جاسوسهای شهربانی آن روز از داخل و خارج فعالیت داشتند، مع الوصف آن شهید بزرگوار را بخانه همسایه منتقل گردند و همه فهمیدند که چگونه خداوند چشمانتشان را از دیدن آن بزرگوار کورد فرمود.

از این شگفت‌تر تا دو روز بعد تا چند طرف خانه‌های همسایه‌ها را

با اینکه رسول خدا در مسجد سرگرم خواندن قرآن بود. پس از نزول سوره تبت و هجو ابی لہب و همسرش ذکر شده که حملة الخطب (همسر ابی لہب) که زن بسیار شریری بود، با حربهای بهسراخ پیغمبر (ص) در خانه رفت با اینکه پیغمبر تشریف داشتند واوهم در همان اطاق وارد شد، مع الوصف رسول خدا (ص) را ندید و خداوند او را از نظرش پنهان داشت.

وهابیه سید صاحب تفسیر کبیر را ندیدند

در بعضی از تواریخ نوشته‌اند: در سالی که طایفه وهابیه حمله کردند و کربلا را غارت نمودند. سید صاحب تفسیر کبیر در آن زمان مرجع تقلید و بزرگ عراق بود، می‌خواستند او را بکشند، بلکه از

بازجوئی می‌گردند، ولی بسراخ آن خانه نمی‌رفتند.

قضیه دیگر آن شهید در سال ۵۷ و چند ماه پیش از پیروزی انقلاب بود: دستگاه جبار، منزل آن بزرگوار را محاصره کرده بود در حالیکه لحظاتی قبل از محاصره، آن بزرگوار از خانه خارج شده بود و هیچ‌کدام از مامورین که اینطور دقیق ایشان را تحت نظر داشتند و چند لحظه قبل او را دیده بودند که وارد خانه شده، ندیدند.

و باز شگفتی از این عجیبتر، مراجعت ایشان در شب جمعه به مسجد جامع است که با ماشین سواری از دروازه قرآن تا درب مسجد از این همه خیابان و حتی بازارچه نزدیک مسجد (منصوریه) گذشتند و هیچیک از مامورین ایشان را ندیدند و آن سخنرانی جالب را در مسجد ایراد کرد درحالیکه مامورین خانه خالی را محاصره کرده بودند.

راستی کراماتش بسیار بود، روانش شاد باد. بسیاری از کراماتش در "یادواره‌اش که اخیراً" منتشر شده است، ذکر گردیده است.

عداوتی که بهایشان داشتند او را قطعه قطعه کنند.

در آن شرایط حساس سید بزرگوار زن و بچه‌ها را از خانه بیرون فرستاد و می‌خواست خودش هم بیرون برود متوجه شد یک بچه شیرخوار در خانه مانده است همینقدر که خواست بچه را با خودش بردارد و برود که وهابیه به خانه ریختند. سید بچه را بغل کرد و در انباری که در آن هیزم جمع آوری می‌کردند، پنهان گردید.

مهاجمین تمام جاها را گشتند و با اینکه چند مرتبه چند نفر به همان انبار آمدند، سید و بچه را ندیدند. از این شگفت‌تر تا وقتی مهاجمین در خانه بودند، بچه شیری اصلاً "صدا نداد.

تا خود امام نخواهد، او را نمی‌شناسند

به حال در این روایت امام (ع) می‌فرماید: مهدی (ع) را می‌بینند اما او را نمی‌شناسند، همچون یوسف صدیق و این سنت از یوسف در حضرت مهدی (ع) است.

متجاوز از یکصد نفر را ذکر کرده‌اند که در هین ملاقات آن حضرت را نشناخته و بعد متوجه شده‌اند که آن آقا امام زمان (ع) بوده است.

از همه واضح‌تر حکایت حاج علی بغدادی است که در سال‌های اخیر واقع شده و مرحوم حاجی نوری در کتاب النجم الثاقب مینویسد: اگر نبود در کتاب ما غیر از این یک روایت و داستان واقعی کافی بود از لحاظ نزدیکی زمان واقعه و دیگر صحت آن کما "و کیفا" مرحوم حاج شیخ عباس قمی نیز این داستان را در مفاتیح الجنان ذکر فرموده و در اختیار همگان است دقیقاً "بخوانید تا چشمندان روشن شود".

حاجی علی بغدادی حضرت را مشاهده کرد و مدتی با ایشان بود اما چون خود حضرت نخواست، ایشان را نشناخت. و راستی آثار صدق و شواهد درستی این جریان برهیچکس پوشیده نیست زیرا اصلاً "داعی کذب در گوینده‌اش راه ندارد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۸

مدعیان دروغین در زمان غیبت

مروی است پیش از ظهر حضرت حجۃ بن الحسن العسكري (ع) شصت نفر از دروغگویان، مدعی مقام نبوت میشوند و یکصد نفر دعوی امامت و مهدویت میکنند و دوازده نفر دعوی نیابت خاصه مینمایند.

لذا برای پیشگیری از فریب خوردن مردم علاوه بر توصیف آن حضرت به‌اسم ورسم خود و پدرانش و خصوصیات شکل و اندامش، نشاندهایی هم برای ظهر آنحضرت ذکر شده که حتماً "باید اهل ایمان بدانند و ما هم قبلاً" یادآوری کردیم و علائم حتمی که مقارن با ظهر آنحضرت است، مختصرًا "بیان نمودیم.

* * *

نشانه‌های غیرحتمی متعدد است

اینک به بعضی از نشانه‌ها که غیرحتمی است یعنی در روایات تصریح نشده به‌اینکه از محتومات و مسلمیات است و بدا در آن راه ندارد و شیخ مفید در ارشاد و طبرسی در اعلام و دیگران نیز نقل نموده‌اند.

بعضی از نشانه‌های مربوط به زمان غیبت بطور سریسته هست یعنی مقارن ظهور آنچنان نیست و بیشتر آنها واقع شده نظیر انقراض حکومت بنی العباس یا خرابشدن کوفه و فتنه و فساد در بصره و طغیان دجله.

البته شکی نیست هر کس وقت ظهور آن حضرت را معین کند، دروغگو و ملعون است "كذب الوقاتون" اینجا به‌بعضی از خصوصیات آخرالزمان که در روایات رسیده است اشاره کنم.

میگساری و رباخواری علنى در آخرالزمان

چند گناه است که در روایات ذکر شده در آخرالزمان قبح آن از بین میروند و از آن نهی هم نمیشود.

از آن جمله خرید و فروش شراب و میگساری علنى و عادی است که متأسفانه در این زمان فراوان شده است دیگر ربای علنى است با اینکه در حکم جنگ با خداست^۱ مع الوصف آشکارا اینکار را می‌کنند. با اینکه در این دوره براساس رباخواری علنى ایجاد شده است.

^۱- فَآذِنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ . سوره البقره ۳، ۲۹، ۳۰.

از آن جمله غناه است؛ آوازه‌خوانی و موسیقی است که توسط رادیو در این زمان نیز فراوان و عادی شده است^۱ و از آن جمله‌ها و لواط است که در روایتی اینطور تعبیر می‌فرماید: همچون سگها که نر و ماده به پشت هم سوار می‌شوند، قبح این عمل از بین می‌رود،

* * *

^۱- حتماً "خوانندگان عزیز متوجهند که این مطالب و درد دلها مربوط به سالهای قبل از پیروزی انقلاب اسلامی است که تعداد شراب فروشیها، از کتابفروشیها بیشتر بود و مجالس لهو و فسوق و فجور و مراکز فحشا، آزادانه بکار حرام مشغول بودند، رادیو با برنامه‌هایی گذائی مردم را به انحراف می‌کشانید. البته در تاریخ این سخنرانیها (بیست و چند سال قبل) هنوز تلویزیون در ایران بکار نیفتاده بود و گرنه از فجایع بیشتر آن نیز سخن میرفت، باشگاهها به رباخواری علنی و بعضی از صرافها در بازار مسلمین رسماً این حرام را مرتکب می‌شدند.

اما چقدر خداوند را باید سپاسگزار باشیم که نهدیم و دیدیم که با انقلاب اسلامی به رهبری مردم الهی و فقیه وارسته از هوی و هوس، چگونه رژیم ستم شاهی ساقط شد و احکام اسلامی یکی پس از دیگری پیاده گردید و امیدواریم خداوند بر توفیقات و طول عمر و عافیت رهبر اسلامی‌ها، حضرت امام خمینی عزیز بیفزاید تا روز به روز جمهوری اسلامی ماهیت واقعی اسلامی خودش را دریابد و احکام مقدس قرآن آنطوری که سزاوار است پیاده شود براستی آیا آنانکه دم از دیانت می‌زنند و با این جمهوری ناسازگارند چگونه فکر می‌کنند؟ آیا میتوانند منکر این اقدامات شایسته شوند؟ آیا فحشا و منکرات علنی گذشته را بهتر می‌پسندند؟ و در عین حال دعوی دینداری مینمایند...

همچون بهائیم، عمل جنسی برایشان حلال و حرام مطرح نیست. ۱

جنگ سوم جهانی و ذهاب ثلثین

از جمله نشانه‌های ظهور حضرت که قبل از قیام آن حضرت واقع می‌شود و از آن در روایات بموت احمر یعنی مرگ سرخ تعبیر شده است، کشتار عجیبی است که عدهٔ کثیری از جهانیان از بین می‌روند و پس از آن بیماری طاعون پیش می‌آید که دو ثلث بشر از بین می‌روند یعنی اگر در آن روز مثلاً "جمعیت بشر شش میلیارد است، چهار میلیارد آن از بین می‌روند و ذهاب ثلثین می‌گردد.

شاید جنگ سوم جهانی با این اسلحه‌های عجیبی که امروز کشف شده، بمباتم و هیدرزنی و غیره چنین فجایعی را ایجاد کند.

تسلط زنها بر امور اجتماعی

از جمله اموری که واقع می‌شود، این است که حکومت با زنها می‌شود و زنها مصادر امور می‌گردند و رای اجتماع بر طبق میل آنها واقع می‌شود.

۱- در سال ۵۶ ماه مبارک رمضان در شیراز طبق معمول هرساله مراسم جشن فرهنگ و هنر برگزار شد و در خیابانهای شیراز هر شب صحن برنامه‌نمايش "خوکهای" عمل جنسی را جلو چشم تماشاچیان انجام میدادند و آن شهید بزرگوار از فراز منبر فریادها زد و با اتمام حجتی که کرد، به این ترتیب اگر امشب اینکار را انجام دادند دستور میدهم مردم بریزند و باطنشان را درهم بریزند و مقامات استان نیز فهمیدند مطلب جدی است، برنامه را تعطیل کردند. روانش شاد و یادش گرامی باد.

بدیهی است که این مطلب مستلزم چه مفاسدی خواهد بود،
بگذریم.

از علامات حتمی الواقع (که قبلًا "مشروحا" بعضی از آنها
مورد بحث قرار گرفت) نیز یادآوری سایم ..

نماینده مهدی (ع) را می‌کشد

از علامات حتمی الواقع که پانزده روز قبل از ظهر آن حضرت
است، قتل نفس زکیه بین رکن و مقام است.
حضرت سیدی عبدالوزاہد را از طرف خود مامور دعوت مردم
می‌نمایند. وقتی اهالی مکه متوجه می‌شوند این سید بزرگوار را بین
رکن و مقام (کنار کعبه وسط مسجد الحرام) بقتل میرسانند.

صیحه‌های متعدد آسمانی

از آنجمله صیحه آسمانی است، اصل آن از مسلمیات و از
علام حتمی است اما کیفیتش:

اولاً "پکنفر از افراد بشر باقی نمی‌ماند مگر اینکه این صیحه را
می‌شنود، ثانیاً" این صدا مردمان را طوری به فزع در می‌آورد که اگر
خواب است از خواب جستن می‌کند، اگر نشسته است از وحشت
بر می‌خیزد.

ثانیاً "هر کس به لغت خود آنرا می‌شنود.

چگونگی صیحه بحسب روایات

در کتاب غیبت، شیخ طوسی و صدوق روایات چندی نقل
کردند. مجملًا آنکه صیحه آسمانی چند مرتبه واقع می‌شود، در

ماه رجب سه مرتبه از آسمان ندا بلند میشود که بگوش همه میرسد.
ندای اول: **الا لعنة الله على القوم الظالمين**. هر آینه لعنت
خدا بر قوم ستمگرانست.

مرتبه دوم: در همان ماه منادی ندا میکند: "ازفت الا زفة"
آنچه باید واقع شود شد، یعنی مهدی (ع) ظهر فرمود.
مرتبه سوم: ندا بلند میشود که مهدی آل محمد (ص) برای
ازبین بزدن ستمگران آمد.

ندای دیگر در شب ۲۳ رمضان از بدنسی که در قرص آفتاب
نمایان است شنیده میشود و فریاد میزند "هذا محمد بن العسکری،
(ع)" و صریحاً نام مبارک حضرت را میبرد.

لذت منتظران از ندا آسمانی

هر کس در انتظار است. این ندا برایش مسرت بخش است و
هر چه بیشتر منتظر فرج بود شادرتر میگردد.

از سیصد و سیزده نفر نخستین که طبق بعضی از روایات، از
افراد منتخبه روزگارند و شاید بوسیله طی الارض، خودرا در کمترین
 فرصتی به آقا میرسانند، تعدادشان نیز در روایات ذکر شده، از
شیراز هفت نفر و از طالقان که از همه‌جا بیشتر است، بیست و چهار
نفر که از آنان تعبیر به گنج شده است و خلاصه از اطراف و اکناف
قراء و قصبات کم و بیش هستند، افرادی که این نداها آسان را
بحركت میآورند.

دعا برای تعجیل ظهر لازم است.

یکی از وظائف شیعیان و دوستداران، دعا برای تعجیل در

ظهور آن حضرت است.

نگوئید آنچه مقدر است میشود و در همان وقتی که خداوند
مصلحت دانسته، آنحضرت را ظاهر میفرماید.

مضمون روایتی که از حضرت صادق (ع) در این زمینه رسیده
همین است که "خداوند قادر است ظهر آن حضرت را نزدیکتر
فرماید" لذا برای تعجیل ظهر آن حضرت دعا کنید و آرزو داشته
باشید که در رکابش باشید. خود همین تمنا و آرزو، عبادت است
و انتظار فرج از بزرگترین اطاعت‌ها است.

**اللَّهُمَّ عَجلْ فَرْجَهُ وَسَهِلْ مُخْرِجَهُ وَاجْعُلْنَا مِنْ أَعْوَانِهِ وَأَنْهَارِهِ
بِرْحَمَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.**

مقالاتی از فرزند شهید و پدر شهید

استاد: سید محمد هاشم دستغیب

درباره مهدی موعود (ع)

امامت برترین مقامات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امامت برترین مقامات

مقام امامت از نظر شیعه، برترین مقامات معنوی است که حتی از مقام نبوت نیز والاتر است.

در باره^۱ حضرت ابراهیم خلیل الرحمن در قرآن مجید پس از طی همه^۲ کمالات و گذشتن از مقام خلت و نبوت آنگاه خداوند او را برای مردمان امام قرار میدهد^۳.

حضرت ابراهیم پیغمبر بود و امام همانطورکه حضرت خاتم الانبیاء (ص) پیغمبر بود و امام یعنی با حفظ مقام تشريع و گرفتن وحی آسمانی ورساندنش به مردم، ولایت کلی الهی و حکومت از طرف

۱- آنی جاعلک للناس اماماً". سوره^۴ البقره ۲، ۹۰ یه^۵ ۱۱۸.

خدا را نیز دارا بود.

خلیفهٔ خدا بودن و همهٔ کمالات

دربارهٔ حضرت آدم^۱ و داود^۲ نیز در قرآن عنوان خلیفه‌الله را بکار برده است جانشین و نمایندهٔ خدا در زمین لوازمی دارد. آنکس که برگزیدهٔ الهی و از طرف خداوند برای مردم مردم بعنوان نمایندهٔ او تعیین می‌شود، باید از همهٔ کمالات و صفات حسن‌الله برخوردار باشد تا بتواند مردم را به "منوب‌عنه" خود یعنی خداوند راهبری نماید؛ بتواند از آنچه خداوند از خزینهٔ بی‌پایان خودش به‌او عنایت فرموده است به مردمان ببخشد و تشنجان معرفت حق را از دریای وجود خویش بهره‌مند سازد.

آنکس را که خداوند بر مردم حکومت میدهد حتماً "بخاراطر امتیازاتی است که دیگران از آن محروم‌نموده‌اینکه تنها به جهت ادارهٔ امور مادی مردم باشد زیرا زندگی مادی قطع نظر از معنی از نظر اسلام و حقیقت مطلب، سرابی بیش نیست و به تعبیر قرآن مجید تنها بازیچه و اسباب سرگرمی است^۳ و جز متاع فریب چیزی نیست.^۴

باید معارف را بمردم رساند

پس باید امام جهات معنوی و کمالات مردم را تامین نماید و

۱- انسِ جاعل فی‌الارض خلیفه. سورهٔ البقره ۲، آیهٔ ۲۸.

۲- يَا دَاؤْدَ اَنَا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ. سورهٔ ص ۳۸، آیهٔ ۲۵.

۳- اَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعْبٌ وَ لَهْوٌ. سورهٔ محمد ۴۷، آیهٔ ۳۸.

۴- وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا اَلْمَتَاعُ الْغَرُورُ. سورهٔ آل عمران ۳، آیهٔ ۱۸۲.

از موقعیتی که خداوند به او عنایت فرموده، یعنی ریاستی که برهمه مردمان به او داده است خداکثر استفاده را برای این غرض اساسی بنماید.

لذا باید خودش از لحاظ معارف و کمالات کاملاً "بهره مند باشد و گرفته:

ذات نایافته از هستی بخش
که تواند که شود هستی بخش
خشک ابری که بود ز آب تهی
ناید از وی صفت آب دهی

امامت بهستمگر و گنهکار نمیرسد

از قرآن مجید نیز این معنی استفاده میشود، آنجاکه ابراهیم مقام شامخ امامت را برای بعضی از فرزندانش از خداوند مسئلت مینماید، به او پاسخ میفرماید: "عهد (ولایت و امامت) من بهستمگران نمیرسد"^۱. بهضمیمه آیه دیگر که شرک را ستم بزرگ می‌نماد^۲، و کسانی را که به آنها کتاب داده شده (اهل کتاب) بر سه دسته تقسیم میفرماید آنان که بخود ستم کننده‌اند و کسانی که میانه رو میباشند و آنان که به خیرات و نیکیها پیشی گیرند کانند^۳.

۱- قال لآینال عهدى الظالمين . سوره البقره ۲، ۹، ۱۱۸ .

۲- يابنى لاتشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم .
سوره لقمان ۳، ۹، ۱۲ .

۳- ثم اورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا ف منهم ظالم لنفسه ومنهم مقتضى و منهم سابق بالخيرات ياذن الله . سوره فاطر ۵، ۳۵، ۹، ۲۹ .

پس می فهمیم کسی که مشرک یا گنہکار است، صلاحیت امامت را ندارد و معلوم است گناه ناشی از کمبودها و شهوات و هوسها است و امام باید از این امور پاک باشد تا بتواند مردم را به خیرات بخواند و از بدیها باز دارد.

حکومت علوی (ع) و امامت حقيقی

نمونه اش در چند سال مختصر حکومت حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام است. با آنکه گرفتاریهای داخلی که طاغیان و گردنشان ساعتی آرام نبودند و حکومت حق علوی (ع) را تحمل نمی کردند و مرتباً "برای حضرت زحمت ایجاد می کردند. همانطور که می دانید قسمت معظم این چند سال خلافت را در جنگهای جمل و صفیں و نهروان گذرانید، مع الوصف از هر موقعیتی برای ارشاد مردم و راهنماییشان به خداوند استفاده می فرمود. در هر خطبهای از اسماء و صفات و افعال حق در ضمن حمد و شنا و غیرآن بیان می کرد و راستی اگر توصیف این عباد مخلص نبود، چگونه ما به اسماء و صفات و افعال خداوند آشنا می شدیم چون هر کس جزا یشان هرجه بگوید زائیده اندیشه ناقص و تصور خامش خواهد بود و خداوند از آنچه گویند پاک و منزه است جز آنچه بندگان پاک شده خداوند او را توصیف نمایند.^۱

در راس عباد مخلص، علی (ع) است که رشته‌ای از برکات ولایت و امامتش بنام "نهج البلاغه" این اثر همیشه جاوید چرا غرایه پویندگان طریق هدایت و شیفتگان خداشناسی است.

۱- سبحان الله عما يصفون الا عباد لله المخلصين. سوره صافات ۳۷، آیه ۱۶۰ و ۱۵۹

ولایت تکوینی در امام معصوم

امتیاز مذهب حقه^۱ جعفری و شیعه^۲ دوزاده امامی بهاین است که ولایت تکوینی کلی الهی را در امام معصوم قائل است که از آن بهواسطه^۳ در فیض تعبیر می‌شود.

البته این مطلب بهدلیلهای عقلی و استدلالهای حکمتی نیز ثابت شده علاوه بر دلیلهای نقلی و اخبار و روایات و زیارات رسیده^۴ "بِكَمْ رَزْقُ الْوَرَى وَ بِوُجُودِكَمْ ثَبَّتَ الْأَرْضَ وَ السَّمَاءُ" به برکت ولی اعظم و امام معصوم است که خلائق روزی داده می‌شوند و به برکت وجود ایشان زمین و آسمان برقرار است.

رب الارض، امام عصر است

در آیه^۵ شریفه در سوره^۶ زمر می‌فرماید: "وَدَرْخَشِيدَ زَمِينَ بِهِ نُورَ پَرَورَدَگارَش... . . ." چنین رسیده که پروردگار زمین امام عصر می‌باشد.

اشراق ارض و به تعبیر فارسی در خشیدنش همان حیات و پایداری آن است که به برکت تربیت‌کننده و اداره‌کننده‌اش برقرار است اگر "رب الارض" نباشد، زمین نیز برقرار نخواهد بود.

این مضمون عبارت از همان ولایت کلی الهی است که شرح و

۱- در کتاب "ولایت فقیه" اثر نویسنده و خلاصه^۷ بحث‌های متعدد در مدرسه علمیه حکیم شیراز این مطالب مشروحاً با استشهاد به آیات و اخبار بیان شده است که انشاء الله در موقع مناسب چاپ و منتشر خواهد شد.
۲- اشرق ارض بنور ربها. سوره^۸ زمر ۳۹، آیه^۹ ۶۹.

بسط فراوانی دارد و بطور اجمالی گذری بر آثارش مینماییم.

- تحولات در کوههای خاک -

آنچه جاندار چه موجود نباتی و چه حیوانی است و آنچه از تبدیل جمادات به پرکنیگر حاصل میشود تمام از این مادر بزرگ یعنی کوههای خاک است.

در قرآن مجید میفرماید: از این خاک شمارا آفریدیم و بهمین خاک شمارا برمیگردانیم و بار دیگر از همین خاک شمارا بیرون میآوریم.^۱

همین بدن ما از خاک است از آنچه از زمین میروید بدن انسان و حیوان تشکیل میشود^۲ از روئیدنیهای زمین از آبی که باز از خود زمین است، چگونه بدن را میآفریند.

از همین خاک چهگیاهها و میوه‌ها که تحولی انسانها و حیوانها میدهد، هرساله میلیاردها تن خاک را تبدیل به میوه‌های گوناگون با رنگها و مزه‌های مختلف مینماید.

زمین اختصاص به خاک ندارد بلکه از آب نیز چقدر مخلوقات که پیدا میشود، این همه ماهی‌ها و حیوانات دریائی از موجودات ارض است که بمراتب از موجودات خشکی بیشتر است.

این همه برکات ناشی از ولایت تکوینی السهی است همان است

۱- منها خلقناکم و فیها نعیدگم و منها نخرجگم تارهٔ اخri . سوره طه ۵۷ . آیه ۴۰ .

۲- سبحان الذي خلق الازواج كلها مما تنبت الارض و من انفسهم و مما لا يعلمون . سوره يس ۳۶ ، آیه ۳۶ .

که در قرآن به اشراق ارض تعبیر شده و اثر وجودی ولی اعظم و امام معصوم در هر زمان است.

همهٔ موجودات برای امام خاضعند

بنابراین، همهٔ موجودات خواهی نخواهی باید برای ولی خدا خاضع باشند همانطوری که در تاویل آیهٔ شریفه: " و برای او تسلیم است هر کس در آسمانها و زمین است از روی رغبت یا بی میلی "^۱ رسیده است.

روح کلی الهی که در امام متجلی است همهٔ موجودات را طبق مصلحت کامل اداره می فرماید به قسمی که هیچ موجودی از آنچه برایش خواسته‌اند نمی‌تواند سرپیچی نماید و از لحاظ تکوین همه برای امام خاضعند.^۲

ولایت مهدی (ع) بر همه آشکار می‌شود

ولایت تکوینی الهی که بر همهٔ خلائق (جز عده‌ای انگشت شمار) مخفی است در زمان ظهور مهدی موعود (ع) بر همه آشکار می‌شود و آنوقت است که آنچه با امام معصوم از حoul و قوهٔ الهی بود واضح می‌گردد و شاید تاویل آیهٔ شریفه آخر سورهٔ حم فصلت، به زمان ظهور آن حضرت به‌همین مناسبت باشد آنجا که می‌فرماید "بزودی

۱- وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا " وَكُرْهًا . سورهٔ آل عمران ۳ ، آیهٔ ۷۷.

۲- إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا " . سورهٔ مریم ۱۹ آیهٔ ۹۴ .

نشانشان می‌دهیم آیاتمان را در بیرون و در خودشان تا برایشان آشکار شود که او حق است" ۱.

با ظهر نور خدا، مهدی آل محمد (ص) بر همه واضح می‌شود که امام، حق است چون راستی به آنان آیات آفاقی و انفسی خداوند نشان داده می‌شود که چگونه ولایت الهی همه‌جا و همه‌کس و همه‌چیز را فراگرفته است و هیچ موجودی از تحت نفوذ مشیت و اقتدارش بیرون نیست.

آشکارکننده آیات انفسی امام است

آری این آیه شریفه به زمان ظهر مهدی (ع) تاویل شده است اسرار ربوبی که در نفوس بهودیعه نهفته شده و از آن به آیات انفسی تعبیر می‌شود آشکارکننده‌اش جز ولایت امام معصوم چه می‌تواند باشد؟

اصلًا "نفوس جزء غیب پروردگار است که کسی را برآن آگاهی نیست جز هر کس را که خودش خواسته باشد" ۲.

امام از کسانی است که خداوند او را بر علم غییش آگاه فرموده و به تعبیر قرآن "من ارتضی" است همانگونه که در تفسیر آیه شریفه از معصوم رسیده است.

وقتی که نفوس را اصلاح فرمود، آیات الهی را در خود افراد

۱- ستریهم آیاتنا فی الافق و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه الحق .
سوره، فصلت ۱۴، آیه، ۵۳.

۲- عالم الغیب فلا يظهر على غیبه احدا "الا من ارتضی من رسول . سوره، ص ۷۲، آیه، ۲۶ و ۲۷ .

به آنها فهمانید به برکت اصلاح نفوس آیات آفاقی را نیز می فهمند و ربط و ارتباط همه موجودات را به خداوند آگاه میشوند.

مردگان کافر به ولایت زنده میشوند

راستی که چه برکت است زمان ظهور ولی عصر عجل اللہ فرجه
که زمین مرده در آنروز زنده میگردد.

در تاویل آیه شریفه "بدانید که خداوند زمین را پس از مرگش زنده میگرداند"^۱ به زمان ظهور آنحضرت شاید این نکته نهفته باشد زمین که اهلش کافر به امام بودند همان امامی که "رب الارض" است^۲ و در حقیقت چون از ولایت کلی الهی بیخبر بودند از استفاده های معنوی آن محروم بودند که نوعی موت است اما با ظهور حضرت مهدی (ع) و عنایات خداوندی مردم به ولایتش آشنا می شوند و حیات تازه‌ای می‌یابند که قبله از آن نصیبی نداشتند.

علوم را ظاهر می فرماید

اینجا است که پی به معنی بعضی از روایات می‌بریم که می‌-

فرماید علم را هفتاد و دو جزء است و آنچه تاکنون آشکار کننده یک جزء آنرا تشکیل میدهد و در زمان ظهور، بقیه یعنی هفتاد و یک جزء دیگر به ضمیمه همین یک جزء آشکار میشود.

در آنروز تاویل آیه شریفه "خدا هر کدام را از (رحمت)

(۱-)علموا ان الله يحيى الارض بعد موتها . سوره حديد ۵۷ ، آیه ۱۶ .
۲- این معنی با تقدیر مضاف (اهل الارض) بخوبی قابل تطبیق میباشد .

واسعهٔ خودش بی‌نیاز می‌فرماید"^۱ واقع می‌شود و همان تعبیری که حضرت باقر (ع) بنابر آنچه در اصول کافی است، می‌فرماید: "هنگامی که قائم ما قیام می‌کند خداوند دست لطفش را بر سر بندگانش می‌گذارد و عقلهایشان را کامل می‌فرماید".

استعداد نفوس در فراگیری علوم

آری خداوند از معارف و مادیات همه را غنی می‌فرماید، از علوبات و سفلیات آنها را آگاه می‌کند.

باید نفوس با استعداد پیدا شوند تا ظرفیت تحمل هفاد و دو جزء علمی که در روایات رسیده داشته باشند تا پیش از قیام حضرت مهدی (ع) آن استعدادی که باید باشد تا بتواند معارف را آنطوری که سزاوار است دریابد و از آیات آفاقی و انفسی الهی آنگونه که هست باخبر شود نبوده است لذا از ویژگیهای آخر الزمان و هنگام ظهور و سلطنت آن وجود گرامی برکات مزبور است.

بیرون آوردن بیست و هفت حرف

در روایتی که قطب راوندی از حضرت صادق علیه السلام در خرایج روایت کرده، امام اینطور تعبیر می‌فرماید که "علم بیست و هفت حرف است پس جمیع آنچه پیغمبران آوردهند دو حرف بوده و مردم تا امروز جز این دو حرف را نشناختند، پس هرگاه قائم ما خروج کرد، بیست و پنج حرف را بیرون می‌آورد، پس آنها را در میان مردم پراکنده مینماید و آن دو حرف را نیز به آنها ضمیمه

۱- يَغْنِ اللَّهُ كُلًا مِنْ سُعْتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا "حَكِيمًا". سوره نساء ۲۷، یه ۱۳۵.

مینماید و تمام بیست و هفت حرف را پخش مینماید".

آب روان و علوم اهلیت (ع)

وچه مناسب است اینجا از تاویل آخرین آیه سوره ملک سخن رود که "ماء معین" آب روان بر روی زمین به آن حضرت تاویل میشود. بنابر آنچه از حضرت باقر علیه السلام رسیده است در آیه شریفه: "اگر آب شما در زمین فرو رفت، پس کیست که بیاورد برای شما آب روان"^۱ میفرماید این آیه در قائم ما نازل شده است. خداوند میفرماید: اگر امامتان از شما غائب شد که نمیدانید او در کجاست، پس کیست که برای شما امام آشکاری بیاورد که برایتان اخبار آسمان و زمین و حلال و حرام خداوند عزوجل را بیاورد. آنگاه فرمود تاویل این آیه نیامده و حتماً خواهد آمد.^۲

و چندین روایت دیگر به همین مضمون در کتابهای مربوطه رسیده است.

چه تشبيه جالبی که آن سرور گرامی را به آب تشبيه فرموده است، آبی که سبب حیات هرجنبندهای است^۳ در عالم معنی به عنم تفسیر میشود.

حیات مال علم و جهل موت حقیقی است

حیات مادی که از آب پدید میآید کجا و حیات معنوی حقیقی

۱- قل ارایتم ان اصبح ماوکم غورا "فمن یاتیکم بما معین . سوره ملک ۵۶ آیه ۳۵.

۲- اكمال الدين و اتمام النعمه صدق و غيبت شيخ طوسى .

۳- و جعلنا من الماء كل شيء حی . سوره انبیاء ۲۱، ۲۹ آیه ۳۰ .

که از نور علم پیدا می شود همان حیات طبیعتی که خداوند در قرآن مجید بیان می کند^۱ آن زندگی پاکیزه ارزشی که دارد با زندگی مادی قبل مقایسه نیست زیرا زندگی مادی با جهل، موت حقیقی است، زندگی حیوانی و طبیعی محدود و مقید و همراه با مزاحمت‌های بیشمار است که عاقل با فهم، ارزشی برایش قائل نیست.

با این شرح، شخصیت والای مهدی موعود (ع) واضحتر می‌گردد که چقدر برکات معنوی و حقیقی در ظهور آن سرور نهفته است که اساس حیات انسانی و زندگی معنوی مربوط به آن می شود.

علم الكتاب نزد ولیعصر (ع) است

در مقام امام شناسی از آیه^۲ شریفه در آخر سوره رعد استفاده می شود که می فرماید "بگو بس است خداوند گواه رسالت من و کسی که نزد او دانش کتاب است".

دونکته در این بخش از آیه^۳ شریفه جلب توجه می کند نخست اهمیت و مقام والای صاحب این دانش است که گواهیش همراه با گواهی خداوند به حساب آمده و با تشبيه به دعواهای خارجی که برای اثبات هر قضیه‌ای "بینه" یعنی دو شاهد عادل لازم است. رسالت حضرت ختمی مرتبت که مورد دعوی است و کفار آنرا نمی‌پذیرند دو گواه برای اثبات حقانیتش هست یکی خداوند عز وجل و دیگری کسی که نزد او علم الكتاب است.

پس راستی شخصیت بسیار والائی است که خداوند با این

۱- فلسفه حیوه طبیه. سوره النحل ۱۶، آیه ۹۷.

۲- قل کفى بالله شهیدا" بینی و بینکم و من عنده علم الكتاب. سوره رعد ۴۳، آیه ۱۳.

طرز بیان، او را معرفی فرموده است.

علم کامل به کتاب تکوینی و تشریعی

نکته^۱ دوم عمومیت این علم است و به اصطلاح ال استغراق بر سر کتاب (علم الكتاب) می‌فهماند که صاحب این دانش به همه علوم کتاب تکوینی و کتاب تشریعی خداوند آگاه است.

به کتاب عالم وجود که همه موجودات کلمات آن بشمار می‌روند که اگر بخواهی بشماری و دریاها مرکب باشند بشمار نخواهند آمد^۲ خوب آگاه است.

از کتاب تشریعی، علم دین و احکام حلال و حرام نیز بخوبی اطلاع دارد و چیزی از دستورات شرع از نظرش پنهان نیست.

آصف، دانشی از کتاب داشت

در داستان آصف بن برخیا وزیر سلیمان پیغمبر در قرآن مجید از او تعبیر می‌فرماید به کسی که نزدش دانشی از کتاب بود^۳ به برکت این دانش، تخت بلقیس را از شهر سبا به شامات آورد، در کمتر از چشم به مزدنی یعنی اثر این علم چنین قدرتی است.

اما نسبت به امیر المؤمنین علی علیه السلام در این آیه شریفه چنین بیان می‌فرماید که نزد او دانش (تمام) کتاب است.

۱- قل لوكان البحر مدادا "لکلمات ربی لنفذ البحر قبل ان تنفذ کلمات ربی و لوجهنا بمثله مددا" . سوره^۴ کهف، ۱۸، ۱۹، ۲۰ آیه^۵ ۱۰۹.

۲- و قال الذى عنده علم من الكتاب انا آتیك به قبل ان يرتد اليك طرفك . . . سوره^۶ نمل ۲۷، ۲۸ آیه^۷ ۴۵.

و از روایات نیز که به بعضی اشاره شد، فهمیده میشود که همه ائمهٔ معصومین از این موهبت عظمی برخوردار بودند هر چند زمان استعداد تحويل آنرا ندارد جز در هنگام ظهور حضرت مهدی (ع) که تمام دانش را در آنوقت آشکار می‌فرماید.

و در ضمن تفسیر نیز رسیده است که بهیکی از هفتاد جزء علم، جناب آصف چنین کاری را کرد و تعبیر به علم به‌اسم اعظم نیز شده که اسم اعظم هفتاد جزء دارد و آصف بهیکی آگاه شد و توانست تخت بلقیس را به چشم بهم‌زدنی بیاورد و تمام آن علم نزد ما است.

سابق بخیرات امامان معصومند

در آیهٔ شریفهای که قبلًا "اشاره شد و اهل کتاب را بر سه دسته تقسیم می‌فرماید" "سابق بالخيرات" به ائمهٔ هدی هدی تفسیر و تاویل شده است آنانند که به هر خیری پیشی گیرند گانند چون در ذات و نفس شریف‌شان جز مبداء و منشاء نیکی نیست لذا هرچه از ایشان ظهور می‌کند نیکی است.

از اینجا است که قول و فعل ایشان سنت می‌شود و روش نیکو برای پیروانشان^۱.

بشری که به تعبیر قرآن مجید بسیار ستمگر و بسیار نادان است^۲ چگونه می‌تواند مستقیماً "به جمیع خیرات و کمالات بر سد جز به وسطیت ولی اعظم بدین شرح:

۱- ولقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة . سورهٔ احزاب ۳۳، آيهٔ ۲۵.

۲- انه كان ظلوماً "جهولاً" . سورهٔ احزاب ۳۴، آيهٔ ۷۲.

قرب کامل در تبعیت از معصوم

شکی نیست که غرض از آفرینش، شناسائی خداوند تبارک و تعالی است و خداوند برای هرچیزی سببی قرار داده است و سنت حضرت احادیث در شناسائی او چنین قرار گرفته که باید با واسطه باشد زیرا:

خداوندی که مجمع جمیع کمالات و مبداء همهٔ برکات وبسيط از هرجهت است، چگونه بشر مادی که اصلش از خاک است و سطح ادراکش درابتدا از حدود مادیات تجاوز نمیکند؛ توانائی شناسائی رب الارباب را دارا است؟!

لذا سفت الهی براین قرار گرفته همانطوری که حکم عقل نیز چنین است و بهتجربه نیز این مطلب ثابت گردیده که مقام قرب خداوندی و شناسائی ساحت ربوی جز با توسل و تبعیت از معصوم میسر نیست.

در قرآن مجید نیز می‌فرماید " بگو اگر خداوند را دوست میدارید پس مرا اطاعت کنید تا خداوند نیز شما را دوست بدارد".

حکومت، رشتهٔ مختصری از ولایت

بعضی چنین می‌پندارند که فایده امام منحصر در حکومت حق و اجزاء احکام الهی در اجتماع است در صورتی که این کار از فقیه جامع الشرائط و رهبر الهی نیز بر می‌آید و به اصطلاح از شئون ولایت

۱—قل ان کنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله . سورهٔ ۹۱ عمران ۳۱ آیهٔ ۳۱

فقیه است.

در حالی که همیشه باید زمین از حجت الهی و معصوم خالی نباشد و آن آقائی که چه حاضر باشد و چه غائی، آثار وجود یش کمی شرح داده شد، برکات دیگری فوق این مطالب دارد نه تنها اگر حکومت را به دست بگیرد مشکلات مردم را حل میکند بلکه معارف الهی و آشناei به اسماء و صفات و افعال خداوند را عهده داراست.

دلال بندگان بسوی خدا

در حقیقت امام معصوم پست دلالی بسوی خدارا برای بندگان ایفاء مینماید و قرب کامل و ایمان تام و رسیدن به مقصد والا بتوسط آن بزرگوار میسر می شود هنگامی که ظاهر باشد و دسترسی به او آسان، البته بهره برداری زیادتر می شود.

آن سروری که خلیفه خدا در زمین است و به اسرار ربوبی کاملاً "آشنا، اسامی تکوینی حق را آگاه بوده و از اهلیت کامل برخوردار است، میتواند رنجهای طالبین را کم فرموده و با نظر کیمیا اثرش، مس وجود را طلا کند و از خرمن پرفیضش به خوش‌چیان بذل لطف سرشار بفرماید و این خود برکتی فوق العاده است که اهلش می‌فهمند از بالاترین نعمتهاي معنوی خداوند است.

همه موجودات از امام بهره میبرند

در محل خودش از روی استدلال ثابت شده که خلائق نمی‌توانند مستقیماً "از خداوند جل و علی بهره گیرند و در ادامه هستی و بهره برداری‌هاي اشان از شئون هستی نیاز به واسطه دارند که آن امام معصوم است.

در زیارت جامعه کبیره به این مضمون اشاره شد و میفرماید:
 "بِكَمْ يَمْسِكُ السَّمَاءَ" بهبرکت شما است که خداوند آسمان را نگه داشته است "بِكَمْ يَنْزِلُ الْغَيْثَ" بهبرکت شما باران را فرومیفرستد:
 "بِكَمْ فَتْحَ اللَّهِ وَ بِكَمْ يَخْتَمُ" بهبرکت شما خداوند شروع میفرماید و پایان میبخشد یعنی تمام اموری که فعل خداوند است، واسطه در انجامش شما باید.

بهسوی خداوند واسطه بگیرید

در قرآن مجید نیز به ما ستور فرموده است که به درگاه خداوند واسطه بگیرید^۱ و یکی از حکمتها و علتهاي شفاعت اظهار شرف و فضیلت شفیع است، خداوند چنین مقدر فرموده است که امام معصوم علیه السلام واسطه در فیض باشد در همه^۲ شئون و همه^۳ مراحل، چه جهات مادی و چه در جنبه‌های معنوی و برکات حقيقی.

علم خدادست اما با واسطه

از شئون حجت خدا تعلیم است که در قرآن مجید برنامه^۴ اساسی پیغمبر را در تزکیه و تعلیم معرفی میفرماید^۵ و ایندو جنبه پس از پیغمبر به امام معصوم میرسد و در زمان غیبت نیز به مؤلی فقیه و رهبر موکول میباشد.

با اینکه بدون شک، علم خدادست و تعلیم فعل حق است اما

۱- وَ اَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ . سوره^۱ مائده^۲، آیه^۳ ۳۵.

۲- لَقَدْ مِنَ اللَّهِ عَلَى الْمَوْلَى مُنِينٌ أَذْبَعَتْ فِيهِمْ رَسُولًا " مِنْ أَنفُسِهِمْ يَتَلوُ عَلَيْهِمْ آيَاتٍ وَ يَزْكِيْهِمْ وَ يَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحَكْمَهُ . سوره^۱ آل عمران^۲، آیه^۳ ۱۶۴.

کی استعداد آنرا دارد که بتواند بلاواسطه از فعل خداوند بهره بیرد؟ جز حجت خداکه پاک شده خدائی است و استعداد دریافت فیض ویژه ازاو دارد. کی میتواند چنین بهره‌ای داشته باشد؟ راستی که ظرفیت فوق تصوری میخواهد که منحصراً "معصومین از چنین موهبتی برخوردارند.

بِحَكْمِ عَقْلٍ وَجُودِ إِمَامٍ لَازِمٌ أَسْتَ

با این مقدمات مسلم میشود که چون دستگاه آفرینش بیهوده خلق نشده^۱ و برای مقصد والائی که آشنازی حق است آفریده شده و معلم و دلال بندگان بسوی حق نیز امام معصوم است بحکم قطعی و حسب وجود آن شخص سالم و بیفرض، بر خداوند حتم است که چنین فردی را در میان بشر در هر دوره بیافریند تا نقض غرض نشود. مردم را به اسماء و صفات و افعال خداوند راهنمائی نماید راه سعادتشان را به آنها بنماید.

إِسْمُ أَعْظَمِ الْكَوَافِرِ، إِمَامٌ أَسْتَ

اللَّهُمَّ أَنِي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِالْكَبِيرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرِهِ
اللَّهُمَّ أَنِي أَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ كُلِّهَا . (دعای جوشن کبیر) .
خدايا من از تو میخواهم از نامهایت بحق بزرگترین آنها و همه نامهای تو بزرگست، خدايا من از تو میخواهم بحق همه نامهایت .

اسم تنها و قطع نظر از مسمی چیست؟ تا چه رسد بهاینکه

بزرگتر یا کوچکتری داشته باشد هر ارزشی برای اسم است از جهت مسمی و صاحب آن اسم میباشد.

از جهت مسمی نیز هر اسمی با دیگری فرقی ندارد^۱ و اسم در صاحبش محو است و ملاحظه (بطور استقلالی) نمیشود لذا همه اسماء کبیرند (وكل اسمائک کبیره) اما از جهت اسمیت که تا چه اندازه بتواند صاحبش را نشان بدهد متفاوتند لذا اکبر بودن اینجا قابل تصور است.

هر اسم تکوینی یک یادو یا چند جهت از مسمی را نشان میدهد اما آن اسم پسندیده‌الهی که وجه تابناک خداوندی است^۲ آن دست دهنده خدا و گوش شنوا و چشم بینای خدا^۳ آن آقائی که نعمت خدا برای خوبان و عذاب خدا برای بدان است^۴ همه جهات را میتواند نشان بدهد لذا این اسم اعظم حقیقی اوست.^۵

همان کلمات تامه خداوندی که در دعاها به آنها پناه میبریم .

دیگران کلمات خدایند اما ایشان کلمات تامه‌اند .

۱- قل ادعوا الله وادعوا الرحمن ایا " ما تدعوا فله الاسماء الحسنی . سورة اسراء ۱۷، آیه ۱۱۵ .

۲- السلام على اسم الله الرضي ووجهه المضيئ وجنبه العلي . زیارت ششم حضرت امیر(ع) .

۳- السلام عليك يا عين الله الناظرة ويده الباسطة واذنه الواعية وحكمته البالغة ونقمته الدامغه . . .

۴- السلام على نعمة الله على الا برار ونقمته على الفجار .

۵- در ضمن بحثهای اصول عقائد نویسنده‌گه بخش توحید آن بنام آشنائی با مبداء ، آماده ، چاپ است مطالب جالبی درباره این اسم تکوینی و مسمی و همچنین کلمات تامه مشروحا ذکر شده است لذا اینجا به اشاره اکتفا گردید .

احاطه، امام، نمودار احاطه، خداست.

علم و قدرت حق همه، عالم را فراگرفته است^۱ و مظهر اسم
محیط در خارج امام معصوم است که راستی علم و قدرتش بر همه،
موجودات احاطه دارد.

هرنفی از نفوس بشر به راقتداری که باشد محاط آن بزرگوار
است و هیچکس جز خدا بر آن سرور احاطه ندارد.

نمونه‌ای از احاطه، علمی و قدرتی حق تعالی بر همه موجودات
است بلکه عین همانست زیرا که امام از خودش چیزی ندارد و عبد
ملوک خداست و همه‌چیز به عنایت خداوندی دارد.^۲

مقام جمع الجمع در امام معصوم

در عین اینکه بر جمیع نفوس احاطه دارد و با افراد کم استعداد
و ضعیف از حیث ادراکات، نشست و برخاست و گفتگو دارد و حاجت
هایشان را بر می‌آورد، آنان را به مسائل مورد نیازشان آشنایی‌سازد
اما دلش از یاد حق بازنمیدارد و او را سرگرم نمی‌سازد.

با اینکه تمام اقتدار را داراست، میداند از خودش هیچ ندارد
و به اصطلاح مقام امکان ذاتی خودش را فراموش نمی‌کند.

با قدرتی که خدا به او در تصرف درنفوس داده که برایش تمام

۱- لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحْاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ”
سوره طلاق ۵۶، آيه ۱۲.

۲- در بحثهای ”ولایت“ نویسنده، یکی بودن ولایت خدا و امام و روح
مشروحا“ بیان شده است.

امور سهل و آسان است اما مقهور خدابودنش نصب العینش میباشد و به تعبیر دیگر فنائی که نصیب حضرتش شده است دیگران از آن مقام محرومند.

آب معرفت را به تشنگان میرساند

یکی از حکمت‌های امامت آن است که به برکت وجود امام که در بین مردم است و به حسب صورت؛ بشر و به حسب واقع و حقیقت، نور خداست. تشنگان معرفت حضرت احادیث را به آب علم سیراب نماید و به برکت حضورش استقرار و اطمینان خاطر طالبین محبت خدا برایشان حاصل گردد و سیر تکامل به درک محضرش به آسانی فراهم شود و خلاصه زحمات فوق العاده سلوک راه حق به برکت انفاس قدسیش کم شود و دانشجویان مکتب خداشناسی را از مدرسه ابتدائی به مکتب انتهائی برسانند.

نشان دهنده همه آیات الهی

همان آقائی که توانایی نشان دادن همه آیات الهی، چه آفاقی و چه انفسی را دارد. آیات بی پایان خدا را چه کسی جز امام معصوم میتواند نشان بدهد؟

در آیه "شريفه" سفریهم آیاتنا... " که گذشت، گفتیم که حضرت صادق (ع) تاویل آنرا به زمان ظهور حضرت مهدی (ع) میداند. بنابراین مربوط به همین دنیا و پیش از قیام قیامت است و مانعی ندارد که در قیامت نیز باشد اما بحسب این روایت است که "یتبین" را بحق بودن آن حضرت تفسیر می‌فرماید، خوب واضح میگردد که نشان دادن آیات الهی به مردمان در زمان امام عصر (ع)

است.

قدرت فوق طبیعی را بکار میبرد

قدرت خدائی که همراه مهدی علیه السلام است همان قدرت
فوق طبیعی که سایر امامان از خداوند اجازه به کار بردنش را "جز
در موارد اندکی) نداشتند آن حضرت بکار می برد .
سایر ائمه ما ذون نبودند که قدرت ولایتشان را بکار ببرند و
بانیروی الهی بر طاغیان زمانشان مسلط گردند اما حضرت مهدی (ع)
با بکار بردن آن نیروی الهی جلو طغیان طاغوتها و سرکشی متمردین
را می گیرد . البته کسی را مجبور به اطاعت از خودش نمی فرماید
 بلکه مردم با کمال شوق طاعتش را بر جان می خرند و فرمانش را گردن
می نهند لذا تنها مزاحمها و خار سر راه اسلام و مسلمین را از میان
بر میدارد .

قدرت موسی در عصا برای آنحضرت است

آن توانائی که در عصای موسی بود که توانست فرعون و
دستکاهش را ساقط کند ، به واسطه قرب جناب موسی به خداوند بود
که عصا و پد و بیضاء و خلاصه آیات نهگانه^۱ بر دستش جاری
گردید^۲ همان قربی که نتیجه علم به پروردگارش می باشد .
آن قرب به نحو اتم و اکمل در حضرت مهدی (ع) موجود است

- ۱- و لَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بِيَنَاتٍ . سُورَةُ اسْرَاءُ ۱۷، ۹۰، ۹۱، ۱۱۵ .
- ۲- در تفسیر سوره شریفه قمر بنام "حقائقی از قرآن" در ضمن داستان گذشتگان
آیات نهگانه موسی را مشروحا "شهید آیت الله دستغیب" شرح داده اند .

و قدرت نمائیهای که بر دست آن بزرگوار آشکار میشود تا آن زمان
بیسابقه و بینظیر خواهد بود.

در روایت از نیروی بدنی آن حضرت اینطور تعبیر می فرماید
که قوه مهدی (ع) برابر با قوه چهل پیغمبر است.
رشته‌ای از قوه‌ای که با آن حضرت است در بدن شریف شیخ تجلی
میکند و کاری که از چهل پیغمبر می‌آید از آن حضرت به تنها می بیشتر
و بالاتر از آن می‌آید.

آرزوی اولیاء خدا برآورده میشود

آرزوی همه اولیاء و دوستان خدا این بود و خواهد بود که
همه مردمان اهل صلاح شوند، همه موحد و خدا پرست گردند. آنچه
خداآوند به خودشان عنایت فرموده از ایمان و کمالات فاضله برای
دیگران نیز میخواستند و آرزو داشتند. بتوانند خودشان به مردم
بفهمانند و این نعمتها را برسانند.

اما تقدیراللهی چنین است که این آرزوی دیرینه اولیاء به دست
مهدی (ع) و در زمان ظهور حضرتش برآورده گردد.

در زمان ظهور تنها فریادرسی از مستضعفین و مرتب کردن
وضع اقتصادی و نظام اجتماعی و ترفیع فقراء نیست بلکه همه را
در علوم عالیه شرکت میدهد و به حسب استعداد و لیاقت افراد از
نعمت جمال و جلال خداوندی بهره میرساند.

حقیقت توحید را در ولایت بجوئیم

"فضیلتهای فوق العاده‌ای برای گفتن لا اله الا الله مخلصا"
رسیده که البته گفتن تنها نیست بلکه محقق شدن به این جمله ذکر

شریف است که قلعهٔ محکم الہی است و هر کس در آن درآید از هر خطر و زیانی میرهد.^۱

همانطورکه از حدیث شریف سلسلهٔ "الذهب" از فرمایش حضرت رضا (ع) استفاده میشودکه فرمود به شروط آن که من از جمله شرائط آن میباشم.

چنین استفاده میشودکه حقیقت کلمهٔ اخلاص لا اله الا الله در ولایت و تمسک و اعتصام جستن به حضرت مهدی (ع) است بلکه حقیقت توحید در کلمهٔ اخلاص ولی اعظم نهفته است.

توحید خیالی در غیر ولایت

روش حضرت احادیث براین قرار گرفته که توحید خالص و خداشناسی حقیقی و آشنایی بـ‌اسماء و صفات و افعالش از طریق ولایت اولیاء عظامش باشد لذا هر ادعای توحید از غیر این راه، یا توهمندی و تخیل است یا بروز بعضی از قوای نفس و چه بسا فرسنگها با توحید حقیقی فاصله دارد.

البته درک حقیقت "لا اله الا الله" و "لا حول ولا قوة الا بالله" و متحققه به آن شدن منظور است که اهلیتش در افراد منوط و مربوط به ربط با حضرت صاحب الامر (ع) میباشد و باید از چشم‌های ولایت جاری گردد. برای استدلال این معنی به شرح زیر توجه فرمائید:

* * *

— کلمه لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من عذابی . عيون اخبار الرضا (ع).

وجه خدا که اولیاء بدان متوجهند

وجه الله مطلق که از هرجهت آینه خدانما است، در این زمان حضرت مهدی عجل الله تعالى فرجه است که در دعا ندبه می‌خوانیم "این وجه الله الذي اليه يتوجه الاولیاء" کجاست آن روی خدا که بهسوی او دوستان رو می‌آورند.

آن شنای با خدا بدون آشناشی با وجه مطلق او که میسر نمی‌شود و هر کس از غیر این راه وارد شود، ناچار وجهی برای خودش می‌ترشد که از آن به توحید خیالی تعبیر می‌گردد.

اما آنان که به وجه الله حقیقی و کامل که امام عصر ارواحناف داده باشند متوجه می‌شوند و از روح شریفش در خداشناسی مدد می‌گیرند با توحید حقیقی آشنا شده و نه تنها در این نشهه بلکه در نشئات بعد از ادراکات فوق العاده‌ای که دیگران محروم‌مند می‌شوند.

جمهوری اسلامی و ولایت فقیه

از جمله شئون امامت، حکومت بر مردم و رتق و فتق امور و مصالح اجتماعی است که قابل نیابت است که قابل نیابت است و همانگونه که در محل خودش با ادله متعدد ثابت شده، در زمان غیبت، این امر به ولی فقیه با شرائط رهبری واگذار شده است و وظیفه‌ای است که از عهده دیگران یعنی غیر امام معصوم نیز می‌آید هر چند آنچه تاکنون از برکات و بشره‌های امام بیان شد، منحصر به خود آن جناب می‌باشد.

شکر خدای را که حکومت نایب عام حضرت مهدی (ع) یعنی امام خمینی مد ظله‌العالی را درک کردیم و آنچه باور نمی‌کردیم یا

به سختی باور می کردیم به چشم دیدیم و حکومت حق را درک نمودیم.

نایب الامام را دریابید

با پیداعاقلانه تربیندیشیم و شکر نعمت جمهوری اسلامی را بگنیم تا خدا نعمتش را بسایری فرازید. چنین رهبرالهی که که امتحان خودش را داده است، از هوی و هوس رسته و جلو فسق و فجور ایستاده، با او همکاری کنیم، نه با القاء بعضی شباهات واهمی، باعث تشویش و انحراف بیخبران گردیم.

امر به معروف و نهی از منکر در امور اجتماعی بستگی به تشکیل حکومت و تقویت مقام رهبری است، همانکه در توقيع مبارک امام زمان (ع) اشاره فرموده است.

حوادث واقعه، موضوعات خارجی است

در توقيع شریف می نویسد: حوادث واقعه را به فقیه عادل مراجعه کنید آیا حوادث مساله نماز و روزه تنها است در حالیکه سالیان دراز درباره اش بحث شده و از رؤس مطالیش چیزی فروگذار نشده است.

بلکه حوادث واقعه سیاست روز و مسائل اجتماعی مخصوصاً آنهایی که تازه پیدا می شود و بهویژه از کلمه حادثه و تعبیر به حوادث یعنی چیزهایی که نبوده و پیدا می شود این مطلب در می آید. پس بر عکس استفاده بعضی ها باید مردم را به احکام اسلام آشنا کرد تا خودشان به شوق خواهان حکومت مهدی (ع) گردند.

حکومت دین با ذور نمی شود

قرآن مجید صریحاً می فرماید " لا اکراه فی الدین " بهیچوجه در دین اکراه نیست یعنی نمیشود کسی را بهزور عقیده مند کرد . و این آیه هم نسخ نشده و تخصیص هم نخورده است که مثلاً " در زمان حضرت مهدی (ع) استثناء است و در آن زمان مردم را بهزور دیندار میکنند بلکه ظاهر لاء نفی جنس در " لا اکراه " چنین است که اصلاً اکراه در دین غیر ممکن است . و حق هم همین است زیرا عقیده قلبی هر کس قابل تحمیل نیست که بهزور اورا معتقد سازند هر چند به زبان میشود طرف را مجبور کرد چیزی بگویید اقرار و اعتراف نماید اما چطور میشود گواهی دلش را نیز تأمین نمایند .

پس مردم خودشان میخواهند

از آنچه گذشت رویه مرفته این نظر نتیجه می گیریم : قرآن مجید از آخر الزمان و ظهور مهدی (ع) این نظر خبر میدهد که بندگان صالح وارث زمین هستند و اخبار نیز میگویند جزگوینده شهادتین و موحد از طرف دیگر دین قابل تحمیل نیست که اگر کسی عقیده مند نشد ، اورا از پای در آورند و منافق نیز عبد صالح نیست که بگوئیم بهمین اظهار ایمانش هر چند نفاق داشته باشد قناعت می کنیم چون خداوند خبر از وارثین زمین که عباد صالحند میدهد .

ناچاریم بپذیریم همان نظر که از حضرت باقر (ع) روایتش گذشت ، با تکمیل عقول و نظر لطف الہی مردم خودشان می فهمند و طالب حکومت حق و عدل مهدی (ع) میگردند .

لذا باید با تقویت جمهوری اسلامی و پیاده کردن احکام اسلام ، مردم جهان را کم و بیش به این حقیقت آشناسازیم و زمینه ساز عدل

مهدی (ع) باشیم.

تحول عجیب در انقلاب اسلامی ایران

نمونه کوچکش را در همین انقلاب اسلامی ایران دیدیم که چگونه بارقه لطف الهی جستن کرد و حال افراد این ملت را دگرگون ساخت.

از نبرکات وجودی نایب بحق حضرت مهدی (ع) امام خمینی مد ظله العالی چگونه افکار عوض شد، ایده‌ها و هدفها تغییر کرد. ملتی که تا دیروز جز امور رفاهی و زندگی مادی هدفی نداشت، یکمرتبه تحول عمیقی پیدا کرد و جمهوری اسلامی هدفش شد و پیاده کردن احکام اسلام آرزویش.

جوانهایی که تا دیروز جز خوشگذرانی و شهوترانی چیزی درک نمیکردند، امروز شهادت را سعادت می‌بینند و جبهه‌های حق علیه باطل را اداره می‌نمایند.

ملتی که دیروز اینقدر طالب مال بود که برای پول حاضر بود دست به هر کاری بزند، امروز اینطور با بذل مال پشتیبان جبهه‌ها است.

آیات آفاقی و انفسی در انقلاب

شهید سعید آیت الله دستغیب در ضمن خطبه‌هایش، انقلاب اسلامی ایران را از آیات آفاقی و انفسی خداوند می‌خواند^۱ و این

۱- خطبه‌های جمعه شهید آیت الله دستغیب، جلد اولش هم‌اکنون آماده انتشار است و این مطلب در همین خطبه‌های منتشر شده می‌باشد.

تحول و دگرگونی را جز خواست خداوندی برایش سببی نمیدانست و بحق هم چنین است زیرا با اسباب عادی بهیچوجه جور درنمی آید همانطوری که تالیف قلوب مسلمین را در صدر اسلام، خداوند فعل خاص خودش میشمارد.^۱

به هر حال سخن در این زمینه بسیار است و بجای دیگری موكول میشود^۱ خداوندا طول عمر و عافیت رهبر انقلاب اسلامی، امام خمینی را مستدام بدار و موفقش گردان این جمهوری را به صاحبی حضرت امام مهدی (عج) بسپارد.

پایان

۱- لوانفقت ما في الأرض جميعاً "ما لفت بين قلوبهم ولكن الله الف بينهم سورة انفال آية ۵۶.

۲- بحثهای ولایت فقیه در مدرسه علمیه حکیم جمع آوری و آماده چاپ میباشد. این قسم مطالب مشروحاً در آن جزوه آمده.